

ΑΓΙΑΣ ΜΑΤΑΡΙΟΝ

Η ΓΟΥΝ

ΕΚΛΟΓΗ

ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΕΤΧΟΛΟΓΙΟΥ

Τῶν Χριστιανών, καὶ αὐτούς τοῖς Γερεῦσιν
Αὐτολεθιῶν, καὶ Εὐχῶν, πρὸς τὴν τῇ Χειρί-
νῶν φυχικῶν τε καὶ σωματικῶν θεραπείαν.

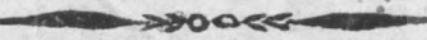
Αὐξηθεῖσα μετὰ τῆς Προδίκης τῆς Πρώτης, καὶ Διδέρες Κανόνος
τῆς Παρακλήσεως, καὶ μετάτινων ἄλλων Εὐχῶν, καὶ τῆς Μεγάλη-
ναιών τῆς Δεσποτικῶν, καὶ Θεομητοεικῶν Εορτῶν.

Συλλογής ταῦτα μὴν τὰ παύτα χάσιν δὲ χερσίας
τῇ Γερέων.

Νῦν δὲ νεωσὶ εἰς Τύπον δοθεῖτε, καὶ μετ'
οπιμελείας διορθώθεται.

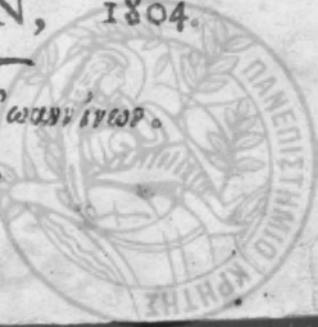
αωδ'. ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, 1804.

Περὶ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ οὖτι Γαλανίῳ.

Con reggia approvazione.

122546

122546

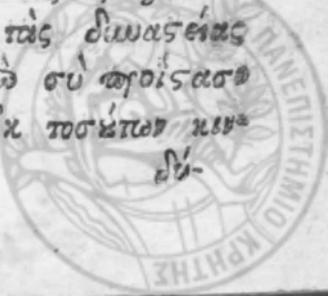
ΑΚΟΛΟΤΗΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ.

Εὐλογίσαντος τῷ Ἱερέως, ἀρχόμενα τῷ,
Κύριε εἰσάκεσθον τῆς Προσδιχῆς μια·

Εἴπε πά, Θεὸς Κύριος, εἰς ἵχον, δ'. καὶ πᾶ
παρόντας Τροπάεια, ἵχος, δ'·

ΤΗ, Θεοτόκῳ ἐκτινῶς νῦν φροσδράμω-
μαν, ἀμαρτιολοὶ καὶ ταπεινοὶ γὰρ φρο-
σδράμωμιν, ἐν μετανοίᾳ γράζοντες ἐξ
βάθεις φυχῆς· Δέσποινα βούλησον, ἐφ' ἡμῖν αὐλαγ-
χνιδεῖσα· απεῦσαν, διτολλύμενα, ςτὸ πλήθεις
πταισμάτων· μὴ διτοσρέψῃς σὲς δέλας πονάς· σε
ὅδοι καὶ μόνις ἐλπίδα κεκτήμενα· Δόξα, καὶ νῦν·

ΟΓγοιωπήσομιν ἀεὶ Θεοτόκε, τὰς διωτείας
σε λαλεῖν οἱ αὐδέξιοι· εἰμὶ δὲ σὺ φροτισασθε
φρεσβούλεσσα, τίς ἡμέας ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων νυ-

Ο ΜΙΚΡΟΣ

δυάων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλατθέρυς; οὐκ
ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σὺν σὺν γὰρ δέλεγε σώζεις
φέλει ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ο^ν Παντηνοσός. Ελέντον με ὁ Θεός.
Εἴπα θάλασσή τὴν Τροπάειαν παῦτα, ἥχος, πλ. β'.

Ο^ν Είρμος. Δίς.

HΤὸ χαιρεῖ δι' Αγγέλες δεξαμῆνη, καὶ τε-
κτόσα τὸν Κτίσιν τὸν ἴδιον, Παρθενε-
σῶζε τὰς σὲ μεγαλιώσουτας.

Ανυμιτόν τὸν Τίον σύ, Θεοτόκε, καὶ βοῶμην
Πανάγιαντε Δέσποινα παντός κινδύνου ρῦσαν τὰς
οἰκέτικας σύ.

Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Αποσόλων, καὶ Μαρ-
τύρων. ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ πρεσβατία τὸ Κόσ-
μον Πανάμαυρο.

Γλῶσσα πᾶσα δύνημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δεξά-
ζει τὸν ἄγαντον τόκου σύ, τῶν Ορθοδόξων Μαρία
Θεούμυρα.

Δός Χειρέ μια καὶ ἐμοὶ τῷ αναξιῷ, ὀφλημάτων
τὴν ἀφεσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκνόντος πρεσβείας ὡς
δεσπλαγχνοῖς.

Επὶ σέ μια τὰς ἐλπίδας αὐτεθέμεν, Θεοτόκε σῶ-
σον τὰς πρεσβείας σύ, καὶ δώρησά μοι πταισμάτων
τὰς ἀφεσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκνόσα Ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα, σῶ-
σον τὰς πρεσβείας σύ, δύλογημόν ἐλπίς τῶν θυ-
χῶν ἡμῶν.

Hτὸν Κτίσιν τῷ ἀπαύτων ἐγκατείσυ, συλ-
λε-

λαβεῖσα. Παρθένες Πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεστί^τ
βείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκνόσα δέκα λόγια, ὑπὲρ λόγου, τὸν
Λόγον Πανύμυντε, αὐτὸν μυστώπει, σῶσαι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἴλεσόν μοι τὸν Κειτήντε καὶ Τίδυνσα, ἐπταικότε
ὑπὲρ πάντας αἴθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέρ-
γασαι Δέσποινα.

Καταχέως ἐκβοῶμή σοι τὸ Χαῖρε, Θεοτόκε Αγ-
γὴ Αἰπάρθενε, ἐκμυστώπευτες πρεσβείαις σας σώ-
ζεδαι.

Λύξωσάι με τὰ πυρὸς τὰ αἰωνία, καὶ βασανάτη-
ριβ δποκειμήνων μοι, Θεοχυῆτορ, ὅπως μακεί-
ζωσε.

Μή παείδης τὰς δεῖστεις τῶν σῶν δέλων, μυστά-
πεμή Δέσποινα Πανύμυντε, ἵνα ρύθμοις πάσης
θεριγάσσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδυνών
ἡμᾶς ἐλευθέρωσθεν, τῇ ἱερᾷ σας σκέπῃ καταφεύγο-
τας.

Ξαῖον θαῦμα τὸ ἄν σοι Θεοχυῆτορ. δι' ἡμᾶς
γὰρ καθ' ἡμᾶς γεδύνται, ὁ πάντων Κτίσις ἐκσε-
καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Οἱ Ναός σα Θεοτόκε αὐτεῖχθη, ἵστεσον νοσημά-
των ἄμιδον, καὶ θλιβούμην τὰς ψυχὰς οὐδαμότε.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκνόσα, τὸν Σωτῆρα, κα-
μίνων δέσμωσεν, καὶ πάσης ἄλλης αὐλάγης τὰς φέ-
λαγχούς.

Ρύσσαι πάσις ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τὰς σὺνδέλας, Παναγία Δέσποινα, καὶ πάσις βλάβης ψυχῆς τῇ ἡ σώματος.

Σῶσεν πάντας ταῖς πρεσβείαις σα, Παρθένε Θεότοκε, τὰς εἰς σὲ προσρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσιν ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προσρέχων τῷ Ναῷ σα Θεοτόκε, ἀλαζοβάσι ταχέως τῶν ἴασεν, ψυχῆς ὁμοτε καὶ σώματος Αὔχαντε;

Τὸ πάντων δυσωπήμφιος Οἰκτίρμων, τῶν Αγίων καὶ τῶν αὐτῶν Τάξεων, ἵλαθητί μοι ὅχτης Τελεστίους σέ.

Φεῖσαι Σῶπερ τῷ ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπὶ ἐλπίδι ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ αἵρες, ἀφες αὐτοῖς τὰ ἐγκαλήματα.

Χαῖρε Κόσμε ιλασίειον Παρθένε, χαῖρε τάμενε καὶ λυχνία πάγχυσε, τῷ θείᾳ μάντα καὶ φωτὸς Θοίνυμφε.

Δόξα.

Ψάλλοιμοι σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τεράδι, ἐνβοῶντες φωνὴν τῶν Εισάγιον, ἐκδυσωπύντες σωτηρίας τεύχαται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω Παρθένε ή τεκνά τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότην τὸν Κόσμον καὶ Κύρον, αὐτὸν δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

XΑῖρε ὄρος, χαῖρε βάτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖρε θεία Τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βούθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ελεῖμον τῆς Μηδόσου, τῆς ἀγα-

ἀχαίτη, καὶ πάντων Αγίων σας, τὰ σὰ ἐλέην τῷ
Λαῷ σας δώρισαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῷ ἐνδόξῳ Αρχαγγέλῳ, καὶ Αγ-
γέλῳ, καὶ τῷ αὖτις Τάξεων, σὺν δέλεις Σῶτερ κα-
λῶς διαφύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῷ τιμίῳ καὶ ἐνδόξῳ, Βαπτιστῇ σας
Προφήτῃ Προδρόμῳ τε, Χειρέ μια Σῶτερ, τὰς δέ-
λεις σας φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῷ ἐνδόξῳ Αποστόλῳ, καὶ Μαρ-
τύρῳ, καὶ πάντων Αγίων σας, τὰ σὰ ἐλέην τῷ Λαῷ
σας δώρισαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῷ ἐνδόξῳ Αναργύρῳ, Θεοτόκῳ
τὰς δέλεις σας φύλαττε, ως ψυχοσαστίᾳ τῷ Κόσμῳ καὶ
σίειγμα. Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Τίὸν δοξολογώμενον, καὶ τὸ Πνεῦ-
μα τὸ Αγίου λέγοντες. Τελετὴ Αγία σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η εἰρήνης ἐπ' ἔχατων συλλαβῆσα, καὶ τεκτσα
τὸν Κτίσιν τὸν ἴδιον, Παρθενία σῶζε τὰς οὲ με-
γαλιώντας.

ΤΗ̄ς δύσσλαγχνίας τῶν πύλων αὐοιζον ἡμῖν,
δύλογημένη Θεοτόκε. ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ
ἀσοχήσωμεν. ρύθμοιμον δέ σὲ τῷ παθειτάσσεων. σὺ
γάρ εἶ οὐ σωτεία τῷ φύρε τῶν Χειρισμῶν.

Τῷ Κυρίᾳ δενθῶμεν. Οὐτε Αγιος εἶ οὐ Θεος.
Εἴτα τὰ παρόντα Τροπάγια.

NΤῷ επέση οὐ καιρὸς οὐ πάντας αγνάζω, καὶ
δίκαιος ἡμᾶς αὐτούμνει Κερτίς. αλλ' επίστρεψον

Τυχὴ τῷρος μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρυη πράξεσσα σῶι
δέκηρυσι. Κύρει ἐλέησόν με.

NΑ' μασιν ἐπομβείσας Χεισὲ, πηγὴν τῶν ἰά-
σεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῆς Παρθείας
σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς δύλογίας βαντισμῷ, φυγα-
δεῖεις τὰς νόσους τῶν ἀθετώντων, ιατρὸν τυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

PΑρθείος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθείος
ἔμενας Μίτρη αὐτοῦ μφούτε, Θεοτόκε Μαρία,
Χεισὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵκέτοις σωθῆναι ἡμᾶς.

PΑναγία Θεοτόκε Παρθεία, τῶν χειρῶν ἡμῶν
πταισμάτων ἡμῶν αἴτισαι, ἐν τῷ φάλλειν ἡμᾶς
τῶν Αγγέλων τὸν ὄμρον.

Ἄγιος ὁ Θεὸς, Άγιος ἴχυρὸς, Άγιος ἀδαία-
τος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μῆτρός τοι, Τελσάγιον. Προκείμενος, ἥχος, δ'.
Κύριος φωτισμός μα καὶ Σωτήρ μα.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μα.
Οὐαὶ Απόστολος.

Πρὸς Εβραίους Επιστολῆς Παύλου τὸ Αὐτάγνωσμα.

Κεφ. β'. ΙΙ.

A' Δελφοῖ, ὁ ἀγιαζῶν καὶ οἱ ἀγιαζόμνοιος εἶ-
σιος πάντες, δι' λινοῦ αὐτίαν εἰκόταις
ἀδελφοῖς αὐτοῖς καλεῖται, λέγων. Απαγγελῶ τὸ ὄνο-
μάσα τοῖς αδελφοῖς μα. ἐν μέσω Εκκλησίας ὑμ-
ησώσε. καὶ πάλιν. Εγὼ ἔσομαι πεποιθώς εἰπ-
αύτῳ. καὶ πάλιν. Γένη ἐγὼ καὶ τὰ πανδία, ἅμα
ἔδω.

ζώντες δ Θεός. Ε'πει δὲ τὰ παιδία κεκονόσηκε
σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς ὁ θεοπλισίως μετέχε
τῆς αὐτῆς. ἵνα δέ τοῦ Θανάτου καταργήσῃ τὸν τοῦ
κράτος ἔχοντα τὸν Θανάτον, τατέσι τὸν δύσβολον καὶ
ἀπαλλάξῃ τάπτες. ὅσοι φόβῳ Θανάτον δέ τοῦ παντοῖς τὸ
ξῆν σῖσχος ἥστιν δελεῖας. εἰ γὰρ δύπτε Αὐγύνελων
θηλαμβανόται, ἀλλὰ σφέρματος Αἴθραδὲ θηλαμ-
βανόται. ὅτινι ὁφειλε καὶ παῖτα τοῖς ἀδελφοῖς ὁ
μοιωθῶμι, ἵνα ἐλεήμων φύνται, καὶ πιεσὸς Αρχιε-
ροὺς, τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἴλασκεδῶν τὰς ἀ-
μαρτίας τῆς Λαζ. οὐ ω γὰρ πέπονθε αὐτὸς πε-
ραδεῖς, διώσται τοὺς πειραζομόνοις βοηθῆσαι.
Αὐληταῖσιν. Εὔπροστόν ἴνται καρδίαμε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς καὶ Παντού. Κεφ. έ. Τ.
TΩ, καιρῷ ἐκείνῳ, ανέβη ὁ Γιοσάς εἰς Γερα-
σόλυμα. Εἳσε δὲ ἐν τοῖς Γερσολύμοις ὅππ
τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἢ θηλεγομόνη Εἴθραι-
σὶ Βιθοσδά, πάντες σοὰς ἔχοσα. Εν ταύταις πα-
τέκειτο πλῆθος πολὺ τῆς ἀδειάτων, τυφλῶν, χω-
λῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τὸ ὄδατος κίνησιν.
Αὐγύνελος γάρ καὶ καιρὸν κατέβασεν ἐν τῇ κολυμ-
βήθρᾳ, καὶ ἐπάραττε τὸ ὄδωρ. ἐν δὲ τῷ πρῶτος ἐμβὰς
μη τὴν παραχώμη τὸ ὄδατος, ὑχιὴς ἐγίνετο, ωδὴ
ποτε κατείχετο νοσῆματι.

Εἶπε ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Εν εἰρήνῃ τῷ Κυρίᾳ δεκτῷ μόνῳ.

Ο Χορὸς πά, Κύριε ἐλέησον.

Τηνὶς αἴωνας εἰρήνης.

Τ' πέρ τῆς εἰρήνης τὸ σύμπαντος Κόσμος.

Τ' πέρ τῇ ἀγίᾳ Οἰκῇ τότε.

Τ' πέρ τῇ Αρχιεπισκόπῳ ἡμῶν.

Τ' πέρ τῷ δέσμεβεσάτων, καὶ Θεοφυλάκτων.

Τ' πέρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Τ' πέρ δικρατίας Αέρων.

Τ' πέρ πλεόντων, ὁδοιπορώντων.

Τ' πέρ τῇ ἀγιασμῇ τῷ Τῷδωρῳ τῷτο τῇ διωά-
μαι, καὶ ἐνέργειᾳ, καὶ ὄπιφοιτόσει τῇ Αγίᾳ Πνεύ-
ματος, τῇ Κυρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ τῇ καταφοιτόσαι τῷ Τῷδωρῳ τότε, τὴν κα-
θαρικὴν τῆς ὑπερουσίας Τελάδος ἐνέργειαν, τῇ Κυ-
ρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ τῇ γριεύσαι τῷ Τῷδωρῳ τῷτο, ἱαματικὸν ψυ-
χῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσις αὐτικειμένης διωάμεως
ἀποθετικὸν, τῇ Κυρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ τῇ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὸν χάρεν τῆς
ἀπολυτέωσεως, τὸν εὐλογίαν τῷ Γορδανῷ, τῇ Κυ-
ρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ πάπτων τῷ δικτύοντων τῆς παρὰ τῇ Θεῷ
βοηθείας καὶ αὐτιλήψεως, τῇ Κυρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ τῷ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ
εὐσεβίας, ὅπερ τῆς ὁμοσίας Τελάδος, τῇ Κυρίᾳ δει-
πνῷ μονάρχῃ.

Οπῶς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν αὐτοῖς ἔντατοι ἡμᾶς
Τις, καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας αὗται, ὅπερ τῆς
τῇ Τῷδωρῳ τέτοια μεταλήψεώς τε καὶ βάστασμά, τῇ Κυ-
ρίᾳ δειπνῷ μονάρχῃ.

Τ' πέρ

Τ' πέρ τὸ ῥυθμῶντι ἡμᾶς δότο πάσις Θλίψεως.
Αὐτιλαβὼν, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχαΐτε.

Οὐ Γέρενς, Εὐφώνως.

Οὐτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνηστι, τῷ Πατερί.

Εἴτα λέγει τὸν Εὐχαὶ ταύτων.

Τῷ Κυείᾳ διεπάμενῳ.

ΚΤέλειος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βαλῆ, καὶ
δαιμονιός τοῖς ἔργοις· ὁ πάσις Κτίσεως δι-
μιτρυγός· ὁ φυλάσσων τὸν ἀφεθήκων, καὶ τὸ ἔλεος
σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ πρεστὶ τὰ σὰ προσάγμα-
τα· ὁ παύπτων τῶν ἐν αἰγακαῖς ἐλεεινὰ προσθέχομε-
νος δάκρυα. οὐδὲ τὸ πρᾶγμα γονατὸν ἐν δέλτα μορ-
φῇ, καὶ φάσματιν ἡμᾶς ἐκδειματίζων, ἀλλ' ὑγείαν
τῷ σώματι ἀλιθῆ ὄρέγων, καὶ λέγων· ἵδε ὑγιὴς
γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε, Αὐτὰρ καὶ ἐκ πυλὸς ζω-
τας ὄφθαλμός εἰργάσω, καὶ νίκαδαι κελεύσας, τὸ
φῶς οἰκῆσαι παρεσκεύασας λόγῳ· ὁ τὰς τῶν ἐκαν-
τίων παθῶν απιλάδας παράττων, καὶ τὸν τὸ βίον
τέτοιος ἀλμυραὸν Θάλασσαν κατατείλας, καὶ τὰ ἀχθη-
φέρα τῶν ἱδονῶν καταδνάσας πύρατα. Αὐτὸς φιλαν-
θρωπε Βασιλεὺ, ὁ δός ἡμῖν χιονοφεγγόφωτον φερέ-
σαι σολιὸν ἐξ Τοῦ δατός τε καὶ Πνεύματος, καὶ οὐ τῆς
τοῦ Τοῦ δατος τόπε μεταλλίτεως τε καὶ ῥάντισμος, τὸν
οὐλογίαν ἡμῖν πατάπερι φον, τὸν ῥύπον τοῦ πα-
θῶν διπομήχασαν. Ναὶ δέομεθα, θησίσαται, ἡ-
μῶν ἀγαθὲ, τὸν ἀδεύειαν, καὶ ἵσσας ἡμῶν τὰς

ρόσας

νόστος θυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέεισκε, Πρεσβεῖοις
 τῆς παναχαιάτη, ὑπερβολογιμώνις Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
 ποτού, καὶ Αὐτοπαρθέσεύς Μαρίας, δωμάτει τῷ τιμίᾳ
 καὶ ζωοποιώ Σπαυρά, προσαστίας τῷ τιμίῳν ἐπερχα-
 τίων Δωμάτων Αὐτομάτων. τῷ τιμίᾳ ἐνδόξῃ Πρε-
 στήτη Προδρόμος καὶ Βαπτιστή Γωνίας, τῷ Αὐγεώ
 ἐνδόξων καὶ πανθόφημαν Αποστόλων, τῷν Οσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῷν δὲ Αγίοις μεγάλων
 Κερκράτων, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείας
 τῆς Μεγάλας, Γρηγορίου τῆς Θεολόγου, καὶ Γωνίας τῆς
 Χριστοδομίου, τῷν δὲ Αγίοις Πατέρων ἡμῶν Αὐτο-
 πατούσις καὶ Κυείδας Πατεραρχῶν Αλεξανδρείας, τῷ
 δὲ Αγίοις Παΐσος ἡμῶν Σπυρίδωνος, Τεμιθύντος
 τῆς Θαυματαργύτη, τῷ δὲ Αγίοις Παΐσος ἡμῶν Νι-
 κολάου Επισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τῆς Θαυματαρ-
 γύτη, τῷ Αγίᾳ καὶ ἐνδόξῃ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίᾳ
 τῆς Τροπαιοφόρου, τῷ Αγίᾳ καὶ ἐνδόξῃ Μεγαλυμάρ-
 τυρες Δημητείᾳ τῆς Μυροβλύτη, τῷν Αγίων καὶ Καλ-
 λινίκων Μαρτύρων, τῷν Αγίων καὶ δικαίων Θεοπα-
 τόρων Γωνικείμ, καὶ Αὐγοῦς, τῷν Αγίων ἐνδόξων καὶ
 Θαυματαργύτων Αναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανᾶ,
 Κύρα καὶ Γωνίας, Παυτελεήμονος καὶ Ερμολάτη, Σαμ-
 φῶν καὶ Διομήδες, Μωκίς καὶ Αγικήτη, Θαλαλαίη
 καὶ Τρύφωνος, τῷ Αγίᾳ (τεδε) εἴ καὶ τὴν μυήμια
 ἔπιτελεμένη, καὶ πατέτων σα τῷν Αγίων, καὶ φύλαττε
 Κύρε τὰς δέλεγσες τὰς πιεζές Βασιλείας ἡμῶν, (γ')
 χάρεισαι αὐτοῖς θυχῆς καὶ σώματος τηνύνγεια, καὶ
 τῇ δελικῇ σα ταύτη τῶν Χεισιανῶν πολιτεία ποιήσον

καὶ πάστε δημοκρεῖς. Μνήμητι Κύριε πάσις Επισκοπῆς Ορθοδόξων, τῇδε ὁρθοτομώντων τὸν λόγον τῆς στῆς ἀληθείας, καὶ πάντος Γερατικῆς καὶ Μοναχικῆς τάγματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς. Μνήμητι Κύριε τῇδε μισθίου τῶν καὶ ἀγαπάντων ἡμᾶς, τῇδε δικαιούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῇδε τοῦτον, καὶ τῇδε δι' διλόγυς αἰτίας δοπολειφθέντων, καὶ τῇδε ἐντειλαμβάνου ἡμῖν τοῖς αναζήσοις εὐχεδμι ὑπὲρ αὐτῆς. Μνήμητι Κύριε τῇδε ἐν αὐχμαλωσίᾳ καὶ θλίψειν ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ τὸ μέγα σαρκοφάγον, πάσις αὐάγκης βούμορος.

Ο"τι σὺ εἶ ἡ πιγὴ τῇδε ιαμάτων, Χεισὲ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αναπέμπομέν, σωὰ τῷ αὐάρχῳ σας Πατέρι, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σας Πνεύματι, νυῦ, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῇδε αἰώνων. Α' μέν.

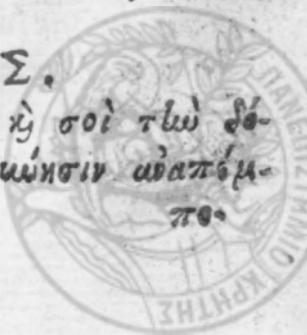
Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κοφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν μυσικῶς.

Κλητον Κύριε τὸ δέσμον, καὶ ἐπάνευσον ἡμῶν, ὁ ἐν Γορδανῷ βαπτισθεῖσαι καταδεξάμφως, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τὰς δὲ τῆς οὐλίσεως τὴν ἔαντηδε αὐχαίροντας τὸ τῆς δελείας πρόσχημα. καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπληθεῖσαι τὴν ἀγιασμόν σας, δέ τῆς τὸ Τίματος τάπει μεταλήψεως, καὶ ψυχήσω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν φυχῆς καὶ σώματος.

Ε Κ Φ Ω Ν Ω Σ.

Στήρει εἰς ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δέξιαν, καὶ εὐχαερίαν, καὶ προσκυνήσιν απαρέ-

πομφή, σὺν τῷ αὐάρχῳ σε Πατέρι, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νυν, καὶ αἰς, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῷ αἰώνων. Αὕτω.

Εἶτα λαβὼν τὸν Τίμιον Σταυρὸν, αὐλογεῖ τὰ ὅδατα ἐκ θίσ, πατάγων καὶ ανάγων ἀντὸν ὄρθιον, καὶ τάλλων τὸ, Σωτὸν Κύριον τὸν Λαόν σε, ἐκ γ' Εἶτα Ρ' αντίζων σαυροειδῶς, λέγει τὸ παρὸν Τροπάειον, ἥχος, β'.

ΤΩν σῶν διωρεῶν αἴξιες ἡμᾶς ποίησον Θεοπόντες Παρθένες, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα τῆμῶν, καὶ παρέχεσσα ἴδματα, τοῖς ἐν πίστει λαρβαύστι τὴν εὐλογίαν σε Αὔχαστε.

Εἶτα ἀποάζεται ὁ Γέρεις τὸν τίμιον Σταυρὸν. Οὐ σαύπος καὶ πᾶς ὁ Λαός. Εἰδ' ὅπω Ρ' αντίζει πάντας τὸν Λαόν, καὶ τὴν Μονιλί μὲν τὴν Αγιάσματος. Οὐ δέ Χορὸς τάλλει τὸ παρὸν Τροπάειον.

Η' χος, δ'.

ΠΗγεινὶ ιαμάτων ἔχοντες, Αγιοι Αὐτέργυροι, τὰς ἴασεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων διωρεῶν αἴξιαντοτες, τοῦτο τῆς ἀστυνάσ πηγῆς τῆς Σωτῆρος ἡμῶν. φησίν τὸν πορὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῷ Αποστόλῳ. ίδε δέδωκες ὑμῖν τὴν ἔξασίαν καὶ πνομάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε ἀντὶ ἐνβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν οὐσίαν καὶ πᾶσαν μαλακίαν. διὸ τοῖς ποροσάγμασιν ἀντεῖ παλῶς πολιτεύσαμένοις, διωρεῖν ἐλάβετε, διωρεῖν παρέχετε. Ιατρεύοντες τὰ πάθη τῷ φυχῶν, καὶ τῷ σωματικῶν ἡμέν.

Δέξα.

Δόξα.

NΕῦσον ἀδικλήσει σῶν ἵκετῶν Πανάμωμε, παύσα δεινῶν ἡμῶν ἐπανασάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττεσσα. σὲ γὰρ μόνῳ αὐτῷ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομέν, καὶ τὴν σκληροτάσιαν κεκτήμεθα. μὴ αἰχμαθῶμεν Δέσποινα, σὲ παρεσκαλάμοις. αἰδοῖσον εἰς ἵκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ή πάντων βοήθεια, χαρά, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία πάντων φυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

ΔΕ' αποιγαπρόσδεξαι, τὰς δεῖσεις τῶν δύλων σα, ηγὸν λύτρωσαι ἡμᾶς, δόπον πάσης αὐλάγκης, καὶ θλίψεως.

Ο' Διάκονος. Εἶλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τὸ μέγα,

Εἴτι δεόμεθα, ὑπὲρ ἐλέες, ζωῆς, εἰρήνης.

Ο' Γερσές, Επάκυσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Δέσποιν πολυέλεε Κύρε Γησεί Χεισὲ ὁ Θεός
ἡμῶν.

Καὶ Α' πόλυσες.

ΑΚΟ-

M. O.

ΑΚΟΛΟΤΗΘΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εὐλογήσατος τῷ Γερέως ἀρχόμενᾳ τῷ,
Κύριε εἰσάκυτον τῆς Προσδιχῆς μα.

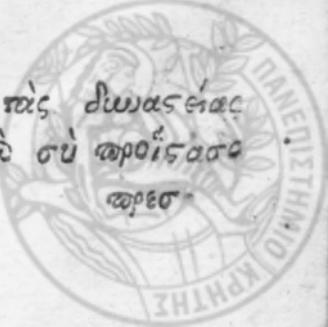
Εἶπα, Θεὸς Κύριος, καὶ εἴπερφανη ἡμῖν. καὶ
τὰ παρόντα Τροπάρεα, ἥχος, δ'.

TH, Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν φροσδράμω-
μῳ, ἀμαρτιλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ φροσδρά-
μῳ, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐν βά-
σι τυχῆς. Δέσποινα βούθησον, ἐφ' ἡμῖν απλαγχ-
θεῖσα. πεῖσον, χτολλύμενα, τὸ πλήθυς πται-
σμάτων, μὲ διπορέψης σὺς δόλας ηνύχις. σὲ δὲ
μόνην ελπίδα κεκτήμενα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Or σιωπήσομεν αὐτὴν Θεοτόκε, τὰς διωνασίας
τὰ λαλεῖν οἱ αὐδέξιοι. εἰμή δὲ σὺ φροντίσασα
Agiasmatar. B

φρεσ-

πορεος βεύκσα, τίς ήμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ ποσάπων κινδυνών; τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νυν ἐλόνθέργες; γὰρ δόπος ὄμβρι Δέασιν εἰς σὺν σὺς γὰρ δέλους σώζεις αὐτὸν εἰς παντοίων δεινῶν.

Εἴπει πὸν Πεντηκοσὸν, καὶ μῆτρὶ πὸν Πεντηκοσὸν, ἀρχόμενα τῷ Κανόνος τῆς Τιμεραγίας Θεοτόκε.

Ω, δή, α. ἥχος, πλ. δ'. Οὐρμός.

„ **Υ**Γρῳδίας διοδεύσας ὡσεὶ ξυραὶ, καὶ τὸν Αἰγαῖον πτίαν, μοχθησίαν ἀφεψυγάν, δι Γραπλίτης, αἱρέβοις· τῷ Λυκέωντῇ καὶ Θεῷ ήμῶν ἄσωμόν.

Τιμεραγία Θεοτόκε σῶσον ήμᾶς.

ΠΟλλοῖς σωμαχόμυρος πειρασμοῖς, ωρὸς σὲ καταφεύγω, σωτείων ἐπίζητος. ὁ Μῆτρας τῷ Λόγῳ καὶ Παρθένε, τῷδε δυχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Τιμεραγία Θεοτόκε· σῶσον· ήμᾶς.

ΠΑθῶν με ταράττεσι πορσβολαῖ, πολλῆς αἴθυντος, εμπιπλῶσαι με τὴν φυχὴν. εἰρκόσου Κόρη τῇ γαληνῇ, τῇ τῷ Τίχῃ καὶ Θεῶσα πανάμωμε.

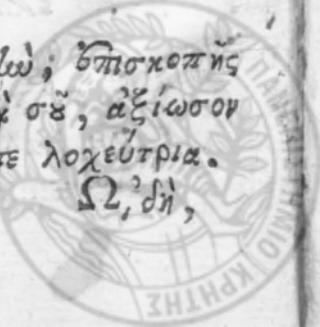
Δόξα.

ΣΩτῆρα τεκταντὸν σε καὶ Θεὸν, δυσωπῶ Παρθένε, λυκέωθλῶσαι με τῷδε δεινῶν, σοὶ γὰρ ναὶ πορσφεύγων αἰταίνω, τῷ τὴν φυχὴν τὴν ἀφύσιαν.

Καὶ νῦν.

ΝΟστῆντα τὸ σῶμα καὶ τὴν φυχὴν; ἐποκοπῆς θείας, καὶ πορονοίας τῆς οὐδεὶς σὺ, αἴσιωσον μόνη Θεομήτωρ, ως ἀγαθὴν ἀγαθεῖτε λοχεύτρια.

Ω, δή,

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

19

Ω̄δὴ γ'. Ο' Εἰρμός.

Ογρανίας ἀπίστος ὁροφύρη Κύριε, καὶ τῆς
Εὐκλησίας δομήπωρ, σύ με σερέωσον, ὅν
τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῷ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῷ
πιστῷ τὸ σίγυμα μόνη φιλανθρωπε.

Τ' περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προσασίν ηγή σκέπτη ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
σὲ Θεοχήρητορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
περὸς τὸν λιμένασ, τῷν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῷν πι-
σῶν τὸ σίγυμα μόνη πανύμηντε.

Τ' περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΙΚετόνω Παρθένε τὸν φυχικὸν πάραχον, καὶ τῆς
ἀθυμίας, τῷν ζάλην ἀφσκεδάσαι με. σὺ γάρ
Θεένυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χεισὸν,
ἐκύνοσας Θεομακάρισε.

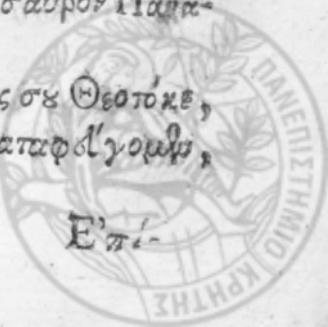
Δόξα.

ΕΤέργυέτην τεκνότα τὸν καλῶν αἴτεον, τῆς θερ-
γεσίας, τὸν πλάτον πᾶσιν αρκέβλυσον. παύτε
γάρ μνίσαι, ὡς μνιατὸν ἐν ἴχθυῖ, τὸν Χεισὸν κυή-
σασα μόνη πανάγαντε.

Kai rūn.

ΧΑλεπαῖς ἀρρώσιας, καὶ ωστροῖς πάθεσιν, σέ-
ταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοηθησόν, τῷν ἀ-
μάτων γάρ, αἰελιπῆτε γυνώσκω, Θησαυρὸν Παρέ-
μαρε τὸν ασπαμέντον.

ΔΙάσωσον δὲ τὴν δύναμιν, τὰς δέλας σα Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μὲν Θεὸν, εἰς σὲ καταφέγγουμε,
ὡς ἀρρικτὸν τεῖχος καὶ περοσασίαν.

Επίβλεψον ἐν σύμβείᾳ, πανύμυντε Θεοτόκε. ἐ-
πὶ τὸν ἔμπιον χαλεπῶν τὸ σώματος κάπισιν,
καὶ ἴασαι τῆς φυχῆς με τὸ ἄλγος,

Εἶτε μυημονθεῖ ὁ Γέρσις, διὰ ὧν ἡ Παράκλησις
γίνεται. καὶ φάλλοιδό τοῦ, Κύριε ἐλέησον, εἰ.

Ο Γέρσις. Οὐτι ἐλεήμων, καὶ φιλανθρωπος Θεός.

Καὶ δύνας λέγοιδι Κάθισμα ἥχος, β.

Πρεσβεία θερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχιτον, ἐ-
λέγει πηγὴ, τῷ Κόσμῳ καταφύγιον, ἐκτενῶς
βοῶμοι σοι. Θεοπίκε Δέσποινα περόφθασαι, καὶ ἐκκιν-
διάσαι λύθωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως περοσατόντα.

Ω, δή, δ'. Οἱ Ειρμός.

" **Ε**ργατικὸς Κύριε, τῆς οἰκονομίας σὺ τὸ Μά-
τιστέλον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξα-
σε σὺ τὴν Θεάπτα.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ παθῶν με τὸν πάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην
τεκνίσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον,
τὴν ἔμπιον πταισμάτων Θεονύμφε.

Τοπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Επισταλαγχνίας τὸν ἐβυασον, ἐπικαλουμένῳ τῆς
σῆς αὐλαγχνοῖς, ἢ τὸν εἴσαπλαγχνον κυῆσασον,
καὶ Σωτῆρα πάντων οὕτως ὑμεράντων σα. Δόξα.

Απολαύσοντες Παίαγνε, τὴν σῶν διαριμάτων εὐ-
χαριστίελον, αὐλαμέλποιδι ἐφύμιον, οἱ γέρω-
σπουτές σε Θεομύτορα.

Καὶ νῦν.

ΟΓέλπίδα καὶ σύγιμη, καὶ τῆς σωτηρίας τεχνούς
ἀκράδαιτον, πεκτυμόνισε Παύμαντε, μηχα-
ρίας πάσιν ἐκλυθέμενα.

Ω', δὴ, εὐ. Οὐρμός.

ΦΩτίσον ἡμᾶς, τοῖς φρεάγμασι σε Κύρε,
καὶ τῷ Βραχίονί σα τῷ ψυχλῷ, τὴν σὺν εἰ-
ρήνῃ αὐτῷ γένεσιν φιλανθρωπε.

Τηρεγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΕΜπλησον Αἶγυν, εὐφροσύνη τὸν ζωὴν ἡμῶν,
τὴν σὺν ἀκίρατον διδεῖσα χαρὰ, τῆς εὐφρο-
σύνης ἡ θρυησασα τὸν αἴτιον.

Τηρεγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΛΤέβωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγυνή, οὐ
διωτας τεκνά λίθωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν
πάντα νῦν ἀπερίχουσα. Δόξα.

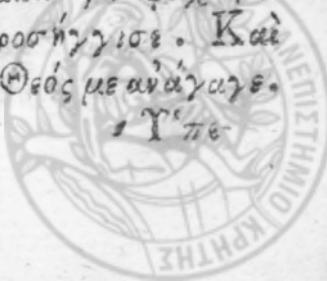
ΛΤσον τὴν ἀχλαί, τῶν πταισμάτων με Θεόνυμ-
φε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, οὐ φῶς
τεκνά τὸ θεῖον καὶ φρονιώνιον.

Καὶ νῦν.

ΙΑσαι Αἶγυν, τῆς Λυχῆς με τὴν ἀδείαν, δη-
μοποιῆσα τὰς αξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ φρεσ-
βείᾳσας αὐτῷ γένεσιν.

Ω', δὴ, εὐ. Εἱρμός.

ΤΗν δέσιν ἐκχεῶ φρός Κύρειον, καὶ αὐτῷ ἀπαγ-
γελῶ με τὰς θλίψεις, ὅτε κακῶν, οὐ Λυχῆς
επλήθη, καὶ οὐζωνί με τῷ Αἴρη φροσύγητος. Καὶ
δέομαι ὡς Παντας, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ανάγαγε.

Τη̄ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Η Ανάτιος καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωστον, ἐξ αὐτὸν ἐκδέδωκας τῷ θυνάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θυνάτῳ με φύσιν, καταχειρεῖσαν Παρθένε μυστώπησον, τὸν Κύεόν σα καὶ Τιὸν, τῆς ἐχθρῶν κακοργίας μερύσασαι.

Τη̄ περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Π Ροσάτιν σε τῆς ζωῆς ἀπίσαμαι, καὶ φρεραν ἀσφαλεσάτιν Παρθένε, τῶν πειρασμῶν δέχεσθαι ὅχλον, καὶ ἐπιρείας δαιμόνων ἐλαύνεσθαι. καὶ δέομαι δέ τοι πατός, ἐκ φθορᾶς τοῦ παθῶν με ρύθμωσέ με.

Δόξα.

Ω Στεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ φυχαῖνσε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς Θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ σε αἱδεῖ ἀγαθόμεθα. ὁ Δέσποινα καὶ μὴ ἡμᾶς, ἵψε παθῶν καὶ κινδύνων δέσσωσον. Καὶ νῦν.

ΕΝ οὐλίνῃ νῦν ἀθερῶν κατέκειμαι, καὶ ἐκ ἕστιν ἰασις τῇ σαρκὶ με ἀλλ' οὐ Θεός, καὶ Σωτῆρα τὸν Κόσμον, καὶ τὸν λυτῆρα τοῦ νόσου κυνηγασα, σὺ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων αὐδίστον.

Διάσωσον δοῦλο κινδυνίων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐθύνεια.

Ο Γέρενς μονιμούνει, ὡς δεδίκασται, καὶ μηδὲ τῶν Εὐφώνιστον, εὐθὺς τὸ Κοντάνιον, ἥχος, β'.

Π Ροσασία τῷ Χειστανῶν ἀκαταίκιστε, μεσιτείας πορὸς τὸν Ποιητῶν ἀμετάθετε, μὴ παρείδης ἀμαρτωλῶν σείσεω φωνάς. ἀλλὰ τῷροφθασον ὡς ἀγαθὸν, εἰς τὸν βούλεσαν ἦμῶν τῷ πιστᾶς πραγματίστων

σοι· τάχων εἰς φρεσβεῖαν, καὶ απεῦσον εἰς ἵκεσίαν,
ἢ φροντατεύσας φέλ, Θεοτόκη τῇ τιμώντων σε.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκέιμβον.

Μυηθήσομαι τὸ οὐρανόματός σου ἐπάσηθμεῖ καὶ θμεῖ.

Στίχ. Αὐτούς ουν Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Οἱ Γέρεις. Καὶ ὑπὲρ τῆς κατάξιωθεῖαι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τῆς Αγίας Εὐαγγελίας, Κύριον τὸν Θεόν
ἡμῶν ἴντεύσωμεν.

Σοφίᾳ ὄρθῃ ἀκόστωμόν της Αγίας Εὐαγγελίας.

Εἰρίξι πᾶσι.

Ἐκ τῆς καὶ Λειταὶ Αγίας Εὐαγγελίας τὸ

Ἄναγνωσμα. Κεφ. ἀ. 39.

ΕΝ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστὰσα Μαριάμ ἐ-
πορεύθη εἰς τὴν ὄρειν λιβύην μὲν απεδίς εἰς Πόλιν
Γάδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρία, καὶ ποσά-
σατο τὴν Ελισάβετ. καὶ ἐγένετο ὡς ἔκαστον ἡ Ελισά-
βετ τὸν ἀστασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτη τὸ βρέφος ἐν
τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπλήθη Πνεύματος Αγίας
Ελισάβετ, καὶ αὐεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ ἐπέσει.
Εὐλογηθήσει σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογηθήσος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τόπος, ἵνα ἐλέθη ἡ Μή-
τρα τῆς Κυρίας με φρόντισμε; Γέδε γένος ὡς ἐγένετο ἡ φοινὴ τῆς
ἀστασμῆσες εἰς τὰ ὅτα με, ἐσκίρτη τὸ βρέφος ἐν ἀ-
γαλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ με. Καὶ μακαρίαν πιστεύσα-
σα, ὅτι γένει τελείωσις τοῖς λελαληθέοις αὐτῇ παρὰ Κυ-
ρίᾳ. Καὶ ἐπει Μαριάμ· Μεγαλώει ἡ ψυχή μας τὸν
Κύρον, καὶ ἰγαλίασε τὸ πνεῦμά με δῆποτε θεῷ τῷ
σωτῆρι με. Οτι επέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δέ-

λις αὐτῷ. ἴδιος γάρ δόπο τῷ νυν μακαριώσι με πᾶσαι αἱ
δημοσίει. Οὕτι εποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δικαστὸς, καὶ ἄ-
γιον τὸ ὄνομα αὐτῷ. Εὔμενε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῷ
ἀστεῖ μῆλας ἔτεις, καὶ ὑπέέρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς. Δόξα ἡχος, β'.

ΠΑ' τερ, Λόγε, Πιεῦμε, Τριάς ή ἐν Μονάδι,
ὅξαλειφον τὰ πλήθη, τῷ εὖλων ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

ΤΑῖς τῆς Θεοτόκου, περσβείαις Εἰλείμων, ὅξαλε-
ιφον τὰ πλήθη, τῷ εὖλων ἐγκλημάτων.

Εἴτα. Εἰλένσον με ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα.

Ηχος, πλ. β'.

ΜΗ παταπιεύσῃς με, ἀδρωπίνη προσασίᾳ,
Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέποιν τὰ
οἰκέτησα. Θλίψις δὲ ἔχει με, φέρειν καὶ διάμαται, τῶν
δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπτων κέκτημα, καὶ πε-
προσφύγω ὁ ἄθλιος. παύποδεν πολεμόμυρος, καὶ πα-
ραμυθίαν ωκεῖχω πληνόσα. Δέσποινα τὸ Κόσμον,
ἔλπις καὶ προσασία τῶν πιστῶν, μή μι παρίδης τὴν
δέποιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οἳ Γερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σα.

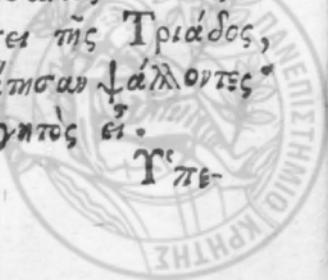
Καὶ φάλλοιμ τὸ, Κύριε εἰλένσον, 1β'.

Οἳ Γερεύς. Εἰλέσει καὶ οἰκτηροῖς. Καὶ τὰ λοιπά.

Ω, δῆ, ζ'. Οἳ Είρμος.

Οἳ Οἳ ἐκ τῆς Γαδαΐας, παταπισσωτες Παιδεῖς ἄν-
τα βαθυλῶνι ποτὲ, τῇ Πίσει τῆς Τριάδος,
τὴν φλόγα τῆς καμίνων, κατεπάτησαν φάλλοιτες
ὁ τῶν Πατέρων ἥμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Τπε-

Τ' περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΗΝ ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἡθέλνησας Σάπερ οἴκου
νομίσαθαι, ἐν μῆβᾳ τῆς Παρθείας, πατώκη-
σας τῷ Κόσμῳ, ἵνα φροσάτιν αὐδεῖξες· ὁ πῶν Πα-
τέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τ' περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΘΕλητεὶ τὰ ἐλέας, ὃν ἐφέρνησας Μῆτερ ἀγνή-
δυσώπησον, βύθιωσε τὰν πταισμάτων, τε-
χῆς τε μολυσμάτων, τὰς ἐν Πίσει κραυγάζοντας· ὁ
πῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

ΣΩμάτων μαλακίας, καὶ φυχῶν ἀρρωσίας Θεο-
φρυνήτρια, τῇ πόθῳ φροσιότων, τῇ σκέ-
πησε τῇ θείᾳ, θεραπεύειν αἰτίασον, ή τὸν Σωτῆρα
Χριστὸν ἡμῖν διποτεκνέσα.

Καὶ νῦν.

ΘΗσαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὸν
σὲ κυήσασαν, καὶ πῦργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν
μεταποίας, τοῖς κραυγάζοντι ἔδειξες· ὁ τῇ Πατέ-
ρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σεβὴ, ή. Ο' Είρμος.

” **Τ**Οῦν Βασιλέα τὸν Οὐρανῶν ὃν ὑμνεῖτε, σρα-
” τιαὶ τὸν Αὐγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεριψάτε
” εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τ' περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΟὺς βοηθείας τῆς παρὰ σὲ δεομένας, μὴ πα-
” είδης Παρθείας ὑμνεῖτες, καὶ ὑπεριψάτες τε
Κόρη εἰς αἰῶνας.

ΤΑΞΙΔΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Τηραγία Θεοπόκε σῶσον ἡμᾶς.

ΤΩν ἴαμάτων τὸ δαφνίλες ὄπιχέεις, τοῖς πισῶς
ἱμνώστι σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψόστι τὸν ἄφρα-
σόν σα Τόκον.

Δόξα.

ΤΑὶς ἀδενείας με τῆς τυχῆς ἵστεύεις, καὶ σαρ-
κὸς τὰς ὁδώνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν
Κεχαριτωμένην.

Καὶ εἰ.

ΤΩν πειρασμῶν σὺ τοῖς φροσβολάς ἐκδιώκεις.
καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε. ὅτου σε ὑμ-
νῦμεν εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ω̄δὴ, §. Οὐρμός.

„ **K**τείως Θεοτόκου, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἵ δέ τε
„ σεσωσμένοι Παρθένε Αὔγου, σὺν ἀσω-
„ μάτοις Χορείαις σὲ μεγαλιώνοντες.

Τηραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

PΟλύμπιον τῷ δάκρυών, μὴ δύτυποιήσῃς, ἵνα
παντὸς ἐκ φροσώπα πᾶν δάκρυον, ἀφηρικό-
τα Παρθένε Χριστὸν κυήσεσσα.

Τηραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

XΑρᾶς με τὴν καρδίαν, πλύρωσον Παρθένε, ἵνα
τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρ-
τίας τὴν λύπην ἔξαφανίσασα. Δόξα.

KΑκώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀδενείας, ταπει-
νωθέοπε Παρθένε θεράποδον, σε ἀρρώστιας
εῖς βῶσιν μετασκευάζοσσα.

Καὶ

Καὶ νῦν.

ΦΩτός σε ταῖς ἀκτίσι, λάμπομεν Παρθένε,
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκεσα, τὰς εὐσεβῶς
Θεοτόκον σε καταγγέλλοντας.

Καὶ εὐθὺς τὸ, Αἴξιον θέτεν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμιᾶ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, ὡς τὸν λαὸν,
καὶ ἡμεῖς φάλλοιμοι τὰ παρόντα Θεοτοκία.

ΤΗν ὑψηλοτέραν τῆς Οὐρωπᾶν, ὡς καθαρωτέραν
λαμπιδόνων ἥλιαικῶν, τὴν λυγασταμένην ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τὴν Κόσμον, ὅμνοις
τιμήσωμεν.

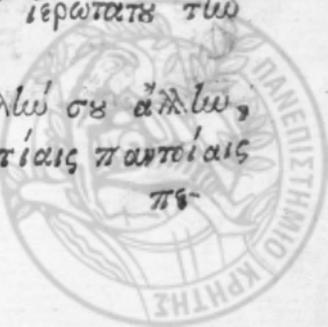
ΑΠὸ τοῦ πολλῶν με αἱμαρτιῶν, ἀδενεῖ τὸ σῶμα,
ἀδενεῖ με καὶ τὸ ψυχή. ωρὸς σὲ καταφεύγω τὴν κε-
χαριπομένην. ἐλπὶς ἀπιλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

ΔΕσποινα καὶ Μήτηρ τῆς Λυγαστᾶς, δέξαι Παρθ-
ηλήσεις, αἰδεῖσσαν σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύ-
σῃς ωρὸς τὸν ἐκ σῆτεχθείτα, ὡς Δέσποινα τὴν Κόσ-
μον γέρε μεσίτρια.

ΥΑγάλλοιμοι ωροθύμως σοὶ τὸν ὄδηλον, νῦν τῇ πα-
νυμήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. μηδὲ τὸ Προ-
δρόμον, καὶ παύτων τῶν Αγίων, μυστήπει Θεοτόκε τὴν
οἰκτερῆσσαν ἡμᾶς.

ΑΛαλα πὲ χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ ωροσκυ-
νέντων, τὴν Εἰνόναστας τὴν σεπτήν, τὴν ἴσο-
ριθεῖσαν ὑπὸ τῆς Αποσόλης, Λαγῆ ἱερωτάτη τῶν
Οἰδηγήτριαν.

ΙΛέως γέρε μοι τῷ παπεινῷ, ὅτι πλήν σε αἴλιν,
ἢ γινώσκω καταφυγήν, ὁ ἐν ἀμαρτίαις παντοῖαις

πεπλησμός· ἐλένσον με μόνη Χριστιανῶν ἡ ἐλ-
πίς.

ΠΆσαι τῷ Αὐγγέλων εἰ στρατιᾷ, Πρόδρομε
Κυείς, Αποσόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Αγιοι
πάντες μὲν τῆς Θεοτόκε, ποιήσατε φρεσβείσιες τὸ
σωθικᾶι ἥμᾶς.

Εἴπα, Τρισάγιον, Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν.

Ο Γερεύς. Οτι σὺ. Καὶ πὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ηχος, πλ. β'.

Ελένσον ἥμᾶς Κύριε, ἐλένσον ἥμᾶς. πάσης
γὰρ διπολογίας διπορύντες, πάτησοι τῶν ἵκε-
σίων ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἀμαρτωλοὶ φροσφέρομν, ἐλέν-
σον ἥμᾶς.

Δόξα.

ΚΤριες ἐλένσον ἥμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθαμόν.
Μὴ ὄργισθης ἥμιν σφόδρα, μηδὲ μυηθῆς τῶν
αἰσθητῶν ἥμῶν. ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγ-
χνος, καὶ λύτεωσαι ἥμᾶς ἐκ τῷ ἐχθρῶν ἥμῶν. σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἥμῶν, καὶ ἥμεῖς λαός σου πάντα ἔργα
χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄντα σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

ΤΗς εὐσπλαγχνίας τῶν πύλων, αὐδίξον ἥμιν
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ, μὴ
ἀσοχήσωμόν. ρύθμειμόν σὲ σὺ τῷ φενεγάσσεων. σὺ
γὰρ εἶ ἡ σωτεία τῶν θύες τῷ Χριστιανῶν.

Ο Γερεύς. Ελένσον, ἥμᾶς ὁ Θεός.

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέας, ζωῆς, εἰρήνης, ὁγείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρίσεως, καταδυσώ-
σεως,

σεως, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν τὸ δέλου τὸ Θεῖο
(τὸ δεῖνος) ἐπιώμη.

Καὶ ὑπὲρ τῆς ἔθεψιλαχθῶαι τῷ Αγίᾳ Μονὴ^ν
ταύτῃ (ἦ, τὸν οἶκον τοῦτον .

Καὶ πὰ λοιπὰ, καὶ Αὐτοῦ σις.

Μετὰ δὲ τὴν Αὐτοῦ σιν, φάλλονται πὰ
παρόντα Θεοτοκία.

Παντων ψροστεύεις ἀγαθή.

Παντων Θλιβούμην ἡ χαρά.

Δέσποινα ψρόσδεξαι τὰς δεῖσεις.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με, εἰς σὲ αὐτιζημι.

ΕΤΕΡΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
 ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τῆς Βασιλέως Κυρᾶ Θεοδώρου
 Δόκιμα τῆς Λασκάριων.

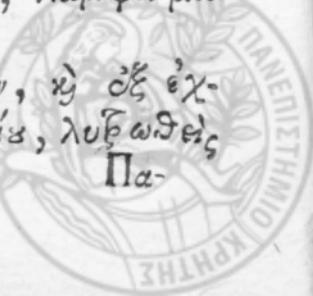
Ω', δή, ἀ. ἵχος, πλ. δ'. Ο' Είρμος.

ΑΡματηλάτην Φαραὼ ἐβύθε, τερζ-
 περγάσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
 σαιροτύπως πλήξασα, καὶ διελέσα
 θάλασσαν, Γ' σραὶλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὄδιτην
 διέσωσεν, ἀσμα τῷ Θεῷ αἴραμέλποντα.

Τροπάριον.

ΤΩ̄ν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζεσι, τὸν τα-
 πεινὸν μια τυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὸν
 ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν Θεονύμοβούτε. ἀλλ' ή
 Φῶς τετοκῦα, τὸ θέον καὶ προσιώνιον, λάμψον μοι
 τὸ φῶς τὸ χαριόσυνον.

Εἰ ἀμεβήπονταν αὐλαγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ σῖξ ἐχ-
 θρῶν μυσμῆων, καὶ συμφορῶν βίζ, λυθεῖτε
 Πα-

Πανάγιοις, τῇ πραταιῇ διώμεισα, ἀνύμνω με-
γαλιώ, τῶν ἀμεβόντων συμπάθεια, καὶ τῶν εἰς
ἔμεσε παράκλησιν.

Nῦ πεποιθὼς ὅπερ τῶν στὸν κατέφυγον, αὐτί-
λιψιν πραταιᾷ, καὶ πρὸς τῶν στὸν σκέπην,
ὅλοτύχως ἔδραμον, καὶ γέρου κλίνω Δέσμωνα, καὶ
Ἔρηνῷ καὶ σονάζω, μήμε παρίδης τὸν ἄστλιον, τῶν
Χεισιανῶν καταφύγιον.

Oγ' σιωπήσω τὸ βοῶν ἔπαινότατα. τὰ μεγαλεῖα
τὰ σά. εἰμι γάρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐσασο,
ὑπὲρ ἐμὸς πρεσβύτερος, τῷ Τιῷ καὶ Θεῷ σα, τίσειν
ποστότε με κλύδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο.

Dιάσωσον δοῦλον κινδύνων, τὰς δέλες σα Θεοτόκε,
ὅτι πάντες μὲν Θεὸν, εἰς σὲ καταφύγομεν,
ὡς ἄρρεντον τεῖχος καὶ προσασίαν.

Eπίβλεψον ἐν δύμειᾳ, πανύμνυτε Θεοτόκε,
ὅπερ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τὸ σώματος οὐκανοῖ,
καὶ ἴασαι τῆς φυχῆς με τὸ ἄλγος.

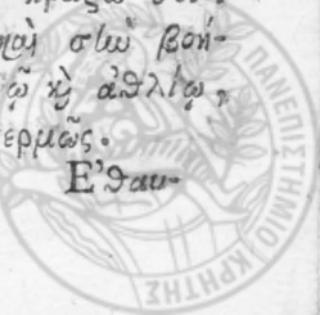
Ω̄, σὴ, γ'. Ο' Είρμός.

” **O**γρανίας ἀψίδος, ὄροφρυγέ Κύρε, καὶ τῆς
” Εὐκλησίας δομῆτορ, σύμμε σερέωσον, ὁ
” τῇ ἀγάπῃ, τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πε-
” σῶν τὸ σημεγμα, μόνε φιλανθρωπε.

Τροπάειον.

Aπορίσας ἐκ παντῶν, ὁδινηρῶς πράζω σοι.
πρόφθασον Θερμὴ προσασία, καὶ στὸν βού-
τειαν, δόσμοι τῷ δέλωσα, τῷ ταπειῶ καὶ ἀστλιῶ,
τῷ τῶν στὸν αὐτίληψιν ὅπιζητε Θερμῶς.

Ἐθα-

ΕΘαυμάστας ὅντως, νῦν ἐπέμοι Δέσποινα,
καὶ τὰς δέργεσίας σε Κόρη, καὶ τὰ ἐλένσα. ὅταν
δοξάζωσε, καὶ αὐτονῶν καὶ γεράρω, τῶν πολλοῖς καὶ
ἄμεσον κιδημονίαν σε.

ΚΑταγίσμε χαμάζει, τῇδε συμφορῶν Δέσποι-
να, καὶ τῇδε λυπηρῶν τελευτίαι, καταπονη-
ζεσιν. ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δὸς βοηθείας,
καὶ θερμὴ αὐτίληψίς καὶ προσασία με.

ΑΛιεῦ Θεούκον, δύολογῷ Δέσποινα, σὲ την̄
τὴ θαύτα τὸ κράτος ὄχαφωίσασα. ὡς γέρ-
ευσίζωσ, ἐκ τῶν θεσμῶν τῶν τῆς ἁδεῖς, περὸς ζωῶν
ανήγαγες, εἰς γῆν με ῥύσαντα.

Διάσωσον δοὺς κινδυνά.

Επίβλεψον ἐν δύμνείᾳ.

Ωδὴ δ'. Οἳ Εἱρμός.

„ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, Κύρε, σύμβια καὶ διάματις, σὺ
„ Θεός με, σύ με ἀγαθίαμα, οἱ Πατέρες
„ κόλπας μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν
„ ἔποκεντάμνος. διὸ σω τῷ Προφήτῃ, Αἴββα-
„ κέμσοι κραυγάζω· τῇ διαμάντει σε δόξα Φιλαί-
„ θρωπε.

Τροπάριον.

ΚΑὶ πελοπὸν, ἀλλὰ δέργοσα αὐτίληψίν; πε-
μοσφύγω; πελέ καὶ σωθίσομαι; τίνα θερ-
μὴν ἔξω βοηθόν; Θλίψει τῇ βίᾳ, καὶ ζάλαις οἴ-
μοι κλονέμνος. εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ
χαυχώμαι, καὶ προσρέχω τῇ σκέπησε σῶσόν με.

ΤΟῦ ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τῇ ἐλέγεσσα, τὸν
πλευσίας διαρραιᾶς δροσίσαντα, τὸν παναθλίαν

ηγί

καὶ τῇ θλίψεων, καμίνῳ φλογιδεῖσαι, μεγαλώσα καὶ
ρύτω, καὶ προσρέχω τῇ σκέπῃ σας σῶσόν με.

Σὲ τὸν Αγνῶν, σὲ τὸν Παρθένον καὶ ἄστιλον,
μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχυτον, καταφυ-
γλῶν, σκέπλων κραταιάν, ὅπλον σωτείας· μή με πα-
εῖδης τὸν ἄστον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν
συμμαχία. Θλιβομένων χαρὰ καὶ αὐτίλιψίς.

ΠΩς ἔξεπεν, σας κατ' ἀξίαν δικάσομαι, τὰς
ἀμέτρες, οἰκτίρμυς ὡς Δέσποινα, τὰς τὴν ἐ-
μὲν παντοτε φυχῆν, δεινῶς θλιβομένων, ὡς ὕδωρ
πελκυλώσαντας; ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προσοίας, καὶ τῆς
εὐεργεσίας, ἵς ἀφρόνως ὁ τάλας ἀπώλεσα.

Διάστωσον δέποι πανδιάνων.

Ἐπίβλεψον δὲ εὐμένεια.

Ω, δή, έ. Οὐρμός.

I "Να τί με ἀπώσω, δέποι τὰ προσώπα σας, τὸ
φῶς τὸ ἀδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
τριον σκέπτος τὸν δέλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ
πρὸς τὸ φῶς τῇ δύτολῶν σας, τὰς ὄδυς μα κα-
τεύθων δέομαι.

Τροπάριον.

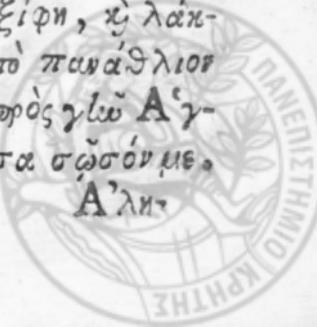
E γ' χαείσως βοῶσοι· χαῖρε Μηδοπάρθενε. Χαῖ-
ρε Θεόνυμφε. Χαῖρε Θεία σκέπη. Χαῖρε ὅπλον
καὶ τεῖχος διπόρθυτον. Χαῖρε προσασία, καὶ βοηθὲ καὶ
σωτεία, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐπὶ πίσεως.

O μισθυτές με μάτια, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκ-
νον ἡυτρέπισαν, καὶ ἐπιζητάσι, τὸ πανάθλιον
σῶμα παράξαι μα, καὶ καταβιβάσαι, πρὸς γλῶν Αγ-
νὴν ἐπιζητάσιν. ἀλλ' ἐκ τάτων προφθάσασα σῶσόν με.

Agiasmat.

C

Αλη.

Α' Λιθῇ Θεοπόνου, πάντες ὅπιγνόντες σε Παίαγνε
Δέσποινα, τὸν ἐκ σὺς τεχθόντα, Θεὸν Λόγον
εἰδότες κηρύττομεν, σὺ δυσὶν ἀσίαις, θελητικαῖς αὐ-
τεξχρονίαις, ὑπὲρ λόγον καὶ νόμον τῆς φύσεως.

Τ' σοι δῶρον τροσάξω, τῆς δύχαεισίας, αὐτὸν
περ ἀπήλαυστα, τῷδε σῶν διωριμάτων, καὶ τῆς στῆς
ἀμεβήτης γνισόπτης; τοιγάρεν δοξάζω, ύμισθογώ, καὶ
μεγαλιώ, σὺς τὴν ἄφατον τρόσ μὲ συμπάθειαν.

Διάσωσον δπὸ κινδυνών.

Επίβλεψόν εν δύμείᾳ.

Ω, δη, σ. Ο, Είρμος.

" **Τ**Ην δένσιν ἐκχεῶ τρόσ Κύελον, καὶ αὐτῷ αὐ-
τοῦ παγγελῷ με τὰς Θλίψεις, ὅτι κακῶν, ή
τυχήμεις ἐπλήσθη, καὶ ήζωμε τῷ ἄδη τροσήγγι-
σε. καὶ δέομαι ὡς Γ' ανᾶς, ἐκ φθόρας δ Θεός με
ανάγαγε. **Τροπάρειον.**

ΤΑὐτέφη τῷδε λυπηρῶν ἐκάλυψαι, τὴν ἀπλίαν
με τυχῶ καρδίαν, καὶ σκοτασμόν, ἐμποιή-
σίμοι Κόρη. ἀλλ' ἡ θυμίσασσα φῶς τὸ ἀτρόστιον,
ἀπέλασον πᾶπτα μακραῖ, τῇ ἐμπινδόσαι τῆς θείας
τροσθείας σὺ.

ΠΑράκλησιν εν ταῖς Θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῷδε νό-
σων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελῆ, σω-
τεριμόν τε θαυάτε, καὶ πεταμόν τῆς ζωῆς αὐξα-
τλητον, καὶ πάντων τῷδε εν συμφοραῖς, παχεινὶ καὶ
δέειαν αὐτίληψιν.

ΟΥ πρύπτω σα πὸ βυθὸν τὸ ἐλέας, καὶ τὴν βρύσιν
τῷδε ἀπείρων θαυμάτων, καὶ τὸν πηγάδα, πὸν ἀσ-

ναον ὅντας, τῆς πορὸς ἐμὲ συμπαθείας σε Δέσποινα, ἀλλὰ ἄπασιν δόμολογῶν, καὶ βοῶν καὶ κηρύγτων καὶ φθέγγομαι.

ΕΚύκλωσαν αἱ τὰ βίας μεζάλαι, ὡς πέρ μέλισσας πειρίου Πυρθείας, καὶ τὴν ἔμβιαν, καταχθοσαὶ καρδίαν, κατατιθώσκεις βέλεις ἥδη θλίψεων. ἀλλὰ σέροιμί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ρύσιν Πανάγιαντε.

Διάσωσον λόπον κινδύνων.

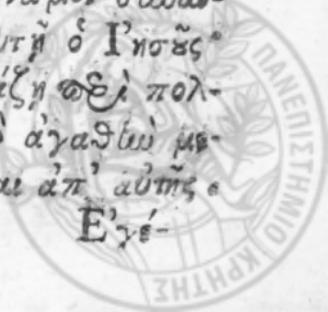
Επίβλεψον ἐν διημείᾳ.

Κοντάκιον, ἵχος, β'. Τὰ αἶνα ζητεῖν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀποροσμάχητον, ἐλέγει πιγή, τὰ Κόσμια καταφύγιον, ἐκτονῶς βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δέσποινα πορόφθασον, καὶ ἐπὶ κινδύνων λύθεσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως ποροσατέλεσσα.

Ἐκ τῆς ἡδονῆς Λακαῖ Αγίας Εὐαγγελίας
τὸ Αὐτάγνωσμα. Κεφ. 1. 38.

ΤΩ, παιρῶν ἐκείνων, εἰσῆλθεν ὁ Γιοττός εἰς Κάμηλον τινά. Γιανὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἴκον ἀυτῆς. Καὶ τῇ δὲ λῃ ἀδελφῇ παλεύμην Μαεία, ἣ καὶ οὗταν θίσσασα θίσσει τὰς πόδας τῷ Γιοττῷ, ἦκετέρῳ λόγων ἀυτῆς. Ή δέ Μάρθα θύρεοπάτο θύρᾳ πολλὰν θλικούντα, ἐπιστᾶσα δὲ ἐπει. Κύριε, ἡ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μις μόνην μὲ κατέλιπε θλικούντα; εἰπέ δὲν ἀυτῇ, ἵνα μόι σωματιλάβηται. Αποκειθεὶς δὲ ἐπει ἀυτῇ ὁ Γιοττός Μάρθα, Μάρθα, μεειμνάς, καὶ τυρβάζῃ θύρᾳ πολλά. οἵδε δέ θεῖ γρεία. Μαεία δὲ, τῶν αἰγαστῶν μεείδα ἀξελέξατο, ἥτις ἡκαὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αυτῆς.

Εὑρέτο δὲ ἐν τῷ λέγειν ἀυτὸν ταῦτα, ἐπάρασί τις
Γιανὴ φωνῇ ἐκ ὅχλου, εἰπεν ἀυτῷ· Μακαρία ἡ
κοιλία ἡ βαζόσασά σε, καὶ μασοὶ γέεθλασας· Αὐ-
τὸς δὲ εἶπε· μῆμψης, μακάροι οἱ ἀκάστοτες τὸν λό-
γον τῆς Θεᾶς, καὶ φυλάσσοντες ἀυτόν.

Ω, δή, ζ'. Ο' Είρνος,

" **Π**Αῖδες Εἰβραίων ἐν καρίνῳ, κατεπάτησαν
τὴν φλόγα θαρσαλέως. καὶ εἰς δρόσον τὸ
πῦρ μετέβαλον βοῶντες· δέλογυτας εἰς Κύριον, δέ
Θεὸς εἰς τὰς αἰώνας.

Τροπάρειον.

ΦΩΣ ἵτεκτος Θεοτόκε, σκοτιδεύτα με νυκτὶ ἀ-
μαρτυράπων, φωταγώγησον σὺ, φωτὸς ἡσα δε-
χεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμαρμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.
ΣΚέπη φρεάτη ψροσασία, καὶ αὐτίληψίς καὶ καύ-
χημα Παρθένε, γυμνωθεύτιμοι νῦν, ἀπά-
της βοηθείας, αἴσοιθήτων διάφανος, καὶ ἐλπίς ἀπιλ-
πισμάρματων.

Δόξα.

ΟΔη τούχῃ καὶ διανοίᾳ, καὶ παρδίασε καὶ χείλεσε
δοξάζω, διτολαύσας τὴν σῶν, μεγάλων χα-
εισμάπων. ἀλλ' ὡς τῆς σῆς χριστόπτης, καὶ ἀπέιρων σε
θαυμάτων.

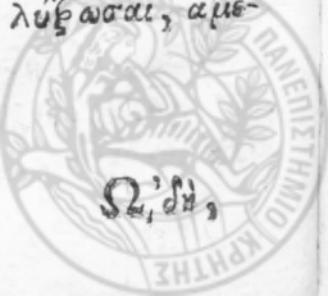
Καὶ νῦν.

Βλέψον ἵλεω ὄμματίσθ, καὶ ἔπισκεψε τὸν κά-
κωσιν λόγον ἐχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλά-
βης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύθωσαι, ἀμε-
βήτωσας ἐλέει.

Διάσωσον δότο κανδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν δύμφειά.

Ω, δή,

Ω', δή, ή. Ο' Είρμος.

ΤΟΥν ἐν Ορει, ἀγίῳ δόξαθείται, καὶ ἐν Βά-
τω, Τόκον τὸν τῆς Αἰτιαρθρίας, τῷ Μωϋ-
σῇ μυσήειον γνωρίσαντα, Κύειον ὄμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψώτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Τροπάρειον.

Διὰ σπλάγχνα, ἐλέας σα Παρθεία, μὴ παέ-
δης σεμνὴ, ποντέμδιον με σάλω, βιωτικῶν
κυράτων, ἀλλὰ δίδυμοι, χεῖρα βοηθείας, κατα-
ποντεμδίω, κακώσεστι τὴ βίζ.

Περισάσεις, καὶ θλίψεις καὶ αὐάγκαι, εὔροσαν με
Αἴγυνη, καὶ συμφοραὶ τὴ βίζ, καὶ πειρασμοὶ με
παύτοθει ἐκύκλωσαν. ἀλλὰ περόσινδι μοι, καὶ αὐτιλα-
βεῖ με, τῇ κραταιᾳ σα σκέπτῃ. Δόξα.

ΕΝ ταῖς ζάλαις, ἐφεύρωσε λιμῆνα, ἐν ταῖς λύ-
παις, χαρᾶν καὶ εὔφροσύνην. καὶ ἐν ταῖς νόσοις
ταχεινῶ βοηθείαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις, ρύσιν καὶ φο-
γάτιν ἐν τοῖς πειρατείοις. Καὶ ταῦ.

Χαῖρε Θρόνε, πυρέμορφε Κυρί. Χαῖρε Θεία,
καὶ μανναδόχε σάμνε. Χαῖρε χρυσῆ λυχνία.
λομπάς ἀσβετε. Χαῖρε τῶν Παρθείων, δόξα καὶ
Μητέρων, ὡραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωστον δότο πινδύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμέρεια.

Ω', δή, θ'. Ο' Είρμος.

Εἶσιν οὐτὶ τότο δο Οὐρανὸς, καὶ τῆς Γῆς κα-
τεπλάγη τὰ πέρατα, οὐτὶ Θεός, ἀφεν τοῖς
αὐθρώποις σωματικῶς, καὶ η Γαστήρ σα γέλοντα,

„ δίρυχωροτέρα τῇδε Οὐρανῶν. διόσε Θεοπόκε, Α' γ-
„ γέλων καὶ αὐθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνεστι.
Τροπάρειον.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἀἰλια Α' γυνί; πάς προσ-
δράμω λοιπὸν, καὶ σωθήσομαι; πάς πορθ-
θῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγήν; ποίαν θερμήν
αὐτίλιντιν; ποίαν ἐν ταῖς Θλίψεσι βοηθόν; εἰς σὲ
μόνιν ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνιν καυχῶμαι, καὶ δῆπ-
σὲ Θαρρῶν κατέφυγον.

Ογκ' ἔσιν ἀερθμήσασαι διωατὸν, μεγαλεῖα τὰ
σὰ Θεοιύμφατε, καὶ τὸν βιθόν, τὸν αὐξενερεύ-
νηπον ἔχειπεν, τῇδε ὑπὲρ νῦν θαυμάτων σα, τῇδε τε-
τελεσμένων διώνεκτος, τοῖς πόθῳσε τημώσι, καὶ πί-
σει προσκακάσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοὺς λοχαγέτελαν.

Δόξα.

ΕΝ ὑμεοῖς δύχαείσοις δοξολογῶ, καὶ γεράίρω τὸ
ἄμερον ἔλεος, καὶ τὴν πολλήν, διάματίν σα
πᾶσιν ὄμολογῶ, καὶ τὰς εὐεργεσίας σα, ἀς ὑπερεκοίω-
σας εἰς ἐμὲ, κηρύττω μεγαλίων, τυχῆ περὶ καρ-
δίᾳ, καὶ λογισμῷ καὶ γλώσῃ παύτοτε. Καὶ νῦν:

ΤΗν δέσποιν με δέξαι τὴν πενιχραν, καὶ κλευθ-
μὸν μὴ παρέδης καὶ δάκρυα, καὶ σεναγμὸν,
ἀπλαντίλαβε με ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτίσεις πλη-
ρωτον. δύνασαι δὲ πάντα ὡς πανθενεῖς, Δεσπότικοι
Θεοὶ Μήτρες. εἰ νεύσεις ἔτι μόνον, πρὸς τὸν ἐμὲν
οἰκεῖαν παπείνωσιν.

Διάσωστον λέπον καὶ δύνων.

Ἐπίβλεψον ἐν δύμειά.

ΕΤ-

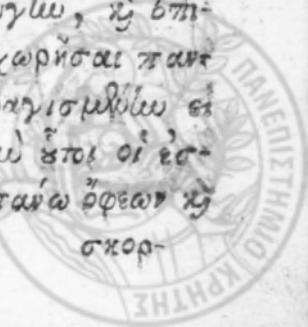
Ε Τ Χ Α Ι

Η ΤΟΙ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΙ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Πρὸς τὰς πάχοντας ὡς Δαιμόνων, καὶ
πρὸς ἐκάστην αὐθικέτειαν.

Ο' Θεὸς τῷ Θεῶν, καὶ Κύριος τῷ Κυρίων· ὁ τῷ
πυρείων Ταγμάτων δημιτρυός, καὶ τῷ ἀύλων
Διωκόμεων τεχνιγρός· ὁ τῷ εἰπεριανίων, καὶ τῷ ὄπιγείων
τεχνίτης· ὃν εἶδον ψεύτης αὐθρώπων, ψεύτης ἰδεῖν διώσα-
ται· ὃν φοβεῖται, καὶ βέμει πᾶσα ἡ Κτίσις. ὁ τὸν
βαχιλιάσαντα ποτὲ Αρχιεράτηον, καὶ τὴν τάτην λει-
τηργίαν θεῦσαν οὐδετέρησαντα, βίξας ὅπῃ τὸν γηλόν, καὶ
τὰς σωματοσάτας αὐτῷ Αγγέλος Δαίμονας θύμοιλύς,
εἰς σκότωσιν βινθάνει παρπαρώσας· δός τὸν ἀφορητομόν
τοτον ὅπῃ τῷ φεικτῷ ὄνόματι σα τελεύτην, φόβῳ γε-
γέδαι αὐτῷ τῷ περονυγεμήῳ τῆς ποιησίας, καὶ πάσαις
ταῖς φάλαγξιν αὐτῷ ταῖς σωκεπεστάσις αὐτῷ ἐκ τῆς
αἴων φωτοφορεῖσας· καὶ βέτον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ δη-
ταξοναύτῳ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτῷ, αλαχωρῆσαι παντελῶς· ἵνα μήτι βλαβερὸν καὶ τὸν ἐσφραγισμόν
εἰ κόνια ἐργάσηται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἴσθιν τοις οἱ ἐσ-
φραγισμόις πραγμάτως, τὰ πατεῖν ἐπανάρρεψαν καὶ

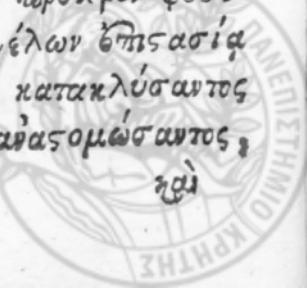
σκόρπιων, καὶ ἐπὶ πᾶσαι τὸν διάμαρτιν τῷ ἔχθρῳ.
Σὲ δὲ ὑμεῖς ται, καὶ μεγαλώμεται, καὶ παρὰ πάσις
πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ Πανάγιον Οὐρανοῦ, τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Τίχῃ, καὶ τῷ Αὐγίᾳ Πνεύματος, νυν, καὶ
δέ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας πᾶν αἰώνων. Αὕτω.

ΕΤΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῷ Κυρίᾳ δημοσίῳ.

Εξορκίζω σε τὸν ἀρχέκακον τῆς βλασφημίας, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς ἀταρσίας, καὶ αὐτεργὸν τῆς πονη-
ρίας. Εξορκίζω σε τὸν ἐκειφθάντα ἐκ τῆς αὐτο-
φοείας, καὶ σκότῳ βιθὺ κατευχθάντα διὰ τὴν ἐπαρ-
σιν. Εξορκίζω σὲ, καὶ πᾶσαι τὴν ἐκπεστόσαν διάμα-
ρτιν τῆς σῆς ἀκόλυθον προσιρέσεως. Ορκίζω σε πιεῦ-
μα ἀκάθαρτον, καὶ τῷ Θεῷ Σαβαὼθ, καὶ πάσις σρα-
τιᾶς Αὐγέλων Θεῷ, Αδωναῖ, Ελαῖ, Θεῷ Παντο-
πράτορος, ἔξελθε καὶ ἐπαναχώρισον δότο τῷ δέλτᾳ τῷ
Θεῷ (τῷδε). Εξορκίζω σε καὶ τῷ Θεῷ τὸ παντα λόγῳ
κτίσαντος, καὶ τῷ Κυρίᾳ ἡμῶν Γενεσίᾳ, τῷ μο-
νογένει Τίχῃ αὐτῇ, τῷ παρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως, καὶ
ἀπαθῶς ὅτι αὐτὴ γένυθάντος, τῷ τὸν ἀόρατον καὶ ὄρα-
των Κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τῷ κατείκόνα ἰδίᾳα τὸν
αὐθερωπὸν πλατεργυήσαντος, τῷ νόμῳ πρότερον φυτ-
κῶς παῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Αὐγέλων ἐπιστοίᾳ
φυλάξαντος, τῷ ὕδαι τὴν ἀμαρτίαν κατακλύσαντος
αὐτῶν, καὶ τὰς ὑπ' Οὐρανὸν ἀβύσσας αἴσασμάσαντος;

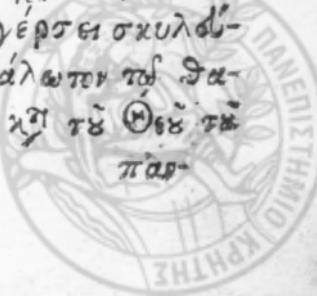
επί

ΤΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. 41

καὶ γίγαντας ἀσεβίσαντας καταφθέρωντος, καὶ πύργος
πῶν βεβίλων κατασείσαντος, καὶ γλυκὸν Σοδόμων καὶ Γο-
μόρρων πυεὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, καὶ μάρτυς καπνὸς
ἀποίμητος ἔχατμιζεται· τῷ ράβδῳ πόλαγος ρήξαντος,
καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περάσαντος, καὶ τύρων Φα-
ραὼ, καὶ σρατὸν θεομάχον εἰς αἰωνα τοῖς κύμασι κα-
τακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον, τῷ ἐπ' ἐχάτων ἐκ
Παρθέσιών ἀγνῆς σαρκωθεύτος αὐεκλαλήτως, καὶ σφρά-
τὰς σφραγίδας τῆς ἀγνείας φυλάξαντος, τῷ πλωμα-
βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ὑμῶν ῥύπον εὑδοκήσαντος,
ὅν ἡμεῖς διὰ τῆς θεραβάσεως ἐπεστασάμεθα. Εἴχορ-
πιζωσεντοῦ τῷ βαπτιστεύτος ἐν Ιορδάνῃ, καὶ τύπον ἡ-
μῶν ἀφθαρτίας ἐν ὅματι καὶ χάρει παρεχομένα, οὐ
Αὐγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῷ Οὐρανῷ πατε-
πλάγησαν, τὸν σαρκωθεύτα Θεὸν βλέπεται μετρία-
σαντα, ὅτε δὲ αὐτὸς Πατὴρ τὸν αὐτὸν γείνονται τῇ
Τις ἀπεκάλυψε, καὶ τῷ Αγίᾳ Πιστίματος ἡ κατάβα-
σις τῆς Τεράδος τὴν σύωσιν ἐμαρτύρησεν. Ορκίζωσε
κατ' ἔκείνυ τῷ αὐτον θητεύμησαντος, καὶ κλύνωντα θα-
λάσης πορανθαντος, τῷ σίφη δαιμόνων ἐκδιέξαντος, καὶ
κόρας ὄμιάπον διπό μητρας λειπόσας πυλῷ τυφλοῖς
αὐτοβλέψαι ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τῇ γένεσι
ὑμῶν δέχπλαστρον αὐτανισάντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν
αὐτορθώσαντος, τῷ σίγματα λέπρας διποσμήξαντος, καὶ
γεκράς ἐν τῶν τάφων αὐτανισάντος, τῷ μέχρι ταφῆς τοῖς
αὐθρώποις ὄμιλήσαντος, καὶ τὸν ἄδειαν ἐγέρσει σκυλό-
σαντος, καὶ πᾶσαν τὸν αὐθρωπότητα αὐταλωτον τῷ θε-
ράτῳ κατασκύδασαντος. Ορκίζωσε καὶ τῷ Θεῷ τῷ

πατ-

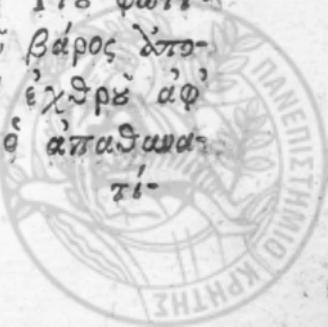

παντοκράτορος, τῷ τῇ Θεοπνέσσῳ φωνῇ τὰς αὐθερώπυξ
ἐμπνέσσαντος, καὶ τοῖς Α' ποσόλοις συμφράξαντος, καὶ
πᾶσα τὰς Οἰκουμένης δύσιβείας πληράσαντος. Φο-
βίθητι, φύγε, δραπέτοισον, αὐχάριστον, δαιμόνιον
ἀκάθαρτον, καὶ ἔναιας, καταχθόνιον, βύθιον, ἀπα-
τηλὸν, ἄμορφον, Θεατὸν δὲ αὐτίδειαν, ἀθέατον δέ τὸ
ὑπόκεισιν, ὅπε αὐτοῦ τυχαίης, οὐτέ πέρχῃ, οὐτοὺς
εἴ δὲ Βεβλζεβύλ, οὐτέ καταστέαν, οὐτέ δρακοντοειδῆς, οὐτέ
Θηγυλοτρόσωπος, οὐτέ ἀτμῆς, οὐτέ χαπνὸς φανόμε-
νος, οὐτέ ἄρσεν, οὐτέ Θῆλυ, οὐτέ ἐρπετὸν, οὐτέ
πετεινὸν, οὐτέ νυκτόλαλον, οὐτέ πωφὸν, οὐτέ ἄλαλον, οὐτέ
ἔκφο-
βον οὐδὲ ἔπιδρομῆς, οὐτέ παράσον, οὐτέ ἔπιβυλον, οὐτέ
ὑπνῶβαρεῖ, οὐτέ νόσῳ, οὐτέ μαλακίᾳ, οὐτέ γέλωτι
ρέμβον, οὐτέ δάκρυα φιλίδονα εὔποιεῖν, οὐτέ λάγιον, οὐτέ
σωδεῖς, οὐτέ δηθυμιτικὸν, οὐτέ ἴδονικὸν, οὐτέ φαρμακόφι-
λον, οὐτέ ἐρωτομανῆς, οὐτέ αἱρομαγικὸν, οὐτέ ἐνοικιματικὸν,
οὐτέ αὐαίδεις, οὐτέ φιλόνεικον, οὐτέ ἀκατάσατον, οὐτέ τῇ σελήνῃ
συναλλοιάμνον, οὐτέ χρόνωτινὶ συνέπομνον, οὐτέ ὄρθε-
τὸν, οὐτέ μεσημβριὸν, οὐτέ μεσονυκτικὸν, οὐτέ αὐείας τηὸς;
οὐτέ αὐγῆς, οὐτέ αὐτομάτως συνάντησας, οὐτέ ἐπέμφεις ὑπό-
τηνος, οὐτέ προσεπέλασας ἄφρω, οὐτέ θαλάση, οὐτέ
πτοταμῷ, οὐτέ ψυχῆς, οὐτέ φρέατος, οὐτέ πριμῆς, οὐτέ λάκ-
κον, οὐτέ λίμνης, οὐτέ παλαιῶτος, οὐτέ ὅλης, οὐτέ διογάίς, οὐτέ
ἀκαθάρτων, οὐτέ ἄλσες, οὐτέ δρυμῶνος, οὐτέ δεύδρα, οὐτέ ὄρνεά,
οὐτέ βροιτῆς, οὐτέ σέγης λαζής, οὐτέ πολυμβύθρα ὑδά-
των, οὐτέ ἐκ μηνίματος εἰδωλικῆς, οὐτέ ὅφει ἵσμην, οὐτέ
ἵσμην, οὐτέ γνωσὸν, οὐτέ ἀγνωσον, καὶ οὐδὲ ἀθελισκέπτε τό-
πον, μερίσθιτε καὶ ἀπαλλάγητε. αἰχμάλωτε τὰς εἰκό-

γα τὸν χειρὶ Θεοῦ πλαθεῖσαν, καὶ μορφωθεῖσαν;
Φοβήθητε τὸ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὄμοιόν μα, καὶ μὴ
ἔγκριψης εἰς τὸν δύλον τὸ Θεόν (τὸν δέ,) ἀλλὰ
ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμινος πυρος, καὶ τάρταρος, καὶ
ὁδόντων βρυγμὸς, ἀμνα τῆς θάλασσῆς σε θελμάνει.
Φοβήθητε, φιμώθητε, φύγε, μὴ ταπερέψῃς, μὴ
ἔγκριψης μετ' ἑτέρας πονηρίας πνεύματων, ἀλλὰ
τάρπων, ἀλλὰ ἀπελθε εἰς γῆν αὐτοῦ, ἔριμον,
ἀγεάργητον, λινὸν αὐτοποσ τὸν οἰκεῖ, Θεὸς μόνος
ἐπισκοπεῖ. ὁ δεσμοί τῶν παντας τὰς βασιλίνοττας,
καὶ ἀπειλούντας τῇ ἀντειπόντι, καὶ σειρᾶς ζόφη
ταρταρώσας εἰς μακρὰν γύντα καὶ ἡμέραν σὲ πανταν
τῷ πακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφορεται τὸν βόλον.
ὅτι μέγας ὁ φόβος τὸ Θεόν, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τῆς
Πατέρος, καὶ τῆς Υἱοῦ, καὶ τῆς Αγίας Πνεύματος Αὐτοῦ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

O Θεὸς τῷ Οὐρανῷ, ὁ Θεὸς τῷ φώπον, ὁ Θεὸς
τῷ Αγγέλων τῷ υπὸ τὴν σὺν ἴχνῳ, ὁ Θεὸς
τῷ Αρχαγγέλων τῷ υπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῷ
ἐνδόξῳ Κυριοπότων, ὁ Θεὸς πῶν Αγίων, ὁ Πατὴρ
τῆς Κυείσ ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τὰς δεσμοθείσας
τῷ θανάτῳ τυχάσ λύσας, ὁ τὰν περοσιλωθείτα αὐ-
τρωπον τῷ σκότει τὸ μονοθύμασ τα Τις φωτί-
σας, ὁ λύσας τὰς ἐδιώκας ήμῶν, καὶ παν βάρος ἀπο-
σκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὰν περοσβολὴν τὸ ἐχθρὸν ἀφ'
ημῶν χωείσας, Τις καὶ Δόγε τὸ Θεόν, ὁ απαθανα-

τίσας ἡμᾶς τῷ Θανάτῳ σύ, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ
δόξῃ σύ, δὲ ὃ ἐξ αὐθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει
τῇ σῇ χαρισμάτων, δὲ πάντα δεσμὸν τῷ ἀμαρτιῶν
ἡμῶν ἢθε τῷ Σταυρῷ σὺ βασάσας, δὲ τὸ σωτῆριμον
ἡμῶν αὐτοῦ, καὶ ἴασμάτων Κύριο, δὲ ὁδοποιή-
σας ἡμῖν ὁδὸν εἰς Οὐρανὸς, καὶ φθερὰν εἰς ἀφθαρ-
σίαν μετασκολάσας. Εἰσάκουσόν με πόθῳ καὶ
κεκραγότος πρὸς σὲ, καὶ τὰ ὄρη τῷ φόβῳ πίκονται
σὺν τῷ σερεάματι τῆς ὑπ' Οὐρανὸν, καὶ τῇ διωάμετ-
ἄλαλοι σοιχείων λύχαι φέρτησοι, πρέσται τὰς ἔα-
τῆς ὄρες, διὶ καὶ τὸ πῦρ τῆς ἐκδικήσεως ὥχ ὑπερβή-
σται τὰς ὄρες τὰς ταχθείτας αὐτῷ, ἀλλ' αἰσθάνεται
τὸν τὴν σὺν βελλώ. διὶ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις ὠδίνει
τενάγχασιν αγυμοῖς ἀλαλύτοις, εἰς καιρὸς μήνειν ὅπι-
ταχθεῖσα. δὲ πᾶσα φύσις ἐναντία πέφοδη, καὶ τῇ
ἐχθρῷ σρατιὰ δεδάμασαι, καὶ ἡθέβολος πέπικη, καὶ
ὄφεις πεπάτηται, καὶ δράκων αἴρηται. διὶ δὲ τῇ ἔθνη
ὅμολογήσαντά σε ἐφωτίδησαν, καὶ ἐκραταιῶθησαν ἐν
σοὶ Κύριε. διὶ δὲ ζωὴ πεφανέρωται, ἐλπὶς ἰδρυσαι,
ἢ πίσις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κεκίρυκται. διὲ
δὲ αὐθρώπος ἐκ γῆς αὐτέπλασαι, πιστήσας ἐν σοὶ
τίς γέρεσσιν ὡς σὺ Θεὸς παντοκράτωρ; Διὸ δεόμε-
θάσει Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τῇ ἐλέεσι, προσειώ-
ντε, καὶ ὑπερέστι, τὸν πρὸς σὲ ἐληλυθότα ὅπλον τῷ ἀγίῳ
θνήματι σύ, καὶ τῇ ἡγαπημένῃ σὺ πανδές Γενε-
σῆ, καὶ τῇ Αγίᾳ, καὶ παντοδιώματε, καὶ ζωοποιεῖσα
Πνόματος πρόσδεξαι. Δότοσθέντον δότον τῷ λύχαι αὐ-
τῷ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπισίαν, παν πνεῦμα
ἀκά-

ἀκάθαρτον, σπαρακτικὸν, καταχθόνιον, πύελον, ἐμ-
σωδῆκον, ἔπιθυμητικὸν, φιλόχυστον, φιλάργυρον, τυ-
φωνικὸν, πορνικὸν, παῦ δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτει-
νὸν, ἄμορφον, αὐνιδές. Ναὶ ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ
τὴ δέλλες (τὴ δεῖνος) πᾶσαν ἐνέργειαν τὴ δύσβόλια,
πᾶσαν μογείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν,
ἀσρομαντείαν, ἀσρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὀρνεοσκο-
πίαν, ἡδυπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην,
πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, αὐναίδειαν, ὀργὴν,
φιλονεκίαν, ἀκατασασίαν, καὶ πᾶσαν ὑπότοιαιαν πονη-
ράν. Ναὶ Κύρε οὐ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσισον ἐν αὐτῷ
τὸ Πιεῦμάσα τὸ εἰρηνικὸν, ὅπως φρυρώμενος ὑπ' αὐ-
τῷ, ποιήσῃ καρπὸν πίσεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνείας,
ἐγκρατείας, ἀγάπης, χριστόποτος, ἐλπίδος, θρασόποτος,
μακροθυμίας, ψάθμοντος, σωθροσύνης, σιωπέσεως, ὅτε
σὸς ἔπικέντηται δέλλος, ἕπτὴ τῷ ὀνόματι Γησὺ Χει-
ρῶ, πιεύειν εἰς τὴν ὁμοέσιον Τελάδα, συμμαρτυ-
ράντων Αὐγέλων, Αρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοπί-
των, καὶ πάσις ὡραίας σρατιᾶς, σὺν τάτῳ φύλαξον
τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι διωτὸς εἰ Κύρε, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν αὐτοπέμπομεν, τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Τιῷ,
καὶ τῷ Αὐγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ δέι, καὶ εἰς τὰς
αιῶνας τῶν αἰώνων, Αὐτῷ.

ΕΤ.

ΕΤΧΑΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ;
ΕΙΣ ΤΑ ΑΤΤΑ.

Τα Κυρία δειπνάμενα.

Ο Θεός ὁ αἰώνιος, ὁ λυθρωσάμυνος τὸ θύμος τῷ
αὐθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῷ φεβόλᾳ,
ῥῦσαι τὸν δάλον σὺ (τὸ δέ) δότο πάσις ἐνεργείας
πιθμάτων ἀκαθάρτων: ἔπιπλον τοῖς πονηροῖς καὶ
ἀκαθάρτοις πιθμασίτε, καὶ δαίμονας, δοτοῦναι τῆς
ψυχῆς καὶ τῆς σώματος τῷ δάλῳ σὺ (τὸ δέ,) καὶ μὴ
ξέμυδειν, μηδὲ ἐγκρύπτειν εὖ αὐτῷ. Φυγαδεύθειν
σα τῷ δύναματί σα τῷ ἀγῶ, καὶ τῷ μονοχρύσῳ
Τίσ, καὶ τῷ ζωόποιο σε Πιθμάτος, δότο τῷ πλάσ-
ματος τῷ χειρῶν σὺ. ἵνα καθαρίσεις δότο πάσις
ἐπιτρεπτας φεβολικῆς, δόσιως, καὶ δικαιώς, καὶ δέσε-
βως ζήσῃ, ἀξιόμηνος τῷ ἀγαθῶν μυστείων τῷ μο-
νοχρύσῳ Τίσ, καὶ Θεῖς ήμάν. μεθ' εἰς δέλογυπτος
εἰ καὶ δεδοξασμός, σαν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ,
καὶ ζωόποιῷ σε Πιθμάτι, νῦν, καὶ φετι, καὶ εἰς τας
αἰώνας τῷ αἰώνων Α' μην:

ΕΤΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

Τε Κυρία δεκάρι.

ΟΠᾶσιν ἀκαθάρτοις πνύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ διωάμετρόν ματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶντα, ἔπι-
φανῆται καὶ νῦν ὅπερ τὰ μονοχρύσες σε **Τίς** ἡπὲ τὸ πλάσ-
μα, ὃ κατ' εἰκόνασιν ἐποίησας, καὶ σέβεται αὐτὸν κα-
ταδιωτασθόμνουν χῶστα τὰ αὐτικειμένα. Ἰναὶ ἐλενθεῖ,
καὶ καθαειδεῖ, ἐνταγῇ τῇ ἀγίᾳσσα ποίμνῃ, καὶ φυ-
λαχθῇ ναὸς ἐμψυχος τῷ Αὐτίᾳ Πνύματος, καὶ τῷ
θείων καὶ ἀγαπήτων ἀγιασμάτων. Χάρετι, καὶ οἰκτιρ-
μοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τὰ μονοχρύσες σε **Τίς**, μεθ'
ἐ δέλογητος εἰ, συν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῶσε **Πνύματι**, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς
αιῶνας τῷ αἰώνων. Αὕτη.

ΕΤΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τε Κυρία δεκάρι.

ΕΠικαλύμενάσε Δέσποται Θεὲ παντοκράτορ, ὁ
ψίστε, ἀπέιρασε, εἰρηνικὲ Βασιλεῦ. Επικαλύ-
μενάσε τὸν ποιήσαντα τὸν Οὐρανὸν, καὶ τὸν γῆν.
ἐκ σεῖς δὲ αὐτοφύη καὶ τὸ Α, καὶ τὸ Ω, καὶ Αρχὴ,
καὶ τὸ Τέλος. ὃ δέστις τοῖς αἰθρώποις ὑπακύειν τε-
τράποδα, καὶ ἄλογα ζῷα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ
Κύρε. ἐκτενον τὴν χειρά σε τὴν πρατιμῶν, καὶ τὸν
βραχίονά σε τὸν ὑψηλὸν, καὶ τὸν ἄγιον, καὶ ἐπισκο-
πῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμασιν τότο. καὶ κατάπερ-

ΦΟΒ

Τοι αὐτῷ Αὐγελον εἰρίων, Αὐγελον κραταιόν,
Φυχῆς καὶ σώματος φύλακα· ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπε-
λάσει ἀπ' αὐτῷ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον δαιμό-
νιον· ὅτι σὺ Κύειος μόνος, ὕψιστος, παντοκράτωρ,
δύλογος εἰς τὰς μῶνας τῷδε αἰώνων. Αὕτη.

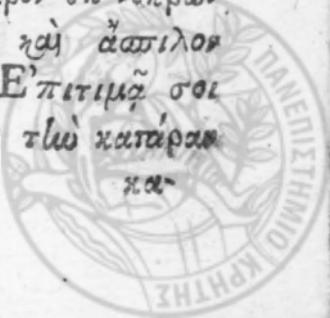
ΕΓΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τῇ Κυρίᾳ δεκάμηνῳ.

ΤΗν θέιαν τε, καὶ ἄγιαν, καὶ μεγάλων, καὶ φει-
τῶν, καὶ ἀβεκτον ὄνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιε-
μένην τῷρες τῷρες σβέν εἰξέλασιν ἀποσάτα, ὡσαύτως καὶ
ἐπιτίμησιν εἰς τὸν σβόν εἰξολόθροβσιν θέβολε. Ο^ς
Θεός, ὁ ἄγιος, ὁ ἀρχος, ὁ φοβερός, ὁ ἀόρατος τῇ
χειρί, ὁ αἰείκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ
Θεόπτη, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ
Δέσποτης, ἐπιτιμήσεισοι θέβολε· ὁ ἐκ τῷ μὴ ὄντος
εἰς τὸ εἶναι τὰ παντα εὐτεραγῶς λόγῳ συσησάμε-
νος, ὁ θεληταῖς ἐπὶ πτερύγων μέμων. Επιτι-
μᾶσοι Κύειος θέβολε, ὁ προσκαλέσμηνος τὸ ὑδωρ
τῆς Θαλάσσης, καὶ ἐπιχέων αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον πά-
σης τῆς γῆς· Κύειος τῷ Διαμάντεων ὄνομα αὐτῷ.
Επιτιμᾶσοι Κύειος θέβολε, ὁ ταῦτα τῷ αὐτερθμή-
των ἔρωνταν παγμάτων πυείων φόβῳ λειτεργάμηνος,
καὶ ὑμιέμηνος, καὶ ὑπὸ πλήθες χορῶν Αὐγελικῶν
καὶ Αρχαγγελικῶν βόμῳ προσκινεύμηνος, καὶ δοξα-
ζόμηνος. Επιτιμᾶσοι Κύειος θέβολε, ὁ τιμώμηνος
ὑπὸ τῷ κύκλῳ παρεσάτων Διαμάντεων, καὶ φεικω-
θεσάτων Εξαπτερύγων, καὶ πολυομβάτων Χερυβίμ,

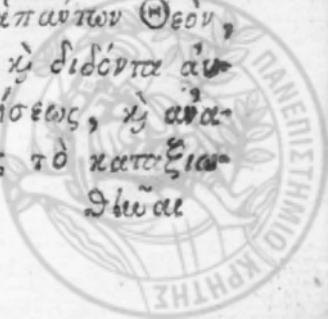
αὐτῷ

καὶ Σεραφίμ, τῷ πὲ ωρόσωπα ἐαυτῷ ταῖς μυστικέρυξι σκεπόντων δῆλον αὐτὸν καὶ αὐτοῖς ιχνίασον Θεόπτη, καὶ ταῖς μυστὶ πτέρυξι τὰς ἐαυτῷ πέδας καλυπτούτων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθίων ἐκ τῆς ἀρρέντος δόξης, καὶ ἀκαταγόντα μεγαλειόπτης αὐτῶν, καὶ ταῖς μυστὶ πτέρυξι πειτομύρων, καὶ τὸν Οὐρανὸν πληράντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῷ, τὸ, Αὐγος, Αὐγος, Αὐγος, Κύερος Σαβαὼθ, πλήρις ὁ Οὐρανὸς καὶ οὐδὲ τῆς δόξης αἴτη. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ ἐκ τῆς κόλπου τῆς Πατέρου καταβὰς εἰς Οὐρανὸν Θεὸς Λόγος, καὶ δῆλος ἐκ Παρθενίας Αγίας, περοσκιμοτῆς, ἀτράσης, καὶ ἀχαύτες σαρκώσεως, ανεκλαλήτως φαινεῖς ἐν τῷ Κόσμῳ, τὰ σῶσαι αὐτὸν, καὶ τῇ αὐθεντικῇ αὐτῷ διωάμει ρίψασε τρανόθεν, καὶ διόβλητον παντὶ δείχας. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ εἰπὼν τῇ Θαλάσσῃ, σιώπα, πεφίμωσο, καὶ τῷ κελδόσματι δέσσεις ἐκόπασεν. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ τῷ ἀχαύτῳ πτυέλῳ πιλόν ποιήσας, καὶ τὸ ἐλλεῖπον μέλος τῷ ἐκ θμετῆς τυφλῷ διαπλάσας, καὶ τὸ φῶς χαεισάμφιος. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ τὴν Θυγατέρα τῆς Αρχισυμμαγόγεω λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χύρας τὸν Τίὸν ἐκ σόματος τῆς Θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἴδιᾳ Μητρὶ διλόκληρον καὶ ὑγιῆ αὐτὸν χαεισάμφιος. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ τὸν Λαζαροὺς ἐκ νεκρῶν τεθαύμερον ἀσπιτὸν ὡς μὴ Θανάτον, καὶ ἀσπιλούς εἰς ἔκπλιξιν τῷ πολλῶν αἰασίσας. Επιτιμᾷ σοι Κύερος διάβολος, ὁ δῆλον ράπίσματος τῶν κατάραν

καταργήσας, καὶ δέ της λόγχης τῆς ἀχαίτης πλούτος αὐτῆς τὴν Παράδεισον φυλάττεσσαν φλογίκην ρόμφαιαν αὔξασείλας. Επιτιμᾷ σοι Κύριος δέβολε, ὁ δέ τὸ εμπτύσματος τὸ τιμίαν αὐτῆς χαρακτῆρος, πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς πορσώπου ἐκράξας. Επιτιμᾷ σοι Κύριος διάβολε, ὁ πίζας τὸν Σταυρὸν εἰς σίγημα καὶ σωπεῖαν Κόσμον, εἰς ππῶσιν δὲ σκῶν, καὶ πάντων τῷ ὑπὸ σὲ Αγγέλων. Επιτιμᾷ σοι Κύριος δέβολε, ὁ δές φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτῇ, καὶ τὸ καπιτέτασμα τοῦ Ναῶς ἐσχίδην, καὶ αἱ πέτραι διερράγυνται, καὶ τὰ μυριεῖα λιμεώχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανάτες αἴνεινται. Επιτιμᾷ σοι Κύριος δέβολε, ὁ θανάτῳ θανατώσας, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει αὐτῇ ποιεῖς αὐτῷ πρώτοις χαρισάμυνος. Επιτιμήσαι σοι Κύριος δέβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν ἄδην, καὶ τὰ μυριεῖα αὐτῇ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τὰς ἐν αὐτῷ κατεχομένες δεσμίας ἐλεύθερώσας, καὶ πορὸς ἐκατὸν αὐτακαλεσάμυνος· ὃν οἱ πυλωροὶ τὰ ἄδηα ἰδόντες ἔφριξαν, καὶ ἀγανάφτη ἄδηα πρυτανίτες ἀξέλιπον. Επιτιμήσαι σοι Κύριος δέβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν αὐτακαλεσάς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τηλατακαλεσάσιν αὐτῇ χαρισάμυνος. Επιτιμήσαι σοι Κύριος δέβολε, ὁ εἰς Οὐρανὸς ἐν δόξῃ αὐτακαλεσεῖς πορὸς τὸν Πατέρα αὐτῇ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσιώντος θρόνου δόξης καθίμυνος. Επιτιμήσαι σοι Κύριος δέβολε, ὁ πάλιν ἔρχομένθη δόξης θρόνον τῷ νεφελῶν τῷ Οὐρανῷ μὲν τῷ Αγίων ἀγγέλων αὐτῇ, κείναις ζῶντας καὶ νεκρέσσ. Επιτιμήσαι

μήσαι σοι Κύριος διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ὄσβεσον,
 καὶ σκάληκα τὸν ἀποίμυτον, καὶ σκότος τὸ ὄξωτερον
 ἐποιμάσας σοι εἰς αἰώνιον κόλασιν. Εἶτα μήσαι σοι
 Κύριος διάβολε, ὅν πάντα φείγει καὶ ἔρει δπὸ φρο-
 σώπῃ τῆς μνάμεως ἀντεῖ, ὅτι ἀδεκτος ἡ ὄργη τῆς ἤπει-
 σοι ἀπειλῆς ἀντεῖ. Αὐτὸς ἤπτιμᾶ σοι Κύριος διάβο-
 λε, διὰ τὸ φοβερὴ ἀντεῖ ὀνόματος. Φείξον, έόμα-
 ρέον, φοβερότε, αναχάρησον, εξολοθρεύθητε, φυγα-
 δεύθητε, ὁ πεσὼν ωραόθεν, καὶ σὺ σοὶ πάντα πὲ
 πονηρὰ πνεύματα, παῖ πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα
 ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα μυτερινὸν,
 καὶ ἥμερινὸν, μεσημβρινόν τε, καὶ ἐσπερινόν· πνεῦμα
 μεσονυκτικὸν, πνεῦμα φαντασικὸν, πνεῦμα συνα-
 τικὸν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε σύνδρον, εἴτε ἐν ἄλσοις,
 εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγξι, εἴτε ἐν διό-
 δοις, καὶ ἔιόδοις, ἐν λίμναις, καὶ ἐν ποταμοῖς, ἢ
 σκόποις, ἐν ἀνταῖς, καὶ ἐν βαλανεῖσις ὥδαβέχαις, καὶ
 βλάπτον, καὶ ἀλοιφὴν τὸν νεῦν τὸν ἀθρώπῳ, συντό-
 μως αναχωρήσατε δπὸ τὸ πλάσματος τὸ μημιεργεῖ
 Χριστὸ τὸ Θεὸς ἥμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε δπὸ τὸ δέ-
 λα τὸ Θεὸς (τεθε,) δπὸ τὸ νοὸς, δπὸ τῆς φυχῆς,
 δπὸ τῆς καρδίας, δπὸ τῷ νεφρῷ, δπὸ τῷ αἰδή-
 στῶν, δπὸ παντῶν τῷ μελῶν, τῷρ δὲ τὸ εἶναι αὐτὸν
 ὑγιῆ καὶ ὀλόκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἤπιγμάσκουτε τὸν
 ἴδιον Δεωσότειν, καὶ μημιεργὸν τῷρ ἀπαύτων Θεὸν,
 τὸν ἤπισμάγοντε τὸς πεπλανημένας, καὶ διδόντε αὐ-
 τοῖς σφραγίδα σωτηρίας διὰ τῆς φυρνίσσεως, καὶ αὐ-
 καρίσεως τὸ θεῖα Βαπτίσματος· εἰς τὸ κατεξια-

52 ΕΞΟΡΚΙΣΜ. τῆς ΧΡΥΣΟΣΤ.

Θεῖαι αὐτὸν πῶν ἀγαύπων, καὶ ἐπιρανίαν, φρικτῶν
αὐτές μυστείαν, καὶ σιωθίαι τῇ αὐτῇ ποίμνῃ τῇ
ἀληθινῇ, εἰς τόπον χλόης κατασκηνώντα, καὶ δὴ
ὑδατος ἀναπαύσεως ἐκβεφόμενον, καὶ ωστὸν βαπτείας,
τὰ Σταυρῷ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὁδηγεόμενον,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Οὕτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσ-
καύσις, καὶ μεγαλοφρέπεια, σὺν τῷ αὐτῷ αὐτῷ
Πατερὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Αὕτω.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΝ ΑΣΘΕΝΩΝ,

Χειραζομένων ωδὴ πνευμάτων ἀκαθάρπων,
καὶ ἐπηρεαζόντων.

Eρλογεῖ ὁ Γερσές. μῆ τὸ Τεισάγιον, τὸ
Κύειε εἰσάκεσσον τῆς πρεσβύτης με.
τὸ, Κύειος ποιμάνει με, καὶ γέδει με
ὑπερήσει. τὸ, Κύειος φωτισμός με, καὶ Σωτήρ με
τίνα φοβηθήσουμαι; τὸ, Αὐτοτίτω ὁ Θεὸς, καὶ θε-
σκορπιωδήποσαν οἱ ἔχθροι ἀντεῖ. τὸν Πεντηκοσόν.
Εἶτα, Μὴ καταπιεῖδόσης με. Δέξαι με τὴν δέ-
σιν. Μετὰ ταῦτα ὁ Γερσές. Ε'λέει, καὶ οἰκτίρμοις;
καὶ φιλανθρωπίᾳ. Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα. Κα-
νῶν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύειον ἡμῶν Γησεΐαν Χε-
σόν. εἰς τὴν Τπεραγίαν Θεοτόκου. εἰς τὰς Ασω-
μάτις. εἰς τὰς Αποσόλυτις. καὶ εἰς παντας τὰς Αγίας.
Ω, μή, α. ἥχος, β'. Δεῦτε Λαοὶ ἀσωμάτῳ.

O Ποιητής, καὶ Λυρώτης με καὶ Κύειος, ή τῇ
πισσῶν βοήθεια, πάχων ρῦσαι με, τῇ πα-
ρόντος κινδύνῳ, ὁ δελός σε βοὴ σοι, μόνι φιλαν-
θρωπε.

Ο'Τιν̄ ἡμᾶν, μόνος γινώσκων ἀδύνειαν, ἐκ τῆς παρέστης Θλίψεως, καὶ τῆς αὐγούστους, σ' λεθείᾳ φροφθάσας, οἰκάρπασον καὶ σῶσον, Σάπερ τὸν δὔλον σα.

Δόξα.

Α'Γιελικαὶ, πάξεις ἀύλων Διωάμεων, σαὶ Α' ποσόλοις Μάρτυσι, καθικετοῦσατε, τὸν τῶν ὄλων Δεαπότην, κινδύνες βαρυτάτες, ρῦσαι τὸν δὔλον ἀυτὲς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η'Τῶν πισῶν, καπαφυγὴ Α', εἰπάρθειν, ἵνα πραταῖ
βούθεια, ἡμῶν τῶν δὔλων σα, τῆς παρέστης ἀγάγκης, τὸν δὔλον σα πρεσβείας, λύζεισαι Δέσποινα.

Ω, δὴ, γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ω'Σ πάλαι Γακὼβ, τὸν σὸν θεράποντα, ἐρύσω τῆς τὸ Η' σαῦ βασκανίας, ὅπωρος τὸν οἰκέτην σου, τῆς παρέστης αἴγκης ὡς φελαύθρωπος.

Φ'Ιλανθρωπε Σωτήρ, ἀπικαλεῖμαι σε, ἵνα Θλίψεις ὑπάρχων οὐ ἀθυμία, μὴ παείδης με τὸν δὔλον σα, αλλὰ απόσσον καὶ ρῦσαι με ὡς δύσπλαγχνος.

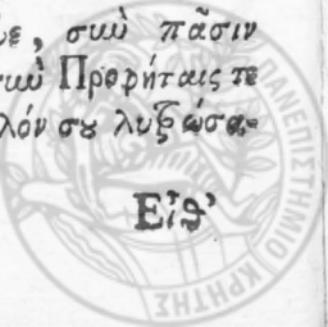
Δόξα.

Ο'Μόνος ἀγαθὸς, ὁ μόνος εὐαπλαγχνος, ὁ μόνος οἰκτίρμων, καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Αγίων σα, τὸν σὸν δὔλον οἰκτείρεις ἐλόνθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο'Ν ἔτεκες Α' γυνὴ, Θεὸν ικέτειν, σαὶ πᾶσιν Αγγέλοις καὶ Αποσόλοις, σαὶ Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν, ἐκ κινδύνων τὸν δὔλον σα λυῖσθεισα.

EIS

Εἰσ' ἔτο τὸν Είρμον.

Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Καὶ μημονέει τὸν ἀδειῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία Θερμή, καὶ τεῖχος ἀποργμάχιτον,
ἐλέγει πιγή, τῷ Κόσμῳ παταφύγιον, ἐκτενῶς
βοῶμέν σοι. Θεοτόκε Δίσποινα φρόφθασον, καὶ ἐκ κιν-
δών λέτρωσαι ἡμᾶς, οὐ μόνι ταχέας φροσατόντα.

Ω, δή, δ'. Ελήλυθας ἐκ Παρθένου.

TΩ, λαίλαπι, τῷ κινδών λενῶς ρίπιζόμενον,
τὸν σὸν δεῖλον Δέσποινα, καὶ τῷ πελάγει τῶν
Θλίψεων, νῦν κλυδωνίζόμενον, φρός γαλιωόπατον
ὅρμον καθοδίγησον.

OΓ Θείβοντες, τὸν σὸν δεῖλον Χριστὸν ἐπλιησθά-
νοσαν, καὶ γλῶσσαν ἱκόνισαν, καθάπερ δί-
σομον μάχαιραν. ἵδε ἐν φιλανθρωπε, καὶ σὲ αἵκε
θανάτοις τὸν σὸν δεῖλον λύτρωσαι. Δόξα.

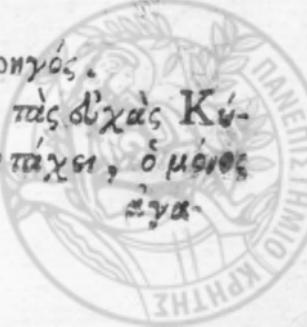
AΡχάγγελοι, Εξασίαι, Διωμεις καὶ Αγγε-
λοι. Απόσολοι, Μάρτυρες, Οσιοι, Προφή-
ται, καὶ Δίκαιοι, πάτερες μυστωπίσατε, ὑπὲρ τῶν νῦν
παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

PΑνύμνητε, τῶν αὐθρώπων ἐποίητε βούτεια, τὰ
ἄχεια κύματα, τῶν πειρασμῶν καταφράγιον,
καὶ τὸν ὃν τῇ σκέπῃ σα, καταφύγοντε ἴσασι δεῖλον
σα Δέσποινα.

Ω, δή, ε. Ο τῷ φωτὸς χορηγός.

O' Εξεκίς ποτὲ, δημοπληρώσας τὰς δύχας Κύ-
ριε, καὶ τὴν ἐμίλια πλήρωσον ἐν πάχει, δόμοις

ἀγαθὸς, ἢ σῶσον σὸν δὲλον, ἐν πάσις κακώσεως.
O' Δι' Αὐγέλε χειρὸς, τὸν κορυφαῖον Μαδι-
 πὸν Κύρε, ἐκ φυλακῆς θείᾳ διώασείᾳ, πο-
 τὲ ἔξαγαγὼν, ρῦσαι τὸν σὸν δὲλον δεινῶς κινδι-
 νόντα.

Δόξα.

AΓγελικαὶ σρατιαὶ, ἵνα Αὐτούς λαβόλων, Προφητῶν
 δῆμός τε, πάνδηλεῶν Μαρτύρων, Οσίων,
 ὑπέρ τοῦ δενοῖς ὑπάρχοντος, ἡμινα πρεσβείαν ποιή-
 σατε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

MΗ' τῷ Χειρὶ τῷ Θεῷ, τάχισον ρῦσαι τὸν πι-
 σὸν δὲλόν σου, τῷ χαλεπῇ ἢ δεινῷ κινδύνῳ,
 τῷ νῦν ἐπελθόντος· ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ σόματι.

Ωδὴ, σ'. Εν αἴβύσῳ πταισμάτων.

O' Κιτάας γαστρὸς λύσσωσάμνος, πάλαι τὸν
 Προφήτην σα, Δέασσοτα Κύρε, τὸν σὸν οἰ-
 οικέτην λύσσωσαι, ἵνα πίσει ἢ πόθῳ δοξάζῃσε.

DΑνιὴλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χειρέ, ρῦσαι πο-
 νηρῶν ὅξι αὐθρώπων νυνὶ, καμέ τὸν σὸν
 οἰκέτην Δέασσοτα, ἢ φθορᾶς ἢ θανάτου αἴγαγε.

Δόξα.

Kινδυνόντα σῶσον τὸν δὲλόν σου, Σωτέρ τῷν
 Αὐγίων Αὐγέλων δεῖσεστι, τῷν Προφητῶν
 Μαρτύρων τε, ἢ σοφῶν Μαθητῶν σα ὄντευξεστι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

MΗ παείδης δεινῶς χειραζόμνον, ἢ ἔξαπορά-
 μνον Κόρη τὸν δὲλόν σου, ἀλλὰ σωτήρως
 λύσσωσαι, πρεσφυγόντα τῇ σκέπῃ σα ἄχαντε.

Καὶ

Καὶ τὸν Εἰρμόν. Εἰθ' ἂπο μυημονεύει τὸν ἀδεσφῆ.
Εἶπα λέγει τὸ Θεοτοκίον.

TH. Θεοτόκω ἐκτενῶς νω̄ προσδράμαμή, ἀμαρ-
πλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προστέσωμή, ἐν μετα-
τοίᾳ κράζοντες ἐν βάθει τυχῆς. Δέσποινα βούδη-
σον, ἐφ' ἡμῖν αὐλαγχνιδεῖσα, αὐεῦσον δότολλύμε-
θα, ὑπὲ πλήθεις πταισμάπον. μὴ δποσρέψῃς σὺς
δύλες κανές. σὲ δὲ καὶ μόνης ἐλπίδα πεκτίμεθα.

Ω.'δη, ζ'. Εἰκόνος χυσῆς.

O'Σ πάλαι τὰς ἔβεις, ἐκ ναμίνε τὰ πυρὸς Παι-
δας ἐρρύσω, ρῦσαι οἴκτιρμων τὸν οἰκέτινον σου,
ώς ἀγαθὸς δυτωπεύμέν σε, τῆς ἐπερχομένης αὐάγκης,
καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν αὐτοίσιν πειρασ-
μῶν, ὅπως δοξάζῃσε.

O'Μόνος εἰδὼς, τὸν ἀδείαν Χεισέ τὸν αὐ-
θρωπίνων, δὲ ωσδείξας ἐν ταῖς Θλίψεσι,
τὰς ωδαικήσεις φιλανθρωπε, ρῦσαι τὰ παρόντος
κινδύνες, καὶ τὸν οἰκέτινον τυάλλοντα. δὲ λογητὸς εἴ-
δε Θεός δὲ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

A'Γηέλων πληθὺς, Α'ποσόλων, Προφητῶν, Μαρ-
τύρων θείων, καὶ Προπατέρων θεῶς σύλλογος,
τὸν ἀγαθὸν δυσαπήσατε, νω̄ τὸν κοπετὸν μεταιρέ-
ται, εἰς χαρά τὴν πραγμάζοντες. δὲ λογητὸς εἴ-
δε Θεός δὲ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

ΗΜόνη ἐλπὶς, καὶ βούθεια πισῶν Θεοχαρι-
τορ, αἰτισον βούθεια τῷ οἰκέτῃ σα, χειμα-
ζομένῳ ταῖς θλίψεσι πάντοθεν, καὶ ἀπορημένῳ, καὶ
ἐν ὁδῷ ὑπάρχοντι, καὶ παταφεύγοντι εἰς σὲ, ἐν
πεποιθήσει Φυχῆς.

Ωδὴ, ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

ΠΑύλων καὶ Σύλα τὰς δέκας, ὡς ἐδέξαντο μὲν
μῶν τάττες ἔρρυσαν, καὶ ἴμων Εἰλεῖμον τῶν
αὐταξίων νησίων, βοώντων τὰς φωνὰς ἐπάντασσον, καὶ ῥύ-
σαι τὸν σὸν δὔλον; φεορᾶς τε καὶ θανάτου.

ΜΗ ἀποστρέψης ἀπ' ἐμοῦ, τῷ οἰκέτῃ σα Χειστὸν
τῷ περόσω πόνῳ σα, ὅτι θλίβομαι ταχὺ, ἐπά-
νταξόν με Σωτὴρ, καὶ ῥῦσαι τῷ παρόντος κλύδωνος, δι'
ἴμων βρᾷσοι δὲ δύλος σα οἰκτίρμων. Δόξα.

ΤΑῖς ικεσίαις δὲ Θεός, τῶν ἀύλων Λειταργῶν
καὶ Αποσόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ
Γερῶν Προφητῶν, Οσίων Δικαίων ἀπαύτων τε, ῥῦ-
σαι τὸν σὸν δὔλον, τῷ χαλεπῷ κινδύνῳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

ΚΑπαφυγὴ Χεισιανῶν, βούθεια τῶν ἐνοῖς χει-
μαζομένων, Πνευματικὴ Παρθενία, μὴ ὑπερί-
δης τὸν σὸν, οἰκέτην κινδύνοις ποιτεύμενον, καὶ τῇ
πραταιᾶσα περοσφυγόντα νῦν σκέπη.

Ωδὴ, 8'. Τὸν ἐκ Θεῶν Θεὸν Λέγον.

ΤΑὶ λυπηρὰ τῷ σῷ δύλῳ, τῷ παρόντος κιν-
δύνῳ, τὸν ζάλων τὸν πολλών καὶ χαλεπών,
μεταποίησον Δέσποτα, καὶ μετάβεψον τάπαν, τὸ πού-

— εραθεα —

θεος

θεοτοκίου

ὅς εἰς χαρὰν δίκαιον· ἵνα πίστιν καὶ πόθῳ, ἀπάντως μεγαλιώντες.

ΣΟῦ τὸν πολὺν δύσπλαγχνίαν, μὴ νικήσῃ οἰκτίρμων, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτέων με κακῶν, ἀλλὰ σωτήρει ἐλέεισα, διὸ ἡμῶν σοι πραγάζει, ὁ δύλος σα σῶσον, καὶ ῥῦσαι με Χεισὲ, διὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Δόξα.

ΦΕῖσαι με Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κεῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ ταῦθιμῷ σα· ἐλέγχῃς με. δυσαπεῖσε Παρθένος, οὐ σὲ πνιφορίσασα Χεισὲ, τῶν Αὐγείλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Μαρτύρων σύλλογος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΥΠεραγία Παρθένε, μηδὲ τῶν ἀσωμάτων, Δειτήρων καὶ Αγίων Αγγέλων, Αποσόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Οσίων ἀπαύτων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεὸν ἐκδυσαπίσατε, ρύθμιας κακώσεως τὸν δύλον σα.

Εἰδ' γέτος. Αἴξιον ζῆσιν ὡς ἀληθῶς.

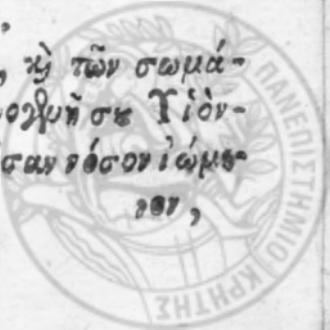
Πᾶσαι τῶν Αγγέλων αἱ σρατιδί.

Δέσποινα καὶ Μήτιρ τῆς Λυκέωτάς.

Εἰτα μνημονέει τὸν ἀθεναῖ. Εἰδ' γέτω λαμβάνεις θρυαλλίδα, καὶ σωματείφει ἀυτόν.

Καὶ λέγει τὸν Εὐχέλο.

ΠΑτέρ Αγίε, ἴστε τῶν Τυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονοεργοῦσαν Τίτον τὸν Κύρον ἡμῶν Γησέαν Χεισόν, πᾶσαν τάσσοντά

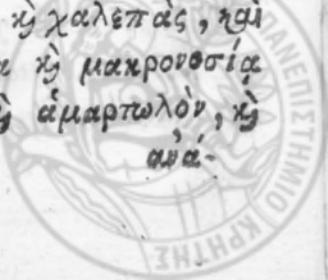

τον, καὶ ἐκ θεάτρων λυθέμινον, ἵστη μὲν τὸν δεῖλόν σα
 (τὸν δεῖνα) ἐκ τῆς περιεχόστης αὐτὸν φυχικῆς, καὶ
 σωματικῆς ἀδεινίας, δέ της χάρετος τῆς Χειρόσης.
 καὶ ζωοποίησον αὐτὸν καὶ τὸ σοὶ δύάρετον, ὅπως τὸν
 θρειλομέλιμσοι δύχεισισ, καὶ προσκυνήσου, ἐν ἀγα-
 θεργίαις δοπτηροῖ. Πρεσβείας τῆς ὑπερβολογιμέ-
 νης ἐνδοξά Δεσποίνης ἡμῶν Θεοπόκη, καὶ Αἴεπαρθέσιν
 Μαείας, καὶ πατῶν σα πᾶν Αγίων. Οὕτι σὺ εἶ ἕπι-
 γὴ πῶν ἰαμάτων, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αἰτημέπομψ,
 τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Τίχῳ, καὶ Αγίῳ Πνεύματι, νηῶ,
 καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῇδε αἰώνων. Αμήν.

Εὐχὴ ἐπέρα ἐκ τῆς Εὐχελαίς.

KΤετελέσθη ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεῖων καὶ πάλιν ἴω-
 μήνος, ὁ ἐγέρων δότε γῆς πτωχὸν, καὶ δότο
 ποτερίας αὐνὴῶν πεύπτα. ὁ τῇδε ὄρφανῶν πατήρ, καὶ
 τῇδε χειμαζομέρων λιμνῶν, καὶ τῇδε νοσάτων ἱακός. ὁ
 τὰς ἀθενείας ἡμῶν δότοντος βασάνων, καὶ τὰς νόσους
 ἡμῶν λαμβανῶν. ὁ ἐν ἰλαρόπτη ἐλεῶν. ὁ ὑπερβαί-
 νων αὔριας, καὶ σέξαιρων ἀδικίας. ὁ ταχὺς εἰς βοή-
 θειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὄργην. ὁ ἐμφυσήσας εἰς τὰς
 σεκυτὰς Μαθητὰς, καὶ εἰπών· Λάβετε Πνεῦμα Αγίου·
 αὐτὸν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίστηται αὐτοῖς. ὁ
 δεκόμηνος τῇδε ἀμαρτωλῶν τῶν μετένοιων, καὶ σέξτοιαν
 ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ
 ἵστη παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀδεινίᾳ καὶ μακρονοσίᾳ
 δέγκτεσσιν· ὁ καὶ ἐμὲ τὸν παπεινὸν, καὶ ἀμαρτωλὸν, καὶ

αὐτό-

ανάξιον δελόνσ, τὸν ἐν πολαις ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθεσιν ἴδειῶν συγκυλιδέμενον, καλέσας εἰς τὸν ἄγιον καὶ ὑπεργέμισον βαθμὸν τῆς Γέρωσιών, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τὴν κατεπετάσματος, εἰς τὰ Αἴγια τῷ Αἴγιῳ, ὅπερ ωδῆφύται οἱ Αἴγιοι Αἴγιελοι ἔπειθυμοί, καὶ ἀκοσμητὸς Εὐαγγελικῆς φωνῆς Κυρία τὸ Θεόν, καὶ θεάσαθαι ἀντίφει τὸ πρόσωπον τῆς Αγίας Αγαφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τὴν θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας. ὁ καταξιώσας μὲν ἵερουργῆσαι τὰ ἐπερανιάσα Μυσίεια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῷ ἡμέτερων ἀμαρτημάτων, καὶ τῷ τε Λαζ αγνοημάτων, καὶ μετεῦσαι ὑπὲρ τῷ λογικῶν σας προβάτων, ἵνα δέ της πολλῆς καὶ ἀφάπτεσα φιλανθρωπίας, τὰ ωδαπώματα ἀντὸν ἔχαλείψῃς. Αὐτὸς ὑπεράγαδε Βασιλεὺς, ἐνώπιοι τὸν προσβεχτῶν με τὰί την τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἀγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόχεις τῇ φωνῇ τῆς δείσεώς με, καὶ τῷ δέλεσσᾳ (τῷ δε) τὸν ἀθενείᾳ φυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὸν ἰαστὸν δώρισαι, παρέχων ἀφεσιν ἀμαρτιῶν ἀντῷ, καὶ συγχάρησιν πλημμελημάτων, ἐκεστίων τε καὶ ἀκοσίων. Θεραπεύων ἀντὸν πληγὰς αἰώνιας, πᾶσαν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρισαι ἀντῷ φυχικῶν ἰασιν, ὁ ἀφάμφος τῆς πενθερᾶς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἀφῆκεν ἀντὸν δι πυρετὸς, καὶ ἡγέρθη, καὶ δικόνεισοι. Αὐτὸς Δέσποτα καὶ τῷ δέλεσσᾳ (τῷ δε) ωδάχθειαν, καὶ ἀπαλλαγὴ πάσις φθοροποιῶν ἀλγησόνος. καὶ μηδπτε τὸν πλεστὸν σαοικτηριῶν καὶ τῷ ἐλέγεσα. Μηδητε,
οτι

ὅτι ὅπιστελῶς ἔγκειται ἡ ἀρχόντια τὸ αὐθράπτω δῆποτε πάντοντες εἰς τὸν νεότητος ἀντίον, καὶ ἀδεῖς δέξεσθαι αὐταμάρτυτος ἐπὶ τῆς γῆς. Σὺ δὲ μόνος ἐκ τούς αἱμαρτίας ὑπάρχεις, οὐ ἐλεύθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δικλείας τε ἐχθρῷ. ἐπὶ δὲ εἰς κείσιν ἐλεύθηκε μή τῶν δέλων σας, ἀδεῖς δέρεθνοσται καθαρὸς δῆποτε βύπτω. ἀλλὰ παῦ σόμα φραγύνοσται, μὴ ἔχον τι διτολογήνοσται, ὅτι ὡς βάκχος διποκαθημένης πάστα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιον σας. Νῦν τότε αἱμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μυηθῆς Κύριε. Σὺ δὲ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπιλπισμάτων, καὶ ἀνάπταυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμάτων σὺν αὐτοῖσιν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτοκέμπομέν, σαν τῷ αὐτάρχῳ σα Πατεῖ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σα Πνεύματι, σαν, καὶ ἀεὶ τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὕτη.

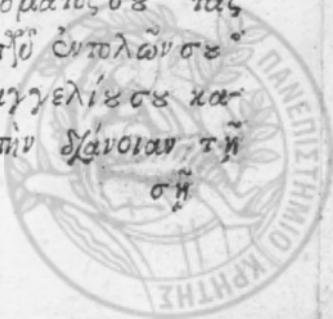
Εὐχὴ Επέρα.

ΕΤ̄ χαειστελῆσθαι σοι Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ ἀγαθὸς καὶ φιλαὐθρωπός, καὶ ἴσχος τῶν φυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. οὐ τοῖς νόσοις ἡμῶν διτόνως βασάζων, καὶ τῷ μάλωπι πάντες ἴσθηται. οὐ Ποιμέν ὁ καλὸς, οὐ εἰς αὐτάζητοιν ἐλεύθω τὰ πλανητάτοις περοβάται. οὐ τοῖς ὀλιγοψυχοῖς διδέξεις φερεθμασθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς σωτεῖταιμάρτυροις. οὐ τοῖς πιγλῶ τῆς αἱμορρόφορης διαδεκαστῇ εσταν ἴστομάρτυρος. οὐ τοῖς θυγατέραις τῆς Χαρακαίας τὴς χαλεπῆς δαιμονίας ἐλεύθερώσας. οὐ τοῖς δάνειοις χαεισάμβοις τοῖς δυστὸις γρεωφειλέταις, καὶ τῇ αἱμαρτω-

λῷ

λῷ τὸν ἄφεσιν δές. ὁ τὸν ἵασιν τῷ Παραλυτικῷ δῶρο
ριστάμενος σωὶς τῇ ἄφεσι τῷ ἀμαρτιῶν ἀυτῷ. ὁ τὸν
Τελώνιον τῷ λόγῳ δικαιώσας, καὶ τὸν Δημοκρίτην τῇ
ἐχάτῃ ἀυτῷ δομολογίᾳ προσδεξάμενος. ὁ τὰς ἀμαρ-
τίας τῷ Κόσμῳ ἀράμενος, καὶ τῷ Σπαύρῳ προσηλώσας.
Σὺ δέομεθα, καὶ σὲ ἴνετόδομό μη ἐν τῇ ἀγαθότητί σου
ἀντοῖς αἵνεις, ἄφεις, συγχώρησον ὁ Θεὸς ταῖς αὔριας, καὶ
τὰς ἀμαρτίας τῷ δύλεσσι (τὸ δέ,) παπλημμελήματε
ἀυτῷ, τὰ ἑκάστα καὶ τὰ ἀκάστα, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν
ἄγνοίᾳ, τὰ ἐν προθέσει, καὶ ἐν πραγματείᾳ, τὰ ἐν
νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ωστὸν κατάραι Γέρεως, ἢ πα-
Ἐδος, ἢ μητῆρ ἐγένετο. ἢ ὁ φθαλμὸν εἰσίασεν, ἢ
οσφρησιν ἔξεσθλισεν, ἢ ἀφῆ κατεμαλακίδην, ἢ γό-
στει κατεπόρνθεσεν, ἢ ἐν οἰαδίποτε πινήσει σαρκὸς ἢ
πνόματος τῷ σὐλληφθιώθη θελήματε, καὶ τῆς σῆς
ἀγιότητος. εἴτε ἥμαρτον ἀυτὸς τῇ ἡμεῖς, ὡς ἀγα-
θὸς ἢ ἀμυνούμενος Θεὸς καὶ φιλανθρωπος, συγχώρη-
σον· μὴ ἐῶν ἀυτὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ἀρευτώμενον βίον
καταπεσεῖν, μηδὲ εἰς τὰς ὀλεθρεύες ὅδες δοτοῦ-
χειν. Ναι Δέσποτα Κύριε, ἐπάκιστόν με τῷ ἀμαρ-
τωλῷ ἐν τῇ ᾧρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῷ δύλεσσι (τὸ δέ,)
πάρειδε ὡς ἀμυνούμενος Θεὸς τῷ προθέματα ἀυτῷ
ἀπαντᾷ· ἀπάλλαξον αὐτὸν τῆς αἰωνίας πολάσσεως· τὸ
σόμα ἀυτῷ τῆς σῆς αἰνέσσεως πλήρωσον· τὰ χεῖλα
ἀυτῷ αἴοιξον περὸς δοξολογίαν τῷ ὄνόματό σου· τὰς
χειρας ἀυτῷ ἔκτεινον περὸς ἐργασίαν τῷ ἐντολῶν σου·
τὰς πόδας ἀυτῷ περὸς δρόμον τῷ Εὐαγγελίεσσα κα-
τεύθυνον· παντα ἀυτῷ τὰ μέλη καὶ τὸν πλάνοιαν τῇ

σῆς κατασφαλιζόμενος χάετι. Σὺ δὲ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ δέ τοι Αγίων σα Αποστόλων ἀντειλάμβανος
θμήν, λέγων. Οὐσα αὐτὸν δίσπιτε δῆπε τῆς γῆς. ἔται
δεδεμένα ἐν τοῖς Οὐρωοῖς, καὶ ὅσα αὐτὸν λύσηπε δῆπε
τῆς γῆς, ἔται λελυμένα ἐν τοῖς Οὐρωοῖς. καὶ πά-
λιν· Αὐτινῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίσιται ἀ-
τοῖς. αὖτινων κρατῆτε, κεκράτωται. καὶ ὡς ἐπίκα-
σις Εὐεκίσις ἐν τῇ θελίφει τῆς φυχῆς αὐτῷ ἐν τῇ
ώρᾳ τῆς Θανάτου αὐτῷ, καὶ ἡ παρεῖδε; τινὲς δένοσιν αὐ-
τῷ, ὃποιοι καὶ μετὰ τῆς παπεινῆς καὶ ἀμαρτωλῆς καὶ αὐτοῖς
δόλωσις, ἐπάνεισον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ. Σὺ δὲ Κύ-
ειε Γηστὲ Χεισὲ, ὁ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ ἀφίσια
τοῖς θερπίπτεσιν ἐν ἀμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ ἀ-
γαθόπτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μετανοῶν δῆπε ταῖς κα-
κίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων δῆπε τῇ δημιροφῇ τῷ πεπλανη-
μένῳ, ὅτι ὡς οὐ μεγαλωσιών σα, ὃποιοι καὶ τὸ ἔλεος
σα. Καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτούμπομψον, συν τῷ ἀ-
νάρχῳ σα Πατεῖ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σα Πνεύματι, νῦν, καὶ αὐτοῖς, καὶ εἰς τὰς αἰώ-
νας τῷ αἰώνων. Αὕτω.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΑΣΘΕΝΟΥΝΤΑ.

Δ Ε' αποτι Κύρε Σαβαὼθ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πα-
τὴρ τῆς Κυρίας ἡμῶν Γησὲ Χεισῆ, ὁ ἐπὶ τῶν
Χεργεβίμ καθεξόμυνος, καὶ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ αὐνυέ-
μυνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ παπεινὰ ἐφο-
ρῶν, ὁ αὐτατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηρὰς καὶ ἀγαθὰς,
καὶ βρέχων ἐπὶ δικαίας, καὶ ἀδίκας, ὁ θάκρατῶν, καὶ
θάκυθεριῶν ἀρρήτω μυνάμει καὶ σοφίᾳ πᾶσαν τὴν κτί-
σιν, καὶ πᾶσαν πνοιῶν, ὁ παιδεῖων καὶ πάλιν ἰώμε-
νος, δέξαι με προσερχόμυνον τῇ σῇ ἀγαθόπτι, καὶ μὴ
βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν. ἀλλ' ἐπάκυσον τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς με, καὶ ἔχαπόσειλον βοήθειαν ἐξ ἀγίας
κατοικητείας σα, αὐλαγχνιθεὶς ἐπὶ τῷ πλάσματι τῶν
χειρῶν σα. ὁ παύτων τὰς προσεύχας ἐπακάρων, καὶ
ἴσασαι τὸν δελόν σα τὸν (θεῖνα) ἐκ τῆς σωμαχρόσις
ἀυτὸν ἀδυνείας. σὸν δὲ δέσι τὸ ἐλεεῖν καὶ σωζεῖν
Χεισὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αὐταπέμπο-
μεν τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΒΑΣΚΑΝΙΑΝ.

Κ Τ' εἰε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, ὁ
παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν παύτε
καὶ μετασκιδάζων μόνω τῷ βελεθμί, ὁ τὸν ἐπιπλά-
σιον κάμινον καὶ τὸν φλόγα τὸν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρό-
σον μεταβαλών, καὶ τὰς ἀγίας σα τρεῖς Παιδεῖς σώμας
Agiasmatar.

E

34-

Ἄρφυλάξας, ὁ ἵστος καὶ θεραπόντις τῷ τυχῶν ἡμῶν,
 ἢ ἀσφάλεια τῷ εἰς σὲ ἐλπιζόντων· σὲ δέομεθα καὶ σὲ
 ἀσκαλάζομέν διόσησον, φυγάδδεσσον, καὶ ἀπέλασσον πᾶ-
 σαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἐφοδον,
 καὶ πᾶσαν ἐπιβαλλήν, ὥστε ἐργεῖαι τε πονηρὰ καὶ βλάβην,
 καὶ ὄφθαλμῶν βασκανίας τῷ κακοποιῶν καὶ πονηρῶν αὐ-
 θρώπων διὰ τὰ δέλτασα, (τὰ δέ,) καὶ ἦταν ὡραιότη-
 τος, ἢ αὐδρείας, ἢ δύτυχίας, ἢ ζήλου καὶ φθόνου, ἢ βασκα-
 νίας σωμέβη· αὐτὸς φιλαὐθρωπε Δέσποτα ἔκτεινον τὰ
 κραταιά σε χεῖρα, καὶ τὸν βραχίονά σε τὸν ἰχυρὸν καὶ ὕ-
 φισον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα τοῦ,
 καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Αὐγελον εἰρίωντὸν, κραταιόν,
 τυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ἃς ἐπιτιμήσει καὶ ἀπελά-
 σει ἀπ' αὐτῷ πᾶσαν πονηρὰν βλάβην, πᾶσαν φαρμα-
 κείαν, καὶ βασκανίαν τῶν φθοροποιῶν καὶ φθονερῶν αὐ-
 θρώπων· καὶ ὑπὸ σὰς διστοιχίας φρεράζομεν μετ' δύ-
 χαεισίας τάξισσοι. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γρα-
 βιδήσομαι τί ποιήσει μοι αὐθρωπος· καὶ πάλιν· γρα-
 βιδήσομαι κανά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ὅτι σὺ εἶ οὐ
 Θεὸς κραταιώμα με, ἰχυρὸς σέξυσιας, ἄρχων εἰρί-
 νης, πατήρ τῷ μέτλοντος αἰῶνος. Ναὶ Κύρε οὐ Θεὸς
 ἡμῶν φεῖσαι τῷ πλάσματός σε, καὶ ῥῦσαι τὸν δέλτον σε
 διὰ πάσις βλάβης, καὶ ἐπιτρέπεις τῆς ἐκ τῆς βασκανίας
 γινομένης, καὶ αὐτέρεον αὐτὸν παντὸς κακοῦ ἀρφύλα-
 ρειον. φρεσβείαις τῆς ὑπερδύλογημένης ἐρδόξεις Δεσποί-
 νης ἡμῶν Θεοτόκη καὶ Αὐτοπαρθένη Μαρίας, τῷ
 φωτοειδῶν Αρχαγγέλων, καὶ παντων σε τῷ Αὐγίῳ.
 Αὔμη.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

ΔΈποστα παντοκράτορ, καὶ ἵστε τυχῶν καὶ σωμάτων· ὁ ταπεινῶν καὶ αὐντῶν· ὁ παιδεύων καὶ παλιν ἴώμφρος· τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα) τὸν ἀδειγνυτα δημοσιεῖται ἐν τοῖς ἐλέσισ. Εὐπτειρον τὸν βραχίονά σα τὸν πλήρη ἴστεως καὶ θεραπέας, καὶ ἵσται ἀυτὸν, οἵξανισῶν διτὸν κλίνης καὶ ἀρρωστίας. Δημιουρον τῷ πνοῦματι τῆς ἀδειγνείας· δησισον ἀπ' ἀυτῷ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν ἀλγηδόνα, πᾶσαν μάστιγα, πάντα πυρετὸν, ἢ ριγος· καὶ εἰ ὅπιν ἐν ἀυτῷ πλημμελημα, ἢ αἴρημα, αὔεις, αὔρεις, σύγχωρισον ὅπε τηλί στιν φιλανθρωπίαν. Ναὶ Κύρει φῶσαι τὰ πλάσματός σα, ἐν Χεισῷ Γησεῖ τῷ Κυείῳ ἡμῶν· μεθ' ἓλογηπός εἶ, σωῦ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σα Πνεύματι, νωΐ, καὶ φει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῇδε αἰώνων. Αὕτω.

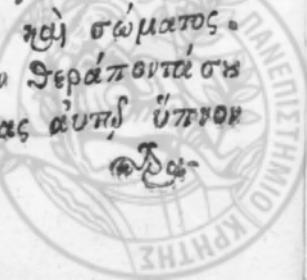
ΕΤΧΗ ἡσ ΑΓΙΩΝ ΕΠΤΑ ΠΑΙΔΩΝ,

Εἰς ἀδειή, καὶ μὴ ὑπνάγνατα.

ΟΘεός δὲ μέγας, καὶ αἰγετός, καὶ ἀκαταληπτός, καὶ αὐειδείγυπτος, ὁ πλάσας τὸν αὐθρωπὸν τῇ χεισίσ, χειρὶ λαβὼν διτὸν τῆς γῆς, καὶ τῇ εἰκόνῃ τῇ σὺντιμήσας ἀυτὸν, Γησεὲ Χεισὲ, τὸ ἔπιπόθητον ὄνομα, σωῦ τῷ αὐτορχῷ σα Παΐ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ αὖτας

Θῶ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνύματι, δημοφάνειᾳ δὲ τὸν δεῖ-
λόν σε (τὸν δέ,) καὶ δημοσκεψαί αὐτὸν φυχῇ καὶ σώματι,
διστριψόμενος ὑπὸ τῆς πανευδόξες Δεσποινίς ήμῶν Θεο-
τόκη καὶ Αἰτιαράθειν Μαρίας· τῶν Αγίων ἐπιχραντίων
Διωάνεων ἀστωμάτων· τῇ τιμίᾳ ἐνδόξῃ Προφήτῃ Προ-
φέταις καὶ Βαπτιστῇ Ιωάννῃ· τῶν Αγίων ἐνδόξων
καὶ πανδεσφήμων Αποστόλων· τῶν δὲ Αγίοις Πατέ-
ρων ήμῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείων
τῆς Μεγάλης, Γρηγορίων τῆς Θεολόγης, καὶ Γωνίων τῆς
Χρυσοσόβητος, Αθανασίων, καὶ Κυρίλλων, Νικολάου
τῆς Μύροις, Σπυρίδωνος τῆς Θαυματεργύτης, καὶ παύ-
των τῶν Αγίων Γεραρχῶν· τῇ Αγίᾳ Αποστόλῳ ψωρα-
τομάρτυρος καὶ Αρχιδιάκόνῳ Στεφανῷ· τῶν Αγίων
ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων, Γεωργίῳ τῇ Τροπαιοφόρᾳ,
Διημητρίῳ τῇ Μυροβλήτῃ, Θεοδώρᾳ τῇ Σεβατιλάτῃ,
καὶ παύτων τῶν Αγίων Μαρτύρων· τῶν Οσίων καὶ
Θεοφέρων Πατέρων ήμῶν, Αντωνίῳ, Ευθυμίῳ,
Σάββᾳ τῇ ἴγιασμένῳ, Θεοδοσίῳ τῇ Κοινοβιάρχῳ,
Οκταφεύρᾳ, Αρσενίῳ, Αθανασίῳ τῇ δὲ τῷ Αθῷ,
καὶ παύτων τῶν Οσίων. τῶν Αγίων καὶ ἱαματικῶν
Αγαργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανᾶ, Κύρᾳ καὶ Ιωάν-
νᾳ, Παυτελεύθημονος καὶ Ερμολάᾳ, Σαμψὼν καὶ Διο-
μήδῃς, Θαλαλαῖᾳ καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λειπτῶν· τῇ
Αγίᾳ (τῇ δέ) καὶ παύτων σε τῶν Αγίων. καὶ δός αὐ-
τῷ ὅπνον αἴσσεως, ὅπνον σωματικὸν ὑγείας, καὶ σω-
τείας, καὶ ζωῆς, καὶ ράστιν φυχῆς καὶ σώματος.
καὶ ὡς ἐπεσκέψω ποτὲ Αβιμέλεχ τὸν Θεράποντά σε
ἐν τῷ Ναῷ τῇ Αγρίππᾳ, καὶ ἐδωκας αὐτῷ ὅπνον

περιφερίας, τὸ μὴ ἴδεν τὸν πτῶσιν Ἰερεσαλήμ,
καὶ τῶν κοιμίσας ὑπνον Θρηπτικὸν, καὶ πάλιν τότε
ἀναστάσας ἐν μιᾷ καιρῷ ῥοπῇ, εἰς δόξαν τῆς σῆς ἀγα-
θότητος. ἀλλὰ καὶ τὰς ἀγίας σὺν ἀνδράσις ἐπτὰ Παι-
δας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς ἔπιφανείας αὐτο-
δέξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίς τὴν βασιλέως καὶ δη-
σάτης, καὶ τέτας κοιμίσας ἐν τῷ απηλυίῳ ἐπὶ Ἑιανούσια
ἔβδομηνοντα δύων, ὡσεὶ βρέφη Θάλποντα ἐν τῇ νηδύῃ
τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδόλως υπομείνατας φεοραν,
εἰς ἐπιστολὴν καὶ δέξαν τῆς φιλανθρωπίας σὺ, εἰς σύ-
δειξιν καὶ βεβαιώσιν ἡμῶν τῆς παλιγγένεσίας καὶ αὐτο-
σάσεως πάσιν. Αὐτὸς δὲν φιλανθρωπε Βασιλεῦ,
πάρεστα καὶ νῦν δέ τῆς ἔπιφοιτήσεως τῷ Αἴγισσον,
Πισθίματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δελόντα (τὸν δέ, τὸ
διάρησαι αὐτῷ ὑγέιαν, ῥῶσιν, καὶ δρασίαν δέ τῆς
σῆς ἀγαθότητος, ὅτι περὶ σὺνδέσι πᾶσα δόσις ἀγα-
θὴ, καὶ πᾶν διάρημα τέλειον. σὺ δέ εἶ ὁ ἱακὼδες
τῆς Φυχῶν καὶ τῆς σωμάτων ἡμῶν Χειστὸς οὐ Θεός,
καὶ σοὶ τινὶ δέξαν, καὶ δέχαστίαν, καὶ προσκυνή-
σιν αὐτοπέμπομέν, συνὶ τῷ αὐτάρχωσιν Πατέρι, καὶ
τῷ Παναγίᾳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πισθί-
ματι, νῦν καὶ φέντε, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνῳ.
Αὐτῷ.

Ἐν τῷ καὶ Μάρκου Ἀγίᾳ Εὐαγγελίᾳ
τὸ Αἰνάγρωσμα. Κεφ. ε. 24.

ΤΩ, καιρῷ ἐκέινῳ, ἤκολθει τῷ Γησὺ ὅχλος πολὺς, καὶ σωθῆλιβον ἀντόν. Καὶ γαπῆτις ἦσα ἐν ρύσει αἴματος, ἐπί δάδεκα, καὶ πολλὰ παθώσα ὑπὸ πολλῶν ἰαθῶν, καὶ δαπανήσασα τὴν παράστασίς πάντα, καὶ μηδὲν ἀφελιθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθεῖσα· ἀκόσασα τεθὲ τῷ Γησύ, ἐλθεῖσα ἐν τῷ ὅχλῳ ὅπιδεν, ἥτατο τὰ ἴματά τοις ἀντεῖ. Εἶλεγε δὲ ἐν ἑαυτῇ, ὅτι κανὸν τῶν ἴματίων ἀντεῖ ἄφωμαι, σωθῆσομαι. καὶ δέδειτος ἐξηράνθη ἢ πιγὴ τὰ αἴματος ἀντῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἵσται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ δέδειτος ὁ Γησὺς θηγυίας ἐν ἑαυτῷ τὴν σῆμαν ἀντεῖ διώαμιν ἐξελθεῖσαν, θητηραφεῖς ἐν τῷ ὅχλῳ, ἔλεγε· τίς με ἥτατο τῶν ἴματίων; Καὶ ἔλεγον ἀντεῖ οἱ Μαρτυριὶ ἀντεῖ· Βλέπετε τὸν ὅχλον σωθῆλιβοντά σε, καὶ λέγετε, τίς με ἥτατο; καὶ τεθειβλέπετο ἵδεν τὸν τέττο ποιῆσασαν. ἡ δὲ γαπὴ φοβιθεῖσα, καὶ βέμψα, εἰδῆσα ὃ γέγονεν ἐπ' ἀντῃ, ἥλθε καὶ παροσέπεσεν ἀντῷ, καὶ εἶπεν ἀντῷ πάσιν τὴν ἀληθειαν. Οὐδὲ εἶπεν ἀντῇ, Θύγατερ, οὐ πίσις σα σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρηνήν, καὶ τίθε μητέρας ἀπὸ τῆς μάστιγος σα.

ΕΤΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΑ ΙΑ'.

Α' μαγιμωσκόμενα ἐς εἰς πᾶσαν Αὐρωράτια.

Εὐαγγέλιον Α'. ἐκ τῆς κατὰ ΜΑΤΘΑΙΟΝ.

ΤΩ̄, καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ σύδεκα Μαθηταὶ ἐπορθήσαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ἐπάξιατο ἀυτοῖς ὁ Γινόμενος. Καὶ ἴδοντες αὐτὸν, φροσεκύνουσαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίσασαν. Καὶ φροσελθὼν ὁ Ἰησος, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· ἐδόξη μοι πᾶσα σχέσια ἐν Οὐρανῷ καὶ ὅπῃ γῆς. Πορθήσαντες δὲ μαθητῶντας πάντα τὰ Εἴδην, βαπτίζοντες αὐτὸς εἰς τὸ ὄνομα τῷ Πατέρος, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίᾳ Πνεύματος. Διδάσκοντες αὐτὸς πρῶτην πάντα, ὅσα ἐντελάμιν ὑμῖν, καὶ ἴδε ἐγώ μεθ' ὑμῶν είμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς σωτελείας τῷ αἰώνος. Α' μέν.

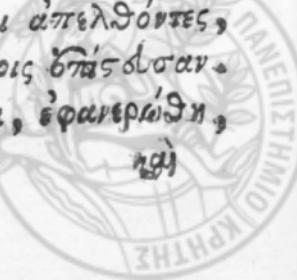
Εὐαγγέλιον Β'. ἐκ τῆς κατὰ ΜΑΡΚΟΝ.

ΤΩ̄, καιρῷ ἐκείνῳ, φεγγούμεν τῷ Σαββάτῳ, Μαεία ἡ Μαγδαληνή, καὶ Μαεία Γαπάβη, καὶ Σαλώμη, ἦγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθήσαι ἀλείφωσι τὸν Ἰησον. Καὶ λίαν φρωτὴ τῆς μιᾶς Σαββά-

πων, ἔρχονται δὲ τὸ μυημέιον, αὐτεῖλαυτος τῷ Ηλίῳ. Καὶ ἔλεγον ωρὸς ἑαυτάς τις ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς Θύρας τὸ μυημέιον; Καὶ αὐτοβλέψασαι, Θεωρεῖσιν, ὅτι ἀποκεκύλισαι ὁ λίθος· λιγὸν μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθόσαι εἰς τὸ μυημέιον, εἶδον Νεανίσκον παθήμανον ἐν τοῖς δεξιοῖς, πανθεβλημάνοις σολὴν λαβεῖν, καὶ σέξεθαμβύθησαν. Οὐ δέ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖδε. Ιησὺν ζητεῖτε τὸν Ναζαρίου τὸν ἑταυρωμάνον; οὐέρθη, ἐκ τοῦ ἦσιν ἀδεῖ· οὐδὲ ὁ τόπος, ὅπα ἔθηκαν αὐτόν. Αὐτὸν πάγετε εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι ωράγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄφελε, παθῶς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ σέξελθόσαι, ἔφυγον ἀπὸ τῆς μυημέιον. εἶχε δὲ αὐτὰς ἔόμος καὶ ἔκσασις, καὶ ἐδεῖν τὸ στολὴν τοῖς πατέρεσσι.

Εὐαγγέλιον Γ'. ἐκ τῷ καὶ ΜΑΡΚΟΝ.

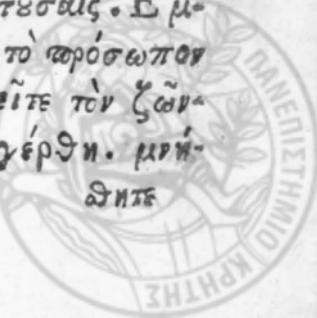
ΤΩΣ, παιρῶ ἐκείνῳ, αὐταῖς δὲ Ιησοῦς ωρῶτῷ Σαββάτῳ, ἐφαίνη ωρῶτον Μαείᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐνβεβλήκει ἐπτὰ δαμόνια. Εὐείνη πορεύεισα, ἀπίγγειλε τοῖς μετ' αὐτῷ θρομόντος, πανθετοῖς, καὶ κλαίσσοι. Κἀκεῖνοι ἀκύσαντες, ὅτι ζῇ, ηὐδεέαθη ὅπ' αὐτῆς, οὐτίσησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῆς πορεύεται, ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορθομάνοις εἰς ἀγέρον. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπίγγειλαν τοῖς λοιποῖς· γέδει ἐκείνοις διπέσθησαν. Τούτορον αὐτοκειμάντοις αὐτοῖς τοῖς αὐδεκα, ἐφανερώθη,

καὶ ἀνείδιτε τὴν ἀπιστίαν ἀυτῷ, καὶ σκληροκαρδίαν;
 ὅτι τοῖς Θεασαμένοις ἀυτὸν ἐγνησερμόν, ἢν δὲ πέσου-
 σαν. Καὶ ἐπει τοῖς. πορθεσύτες εἰς τὸν Κόσ-
 μον ἄπαντα, καὶ ρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάση τῇ κτί-
 σει. Οἱ πιστόσας, καὶ βαπτισθεῖς, σωθήσεται· ὃ δὲ
 ἀπιστόσας κατακερδήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστόσασε
 ταῦτα ὡδοφολογθήσει. ἐν τῷ ὀνόματί με Δαιρονια
 ἐκβαλλεῖσι, γλώσσαις λαλήσασι καναΐς· ὅφεις αρῆ-
 σι· κανὸν θανάσιμόν τι πίστιν, καὶ μὴ ἀντεῖς βλάψῃ.
 δὲ πάρραψις χειρας ὑπειθήσεσι, καὶ καλῶς ἔξεστιν.
 Οἱ μὴ δὲν Κύριος, μὴ τὸ λαλῆσαι ἀυτοῖς, αἰελήφθη
 εἰς τὸν ἄραντον, καὶ ἐκάθισαν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ε-
 κεῖνοι δὲ ὑξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχός, τὰ Κυρία
 συμεργάντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιώντος, δέκα τριήντα
 κολαθύντων σημείων. Α' μὲν.

Εὐαγγέλιον Δ'. ἐκ τῆς οὖτης ΛΟΤΚΑΝ.

ΤΗ̄ μιᾶς τριῶν Σαββάτων, ὥρθρος βαθέος, ἥλιθον
 Γωνικές δὲ τὸ μνῆμα, φέρεσσαι ἀντοίμασαν
 ἀράματα, καί τινες συμμένοις ἀνταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον
 διποκενυλισμόν διπό τε μνημείον. Καὶ εἰσελθόσαι,
 όχι δέρον τὸ σῶμα τὰ Κυρία Γυναῖκα. Καὶ ἐγοίετο
 ἐν τῷ δέρπορεῖται ἀνταῖς περὶ τάπεις, καὶ ἴδε αὔρας
 μένων ἐπέσησαν ἀνταῖς ἐν εἰδήσεσιν ἀσραπτύσσαις. Εἴ μοι
 φόβων δὲ μνομένων ἀντρός, καὶ κλινήσων τὸ περόσωπον
 εἰς τὴν γλῶσσαν, εἶποι πρός ἀνταῖς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶν-
 τα μηδὲ τριῶν γεράνων; Οὐκ ἔστιν ὁδός, αλλὰ ἡγέρθη. μηδ-

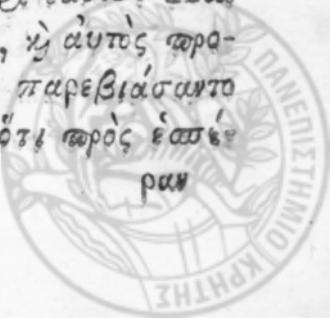

Θυτε ὡς ἐλάλησεν ὑπὲν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 λέγων· ὅτι δεῖ τὸν Τίὸν τὸν ἀνθρώπῳ φέρειν
 εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σαυραθίαις,
 καὶ τῇ ἑιτη ἡμέρᾳ ἀναστῆαι. Καὶ ἐμνήθησεν τῷ ρί-
 ματον ἀντε. Καὶ ωστρέψαται ἀπὸ τῆς μυημέις,
 ἀπίγγειλαι ταῦτα πάντα τοῖς εὑδεκα, καὶ πᾶσι
 τοῖς λοιποῖς. Ήσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία,
 καὶ Γαϊνα, καὶ Μαρία Γαπάβη, καὶ αἱ λοιπὶ συ-
 ἀνταῖς, αἱ ἐλεγον περὸς τὰς Αποσόλυτας ταῦτα.
 Καὶ ἐφανήσαται ἐνώπιον ἀντεῖ ὡσεὶ λύρος τὰ ρί-
 ματα ἀντεῖ, καὶ ἡπίσχεν ἀνταῖς. Οἱ δὲ Πέτρος ἀχ-
 ταὶς, ἐδραμοῦ ὅπῃ τὸ μυημέιον, καὶ φέρειν ταῦτα
 βλέπει τὰ ὄθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, περὸς
 ἑαυτὸν Θαυμάζων τὸ γεγονός.

Εὐαγγέλιον Ε'. ἐκ τῆς κατ' ΛΟΥΚΑΝ.

ΤΩΣ, καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος αναστὰς, ἐδραμοῦ
 ὅπῃ τὸ μυημέιον, καὶ φέρειν ταῦτα, βλέπει τὰ
 ὄθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, περὸς ἑαυτὸν Θαυ-
 μάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἴδε μύωδες ἀντεῖ ἦσαν πο-
 ρολόμοις ἐν ἀντῃ τῇ ἡμέρᾳ εἰς Κάμηλον, ἀπέχε-
 σαν σαδίας ἐξήκοντα ἀπὸ Γερεσαλήμ, ἢ ὄνομα Εὐ-
 μαρίας. Καὶ ἀυτοὶ ὀμίλευν περὸς ἀλλήλους περὶ πα-
 τῶν τῷ συμβεβικότων τέτον, Καὶ ἐδύνετο ἐν τῷ ὀ-
 μιλεῖν ἀντεῖς, καὶ συζητεῖν, καὶ ἀυτοὶ ὁ Γιος τοῦ γέγο-
 σας, σωματορθέτο ἀντοῖς. Οἱ δὲ ὄφθαλμοὶ ἀντεῖ
 ἔκρατεντο, τὴ μὴ ὅπιγνωσται ἀντόν. Εἶπε δὲ περὸς ἀν-

τές τίνες οἱ λόγοι ὅτοι, ὃς αὐτιβάλλετε πορὸς ἀλλήλας φύγοντες, καὶ ἐσὲ σκυθρωποί; Α' ποκειθεῖς δὲ ὁ εἰς, ὁ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πορὸς αὐτὸν· σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Γέργασαλημ, καὶ ἡνὶ ἔγινως τὰ θρόμια ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταῦταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ φέρει Γησεΐ τὰ Ναζωραίς, ὃς ἐψήστη αὐτὴν Προφήτης, δικαῖος ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τῆς Θεᾶς, καὶ παντὸς τῆς λαζού· Οπως τε παρέδωκεν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἀρχοντες ἡμῶν εἰς κείμα Θανάτου, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτὸν. Ήμεῖς δὲ ἥλπιζομεν, ὅτι αὐτὸς δέντις ὁ μέλλων λυγόθωμα τὸν Γοραΐδην. Αὐλάγε σὺν πᾶσι τέτοις, ἔιτην ταύτην ἡμέραν ἤγει σύμερον, αφ' ἧς ταῦτα ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ γυναικες τινὲς οἵ ήμῶν οὔτε οὔτε ήμᾶς, θρόμιμαι ὄρθεναι ὅπῃ τὸ μυημεῖον. Καὶ μὴ δύρεσθαι τὸ σῶμα αὐτὸς, ἥλθον λέγεσαι, καὶ ὀπτεσίαν Αγγέλων ἐναργεῖαν, οἱ λέγεσιν αὐτὸν ζῆι. Καὶ ἀπῆλθον τινὲς ἦθος αὐτὸν ὅπῃ τὸ μυημεῖον, καὶ δύρον ἔπω, παθῶς καὶ αἱ Γυναικες εἶπον· αὐτὸν δὲ ἡνὶ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πορὸς αὐτάς· ὡς αἴσοντοι, καὶ βραδεῖς τῇ παρδίᾳ, τὰ πιστύειν ὅπῃ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται· Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χεισόδην, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτὸς; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μιασέως, καὶ ἀπὸ παίτων τῆς Προφητίδης, διηρυμένος αὐτοῖς ἐν πάσιν ταῖς γραφαῖς τὰ πτερεῖαν αὐτὸς· Καὶ ἤγισθεν εἰς τὴν Κάμηλον, ἐπορθόντο, καὶ αὐτὸς προσποιεῖτο πορρώτερω πορσέθωμα. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· μείνον μεθ' ήμῶν, ὅτα πορὸς ἐστε-

ραν ὅτι, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα· καὶ εἰσῆλθε τὸ μεῖ-
γας σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐδύνετο, ἐν τῷ κατακλιθεῖσῃ
αὐτῷ μετ' αὐτῷ, λαβὼν τὸν ἄρτον, δύλογησε, καὶ
κλάσας, ἐπεδίδε αὐτοῖς. Αὐτῷ δὲ δίδωσιχθησαν οἱ
ἄφθαλμοι, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐ-
δύνετο ἀπ' αὐτῷ. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτοὺς· οὐχὶ ἡ
καρδία ἡμῶν καιομένη οὐ καὶ ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν
ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διδώσοιχθε ἡμῖν τὰς χειράς; Καὶ
ἀνασάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Γέρεσταλήμ,
καὶ δέρον σωματροισμύρας τὰς σύδενα, καὶ τὰς σὺν αὐ-
τοῖς, λέγοντας· ὅτι ἡγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ἀφθη
Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξῆγεντο τὰς ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
ἔγνωσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

Εὐαγγέλιον 5'. ἐκ τῶν κατ' ΛΟΥΚΑΝ.

ΤΩΣ, καρῷ ἔκεινῳ, ανασάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν,
ἐστὶν μέσω τῷ Μαδτοῦ αὐτῷ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· εἰρίνύ ὑμῖν. Προηδούτες δέ, καὶ ἐμφοβοὶ ἀφό-
μοι, ἐδόκεν πνοῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπον αὐτοῖς·
τί τεταραγμόι εἶσε; καὶ διὰ τί δύσλογισμοὶ ἀναβαίνε-
σιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ι"δετε τὰς χεῖράς μας, καὶ
τὰς πόδας μας, ὅτι αὐτὸς ἔγώ εἰμι· Τηλαφύσατέ με,
καὶ ἴδετε, ὅτι πνοῦμα σάρκα καὶ ὄσέαντε ἔχει, καὶ τὰς
ἔμε τεθεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τότε εἶπεν, ἐπέδειξε
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ε"τε δὲ ἀπιστύντων
αὐτῷ δότο τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπον αὐ-
τοῖς· ἔχετε τις βράστιμον ὄντας; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ

αὐτῷ ἵχθύος ὅπτα μέρος, καὶ δόπο μελισσία κηεία.
 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῷ ἔφαγε. Εἰπεὶ δὲ αὐτοῖς
 ὅτι οἱ λόγοι, τοὺς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὡν σω
 ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγεαμένα ἐν
 τῷ Νόμῳ Μωσέως, καὶ Προφήταις, καὶ Ψαλμοῖς πε-
 εὶ ὅμιλοι. Τότε δίκαιοις αὐτῷ τὸν νῦν, τὸ σωτείας
 τὰς γεαφάδις. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ὅπτα γέγραπται,
 καὶ ὅτας ἔδει παθεῖν τὸν Χειρὸν, καὶ αὐτοῖς εἰκό-
 ναρῶν τῇ Βίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κυρυχθῆναι ὅπτι τῷ διορόματε
 αὐτὸς μετανόοισι, καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ
 Εὐθυνή, ἀρξάμενον δόπο Ιερευσαλήμ. Τούτους δέ εἶναι
 μάρτυρες τόπων. Καὶ οὐδὲ ἐγὼ δόπος ἀλλα τὸν ἐπαγ-
 γελίαν τὸ Πατέρος με τούτῳ ὑμᾶς· ὑμεῖς δέ καθίσατε
 ἐν τῇ πόλει Ιερευσαλήμ, ἵως τὸ θυμόνιοθε μάρτυριν
 οὐδὲ ὑψός. Εὖγάγε δὲ αὐτὸς ἐξω ἵως εἰς Βιθανία,
 καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτῷ, διλόγησεν αὐτὸς. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ διλογεῖν αὐτὸν αὐτὸς, διέβη απ' αὐτῷ,
 καὶ αὐτοφέρετο εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ αὐτὸς προσκινη-
 σατες αὐτὸν, ὑπέστρεψεν εἰς Ιερευσαλήμ μὴ χαρᾶς
 μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ Ιερῷ, αἰνέντες
 καὶ διλογεῖντες τὸν Θεόν. Αὕτω.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον Ζ'. ἐκ τῆς κατ' ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΤΗ̄ μιὰ ἡμέρα Σαββάπων, Μαεία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ, σκοτίας ἐπὶ χόσις, εἰς τὸ μυημένιον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἥρμην ἐκ τῆς μυημένιας. Τρέχει ἐν, καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθήτην ὃν ἐφίλει ὁ Γιούς· καὶ λέγει ἀυτοῖς· γέρας τὸν Κύριον ἐκ τῆς μυημένιας, καὶ σὺ οἶδαμόν πά σέθικαν ἀντόν. Εἴξηλθον ἐν δὲ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθήτης, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μυημένιον. Εἴβερχον δὲ οἱ δύο δόμοι, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, καὶ ἤλθε πρῶτος εἰς τὸ μυημένιον. Καὶ απῆσκύτας, βλέπει κείμηνα τὰ ὅθισι, καὶ μήποι εἰσῆλθεν. Εἴρχεται ἐν Σίμων Πέτρος ἀκολυθῶν ἀντῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μυημένιον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὅθισια κείμηνα, καὶ τὸ σγδάσιον, ὃ λίθος τῆς κεφαλῆς ἀντεῖ, καὶ μῇ ἡμέρᾳ ὁσοίων κείμηνον, ἀλλὰ χωρίς, ἀντετυλιγμένον εἰς εὖα πίπον. Τότε γάρ εἰσῆλθεν ὁ ἄλλος μαθητὴς, δὲ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μυημένιον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίσθεσεν. Οὐδέπω γάρ ἔδεισαν τὴν γέαφλιν, ὅτι δεῖ ἀντὸν ἐκ νεκρῶν αἰσθῆναι. Απῆλθον γάρ πάλιν πρὸς ἀντός, οἱ Μαθηταί.

Εὐαγγέλιον Η'. ἐκ τῆς κατ' ΙΩΑΝΝΗΝ.

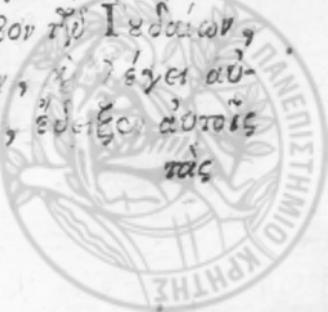
ΤΩΣ, καὶ πρὸ ἐκείνω, Μαεία εἰσῆκε πρὸς τὸ μυημένιον, κλαίεσσα ἔξω. Ως γάρ ἐκλαίει, παρέ-

ρέκυται εἰς τὸ μυημένον· καὶ θεωρεῖ δύω Αγγέλους ἐν λόγοις καθεζομένοις, εἴδε πρὸς τὴν κεφαλήν, καὶ εἴδε πρὸς τοὺς ποσῖν, ὅπερ ἔκειτο τὸ σῶμα τῆς Γυναικὸς. Καὶ λέγεται ἀντὴν ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγεις ἀντοῖς· ὅτι ἥρα τὸν Κύριον μα, καὶ ἐκ οἰδας πά τὴν θηκαν ἀντόν. Καὶ ταῦτα εἰπώσα, ἐσράψθεις πάσπισα, καὶ θεωρεῖ τὸν Γινομένον ἐσώπα· καὶ ἐκ οὐδεις, ὅτι ὁ Γινομένος οὗτος. Λέγεις ἀντὴν ὁ Γινομένος· Γάια, τί κλαίεις· τίνα ζητεῖς; Εἶκείνη δοκύσα, ὅτι ὁ Κυπρός οὗτος, λέγεις ἀντῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάσασας ἀντὸν, εἰπέ μοι, πά τὴν θηκαν ἀντόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρώ. Λέγεις ἀντὴν ὁ Γινομένος· Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη, λέγεις αὐτῷ· Ραββενί, οὐ λέγεται, Διδάσκαλέ· Λέγεις ἀντὴν ὁ Γινομένος· μή μα ἀποπειράσῃς μαθέβοντα πρὸς τὸν Πατέρα μα· πορεύεσθαι πρὸς τὰς αδελφάς μα, καὶ εἰπέ ἀντοῖς· αναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρο μα, καὶ Πατέρα υμῶν, καὶ Θεόν μα, καὶ Θεόν υμῶν· Ερχεται Μαρία ἢ Μαγδαληνή, ἀπαγγέλλεται τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι ἐώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἰπεῖς ἀντῇ.

Εὐαγγέλεον Θ'. ἐκ τῶν κατ' ΙΩΑΝΝΗΝ.

ΟΥ σις δόξιας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῇ Σαββατῷ, καὶ τῇ θυρῶν κακλεισμάν, ὅπερ ἦταν οἱ Μαθηταὶ σωτηριῶν διὰ τὸν φόβον τῇ Ιερούσαλη ἀλλέσσοντος ὁ Γινομένος, καὶ ἐστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγεις αὐτοῖς· εἰρίνυν υμῖν. Καὶ τότε εἰπών, ἐνείχεις αὐτοῖς

ταῖς

τὰς χεῖρας, καὶ τὴν πλεύραν ἀντεῖ. ἐχάρισαν δὲ οἱ Μα-
θηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύρον. Εἰπον δὲ ἀυτοῖς ὁ Γη-
σῆς πάλιν· εἰρών οὐμίν. καθὼς ἀπέσαλκέ με ὁ Πα-
τήρ, καὶ γὰρ πέμπω οὐμάς. Καὶ τότε εἰπών, ἀνεφύση-
σε, καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πυρῦμα Αὐγίου. Αὐτι-
στῶν ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίσυται αὐτοῖς· αὐτινῶν
κρατῆτε, κεκράτηται. Θωμᾶς δὲ, εἴς εἰς τῶν δώδε-
κα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐκ τοῦ μετ' αὐτῷ, ὅτε
ἦλθεν ὁ Γησῆς, Εἶλεγον δὲ αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθη-
ταί· ἔωράκαμψι τὸν Κύρον. Οὐ δὲ εἰπεν αὐτοῖς· Εἰσ
μήτιδων δὲ ταῖς χερσὶν αὐτεῖ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ
βάλω τὸν δάκτυλόν με εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βά-
λω τὴν χεῖρά με εἰς τὴν πλεύραν αὐτεῖ, καὶ μὴ πιεῖ-
σω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἤσαν ἔσωοι Μα-
θηταὶ αὐτεῖ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῷ. Εἶρχεται ὁ Γη-
σῆς, τῶν Θυρῶν κεκλεισμάνων, καὶ ἐστι εἰς τὸ μέσον,
καὶ εἰπεν αὐτοῖς· εἰρών οὐμίν. Εἶπε λέγει τῷ Θω-
μᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἀδεῖ, καὶ ἵδε τὰς χεῖράς με·
καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλεύραν με· καὶ
μὴ γίνε ἀπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκείθη ὁ Θω-
μᾶς, καὶ εἰπεν αὐτῷ· ὁ Κύριος με, καὶ ὁ Θεός με.
Λέγει αὐτῷ ὁ Γησῆς· ὅτι ἔώρακάς με, πεπίσθιας;
μακάρειοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιεῖσθαι τες. Πολλὰ μὲν
δὲν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Γησῆς ἐνώπιον τῶν Μα-
θητῶν αὐτεῖ, ἀλλὰ ἔσι γεγεαμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τέ-
τρῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιεῖσθαι, ὅτι Γη-
σῆς ἔστιν ὁ Χειρός ὁ Τίος τε Θεός, καὶ ἵνα πιστεύον-
τες, ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ διέμετρῳ αὐτεῖ.

Εὐαγ-

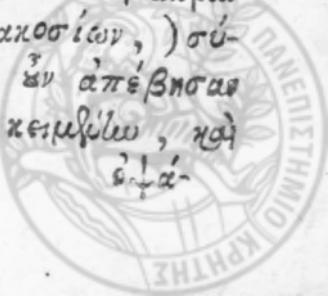
Εὐαγγέλιον Ι. ἐκ τῆς κατὰ Γαλανίων.

ΤΩ̄, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Γινοῦς
ποῖς Μαθητῶν αὐτῷ, ἐγερθεὶς ἐν νεκρῶν,
ὅπῃ τῆς Θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ
ὅπως. Ήσαν δύο Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ
λεγόμενος Διόνυσος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κα-
νᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τέ Ζεβεδαίς, καὶ ἄλ-
λοι ἐκ τοῦ Μαθητηρὸς αὐτῷ δύο. Λέγεται αὐτοῖς Σί-
μων Πέτρος· ὑπάγω ἀλισθεῖν. λέγεται αὐτῷ· ἐρ-
χόμενος καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ὅξειλον, καὶ αὐτέβι-
σαν εἰς τὸ πλοῖον δέθους, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ
ἐπίασαν ψάρι. Πρώτας δὲ ἦδη ψαρούμενος, ἔσπι ὁ
Γινοῦς δῆπε τὸν αὐγιαλὸν, καὶ μή τοι ἥδεισαν οἱ
Μαθηταὶ, ὅτι ὁ Γινοῦς ἔστι. Λέγεται δὲ αὐτοῖς ὁ
Γινοῦς· Παιδία μάτι τροστάγιον ἔχετε; ἀπεκρί-
θησαν αὐτῷ· οὐ. Οὐδὲ εἴπου αὐτοῖς· βάλετε εἰς
τὰ δεξιὰ μέρη τὸ πλοίον τὸ δίκτυον, καὶ σύρηστε.
ἔβαλον δὲ, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸν ἐλκύσαν ἔχυσαν ὅποι
τὸ πλήθυς τῶν ἰχθύων. Λέγεται δὲ ὁ Μαθητὴ ἐκεῖ-
νος, ὃν ἡγάπα ὁ Γινοῦς, τῷ Πέτρῳ. ὁ Κύριος
δέ. Σίμων δὲ Πέτρος ἀκόστας, ὅτι ὁ Κύριος δέ,
τὸν ἐπανδύτην διεζώσατο· (ινὸς δὲ γυμνὸς) καὶ ἔβα-
λον ἑαυτὸν εἰς τὴν Θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μα-
θηταὶ τῷ πλοιαρείῳ ἤλθον, (αὐτὸν δέ τοι μακρά
ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ὅποι πιχῶν διακοσίων,) σύ-
ροντες τὸ δίκτυον τῷ ἰχθύων. Σὺς δὲ απέβισαν
εἰς τὴν γῆν, βλέπετεν αὐθαντικὸν κειμένων, καὶ

Agiasmatar.

F

εἰπά-

οὐδέποτε ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει ἀυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἔνεγκατε δόπον τῷ διάταξίᾳν, ὃν ἐπιάσατε γε. Αἱέβη Σίμων Πέτρος, καὶ ἔιλκυσε τὸ δίκτυον δῆπε τῆς γῆς, μεσὸν ἵχθυῶν μεγάλων, ἐκατὸν πεντάκοντα τετράν. καὶ ποσάτων ὅντων, ἐπειδὴ τὸ δίκτυον, Λέγει ἀυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· δεῦτε ἀεισήσατε. ψύδεις δὲ ἐτόλμα τῷ Μαθητῇ εὑστάσαι αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; εἰδόπες ὅτι ὁ Κύριος ἔστιν. Εὕρχεται δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν ἀυτοῖς, καὶ τὸ ὄφαγον δμοίως. Τῷτο ἥδη τείτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τῷ Μαθηταῖς αὐτῷ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Εὐαγγέλιον ΙΑ. ἐκ τῆς κατὰ Γαλανᾶ.

ΤΩ̄, καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἐαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτῷ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ - Σίμων Γανᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τόπων; λέγει ἀυτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶσε, λέγει ἀυτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μα. Λέγει ἀυτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Γανᾶ, ἀγαπᾶς με; λέγει ἀυτῷ· ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶσε. λέγει ἀυτῷ· ποίμανε τὰ πρόβατά μα. Λέγει ἀυτῷ τὸ τείτον· Σίμων Γανᾶ, φιλεῖς με; ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἴπει ἀυτῷ τὸ τείτον, φιλεῖς με; καὶ εἴπει ἀυτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶσε. λέγει ἀυτῷ ὁ Ἰησοῦς· βόσκε τὰ πρόβατά μα. Αὕτη ἀμιλλὰ λέγωσοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώντας σπέσσατόν,

καὶ

καὶ περιπάτεις ὅπα ἔθελες· ὅταν δὲ γυράσῃς,
ἐκτονεῖς τὰς χεῖράς σα, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ
οἶσει ὅπα εἰς θέλεις. Τότε δέ εἶπε, σημαίνων ποίει
θανάτῳ μοξάσει τὸν Θεόν· καὶ τότε εἶπὼν, λέγει
ἀυτῷ· ἀκολύθει μοι. Εἶπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος,
βλέπει πὺν Μαθητὴν, ὃν ἡγάπα ὁ Γιοσῆς, ἀκο-
λυθάντα, ὃς καὶ αὐτέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἔπι τὸ
σῦνθος αὐτῷ, καὶ εἶπε· Κύριε τοῖς ὅσιοῖς παραδί-
δύεσσε; Τότου ἴδων ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Γιοσῇ·
Κύριε, ἔτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Γιοσῆς· ἐαὐτὸν
τὸν θέλω μήμειν ἔως ἔρχομαι, τί ψρός σέ; σὺ
ἀκολύθει μοι. Εἴξηλθεν δὲ ὁ λόγος ἔτος εἰς τὰς
ἀδελφάς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἔκειτο ἢν δύο θυνήσκει.
καὶ ὅτι εἶπεν αὐτῷ ὁ Γιοσῆς, ὅτι ὅτι δύο θυνήσκει.
ἄλλος δὲ αὐτὸν θέλω μήμειν ἔως ἔρχομαι, τί ψρός
σέ; Οὗπος δέσιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν ποθὶ τέ-
των, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν, ὅτι ἀλη-
θής δέσιν ή μαρτυρεία αὐτῷ. Εἴσι δέ καὶ ἄλλα πολ-
λὰ, ὅσα ἐποίησε ὁ Γιοσῆς, ἀτινα ἐανὶ γράφηται
καθ' αὐτόν, ὃδε αὐτὸν οἴμαι τὸν Κόσμον χωρίσαι τὰ
γεαφόιμα βιβλία. Αὕτω.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

Ποιεῖ δὲ Γέρες Εὐλογητόν. τὸ Τεισάγιον. τὸ, Παναγία Τειάς. τὸ, Πάπερ ἡμῶν. Οὖτι σὺ ζεῖν, τὸ, Κύριε εἰλένσον, β'. Διδύτε προσκυνήσωμεν γ'. Καὶ τὰς παρόντας Φαλμάρες. τὸ, Οὐ Θεός εἰς τὴν βούθειαν με πρόδει;. τὸ, Κύριε εἰσάκεσον τῆς προσβλητῆς με.

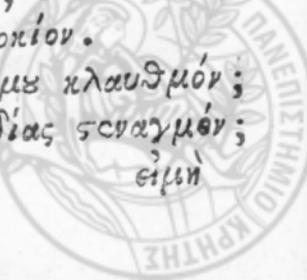
Ο' Ν'. Καὶ ὁ Κανὼν, εἰς ἥχον πλ. β'.
Ω', δὴ ἀ. Ω'ς ἐν ἡπείρῳ πεζόσας ὁ Γραῦλος.
Δ Εὕτε σωμάχθητε πάντες οἱ δύσεβῶν, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θράψατε φυχῶν, ξεναθεῖται δόξης τῷ Θεῷ, καὶ δελδύσασαν αἰχροῖς, δαίμονοι πάσῃ απεδῆ.

ΤΑυτῷ ὁ χρόνος με ἅπας ὁ τῆς ζωῆς, ὡς πνὸς παρέδραμε, καὶ παρέστησα λοιπὸν, Αγγελοι περιφερόμενοι ἐν Θεῷ, τὰν ἀπλίαν με φυχῶν, ζητῶντες ἀσυμπαθῶν.

Γ' Δάς ἐφέβικεν ὄχλος τῷ πονηρῷ, πνομάτων πατέχοντες, τῷ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγεαφάς, καὶ χράζεσσι σφοδρῶς, ἐκζητῶντες αἴσιδῶς, τὰν ταπεινῶν με φυχῶν. Καὶ τοῦ. Θεοτοκίου.

Δ Οιπὸν πρὸς τίνα βούσω; τίς με κλαυθμόν; οὗ ὁδώντις δέξεται, καὶ καρδίας συναγύμεν;

εἰμί

εἰμὶ σὺ Παάχαντε Αγνὸν, ἡ ἐλπὶς Χεισταῶν,
καὶ πάντων ἀμαρτωλῶν.

Ωδὴ, γ'. Οὐκ ἔτιν ἄγιος ὡς σύ.

Kαλοί με φίλοι καὶ γνωσοί, ἵνα τί ἡ θρησκεία;
τι; ἵνα τί ἡ πανθεῖτε, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν,
καὶ φίλον καὶ ἀδελφὸν, τινὸς δὲ Σενόν, καὶ Θεόν,
καὶ πάντων ὑμῶν;

AΓαπητοί με ἀδελφοί, τὰς ἐμὰς καθορῶντες,
ωράξεις ἐλεγχομένας, ἐν τῇ σάθμῃ τῆς
ζυγῆς, Χεισόν τὸν πάντων Θεόν, μυστωπεῖτε, ἐλεωρ
ἀφεδάμοι.

Δόξα.

Mηδαύτες με ἀγαπητοί, τῆς ἀρὸς ὑμᾶς φι-
λίας, τὸν Χεισόν μυστωπεῖτε, ἐπιβλέψας
ἐπ' ἐμὲ, τὸν μυσυχῆ τῆς ζωῆς, σεριθσάτα, καὶ βα-
σανιζόμενον.

Καὶ νῦν. Θισποκίον.

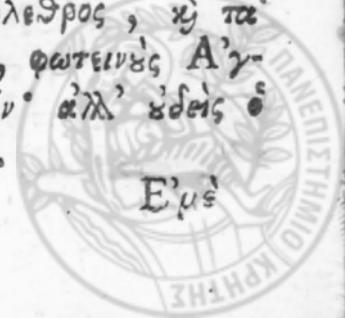
Kλίνον τὸ κάσσα ἐπ' ἐμοὶ, τῷ Θεῷ με ἡ Μή-
τρ, ἐκ τῆς ὑψώς τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σε-
Αγαθῆ, εἰσάκησον σεναγμῶν, πελεύταιών, καὶ
χειράμοι ὄρεξον.

Ωδὴ, δ'. Χεισός με διώματις.

OΙμοι τὸν ἀσωτού, οἴμοι τὸν ἄθλιον, ὅτε
χεῖρας ἐκτείνω ἀρὸς τὰς ἐμὰς, φίλιας τε καὶ
δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν με προχέω· αὖτε δὲ
ἐλεῶν ἐμέ·

AΓὼν ἐπέσιμοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ ταῖς
ὄμματα ρέπων ἀρὸς τῷ Θεῷ, φωτεινάς Αγ-
γέλρας ἐκβοῶ· μικρὸν ἐάσατέ με ζῆν· αὖτε δὲ
εἰσακάρω με.

Δόξα.

86 ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΜὲ παυθήσατε, ἐμὲ θρωνήσατε, τῷ Αγγέλῳ,
οἱ δῆμοι καὶ τῷ βροτῷ, πάντων οἱ φιλόχριστοι.
ἀσυμπαθῶς γάρ με ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς σώματος χωεῖσε-
ται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΕ' αποινα, Δέσσοινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν
ἄπορημένων, καὶ πρὸς τὴν σολήνην, σκέπην μό-
νων βλέπετεν, καὶ μὴ παείδης Αγαθὴ, ἐκδοθῶνται
με τοῖς δαιμόσι.

Ωδὴ, ε. Τῷ θείῳ φέγγεισον ἀγαθέ.

ΦΩΣ τοντὸν λάμψον ἐπ' ἐμοὶ, ἵδωσε Χειρὶς καὶ
πρὸς βραχὺ· ὅτε ἔτι γάρ σε θεάσομαι· νέφος
ἢ μαιμόνων, ἀφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῷ αὐ-
χρῶν με ἔργων καλύπτει με.

ΣΩζεδε πάντες ἀγαπητοί, ἀστλαγχνοι φωσέ-
τες ἐπ' ἐμὲ, τὸν δυσυχὴν καὶ πανάθλιον, πάν-
τες γάρ εἰ μίαν φωτὶν ἐφθέγξαδε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δε-
σπότιν, σκότος ἔρρυσαδε.

Δόξα.

ΣΩζετος ὁ μέγας ἄρχων Θεός, Μιχαὴλ ὁ θεῖος
ἄρχηγός. ὅτε ἔτι γάρ σε τὸ ἄγιον, ὄνομα
καλέσω τῆς βοηθῆσαι μοι· στηῶσι γάρ με χείλη, καὶ
γλῶσσα δέδεται.

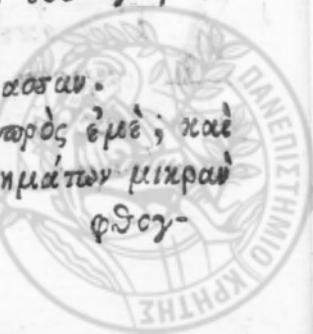
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΣΩζετος καὶ σὺ ἄχρωτε Αγνή, Μήτρα τῆς Χειρὸς
με καὶ Θεός. ὅτε ἔτι ἂν τὴν εἰκόνασα, ὃς
ἴμων πταιχμάτων βλέψω ὁ ἄθλιος. ἔδυ γάρ τὸ
φῶς με, νῦν δὲ μὲνάλυψε.

Ωδὴ, σ'. Τῇ βίᾳ τὴν θάλασσαν.

Kλίνατε τὸ ὅσιον ὄμοιον, ἀδελφοί με πρὸς ἐμὲ; καὶ
προσκινῶς ἀκόστατε, ἐλεεινῶν ρύματων μικραῖ-
φεστι-

φεστι-

φεογγίων, καὶ μὴ ὡδακέσητε· καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντες λήψεθε.

ΤΔὲ τινὲς χωρίζεται, μετ' ὁδίωνς ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴ δεινός μις σώματος. μὴ δὲ τὸ σῶμα μις θάψητε ἅπλι γῆς· ἐπειδὴ γάρ ἀξιος· ἀλλὰ σύραντες ἔξω κυριοὶ βίβατε.

Δέξα.

ΤΙ γάρ μοι τὸ ὄφελος, τινὲς ψυχὴν ἐν φεβεροῖς, κολασιοῖς σύρεθαι, τὸ δὲ σῶμά μις ἤδη θαυμάτων; ἐάσατε ἄπαφον, ὅπως φάγωσι πυρὸς τινὲς παρδίαι μις. Καὶ τινὲς. Θεοποίοις.

ΙΣως διερχόμενοι, ξείσοι βλέποντες ὅσα, ωσδό καὶ τῶν συρόμενα, κατανυγμύτες κράξεσιν ἐκ ψυχῆς. βούθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τῷ ἀθλίῳ τέτε σώματος.

Ωδὴ, ζ'. Προσορθόλον μὴ τινὲς κάμινον.

ΙΔὲ σύραντες ἀπίστασαν τὸ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλίαν ψυχὴν, καὶ ἀπάγνοι τῷρος Κερτινὴ φευκτὸν καὶ φοβερόν. μηδενὶς δὲ ἀγαπητοῖ, τῆς τῷρος ὑμᾶς δημιλίας, μνείαν ποιεῖδε μις.

ΕΛεῖσατέ με Αἴγυελοι πανάγιοι, Θεοῖς τῷ Παντοκράτορος, καὶ λυτρώσαδε τελωνίων πατέων πονηρῶν. ἐπειχωδὲν ἔργον ἀγαθὸν, αὐτισαθμίζειν τὸν ξυγὸν, τῷδε φαύλων τῷραξεων.

Δέξα.

ΑΝ ἐπανέλθητε πανάγιοι μις Αἴγυελοι, ωδακτινῶν βίματι Χειρὶς, γόνι μιλίναντες, σοκλαυθμοῖς βούσατε αὐτῷ· ἐλένσον πάντων Ποιητῶν, ἔργον χειρῶν σα ἀγαθέ, καὶ μὴ ἀπώσῃ ἐκ σα.

Καὶ νῦν. Θεοποίον.

Προσκωπίσαντες τὸν Δέσποιναν, καὶ ἄχραντον
Μητέρα τὴν Θεῖην μᾶν, δυσαπήσατε, ὅπως
κλίνῃ μεθ' ὑμῶν, καὶ πάμφυ πορὸς ἀυτόν. Μήτρ
γὰρ ἡσα, καὶ τροφὸς εἰσακεδίσεται.

Ω', δῆ, οὐ. Εἴκ φλογὸς τοῖς Οσίοις!

Nῦν σενάζατε πάντα τῆς γῆς πάντα πέρατα, ἵπ
έμοι τῷ ἀθλίῳ, καὶ σωματύσατε. ἥλθε γὰρ
δεινὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀπέφασις, χεῖράς με δοθῶσαι, καὶ
πόδας σέξωθεναι.

AΣτοχήσας ἐκ πάντων, πορὸς σὲ τὸν φύλακα,
τῆς ἀθλίας ζωῆς μου, σενάζων πράζω πι-
κράς. ἴδε με δέσμῳ μίσουσι τὸν πάνωσιν, καὶ μὴ
δοτοκάμης, ὑπὲρ ἐμὲ πορεοβεύων. Δόξα.

EΠατὴν ἐθνόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ἄδε
πυθμήνα βίᾳ κατάγγεσιν. οἵδαστενι πάντες
με ἐπελάθοντο. σὺ δὲ μνήθητι με, ὦ Αγγελε Κυ-
είς.

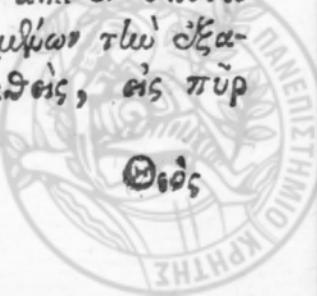
Καὶ νῦν. Θεοποίον.

Tοῦ Χειτῶ με ἡ Μήτρα πῶς ἐπελάθε με; πῶς
ἐκ ἐκαμψας πλάγχυντα ἐκκρεώσαντος, αἴ-
μα ἐκ πλούρας, ἵνα σώσῃ τὸν ἐπλαστὸν; οἵμοι πῶς
ἐκλείδη, πάντα πλάγχυντα Χειτῶ με.

Ω', δῆ, θ'. Θεὸν αὐθρώποις ἴδειν ἀδιάτοτον.

HΕῖς ἐκ ἔτι ἐγὼ μνηθήσομαι. ἐκ τοῦ γὰρ ἐν
ἄδη μνημονεύειν τὸν Κύρον. αλλ' ἐν σκότει
δεινῶς παλυπτόμηνος, κάθημαι φθυμήν την ἔχα-
νασσιν, πάντων τοῦ βροτοῦ αἰγαλεύσεις, εἰς πῦρ
βληθήσομαι.

Θεός

Η Εδὲ ἐκ ἔτι ἐμοὶ μνηθήσεται, ὅδε πλιθὺς Αὐγέλων, Αρχαγγέλων ὁμίγυνες, Προφητῶν Αποσόλων ὁ σύλλογος, πλιθὴ τε ἴδιοι Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· μόνος δὲ αὐτοῖς τὰ κακὰ, ἀπεργωνέξα.

Δόξα.

Η Ρωμίσατέ με τινὸς καὶ πενθήσατε, ὅδε πυθμῆν καὶ ἄβυσος, καὶ σκάλην καὶ πάρταρος· αἱ κολασίαι δὲν πάσαι συνάξατε· μόνος δὲ Χεισσανὸν ἥχθων ὑμῖν, καὶ φρονθεῖς τὴν τιμωρεῖδαι πικρῶς.

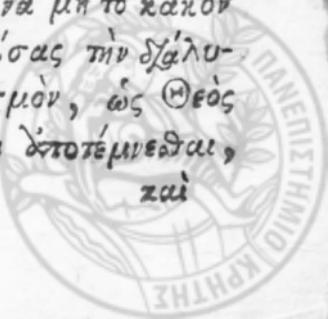
Καὶ νῦν. Θεοποίου.

Η Εἴη Μήτηρ βλέψοντος ἄβυσον, ἵδε φυχὴν βασιάσις, ἐκδοθεῖσαν κολαζέσθαι· καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δάκρυσον, ἵνα δηπικαμφθεῖσαν ταῖς παρακλήσεσιν, ὁ τὸ Αἷμα δές υπὲρ ἐμός, αὐταλέσσῃ με.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΦΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κ Γένει δὲ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ διημεργήσας τὸν αὐθρωπὸν, καὶ ἐν τῷ χοءὶ τῶν τιμίων καὶ Οὐρανίου πτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ διωρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ πατέρενα καὶ καθ' ἐμούσασιν τῶν παραγαγεῖν. ἐπεὶ δὲ τὸν ἐντολὴν παρέβη τὸ σῆμα προσάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνος, καὶ φυλάξας, καὶ διὰ τότο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν αὐθαίρατον θύμηται, φιλανθρώπως κελδόσας τὸν δέσμον ταύτην, καὶ τὸν ἀρρικτὸν τῶν δισμῶν, ὡς Θεὸς τῆς Πυρμάτων, τῷ σῷ θείῳ βαλίματι διατέμενος,

καὶ

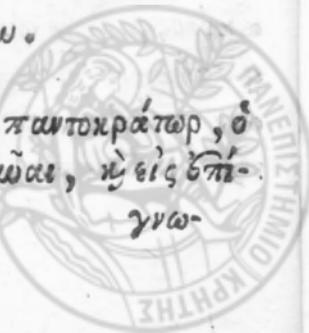

κ) τὸ μὴ σῶμα εἰς τὰ ὅξ ἀν συνετέθη αὐτούσιαι,
 τινὸς δὲ Φυχλῷ ἐκεῖστε χωρεῖν, σφέται καὶ τὸ εἶναι προ-
 σελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς αὐτούσιων. διὰ τόπο δέ
 μεθάσις τὸ αὐτόρχυ καὶ ἀθανάτης Παΐδης, καὶ τὸ μενο-
 γήματος στάσις Τίς, καὶ τὸ Παναγίας Πνεύματος, ἵνα
 τινὸς διπλὸς τὸ σώματος φύλασσιν (τὸ δεῖνος) ἐν αὐτούσιαι
 παύγει ποιήσῃς. καὶ εἴτε ἐν γυνώσι, οὐδὲν ἀγνοίᾳ
 προτέκρυψε τινὸς στήν αὐτοῦ προσόπῳ, οὐδὲν κατέραν γέ-
 γονεν Ιερέως, οὐδὲν ιδίας γονεῖς παρεπίκρων, οὐδὲν
 ὄρκον παρέβη, οὐδὲν φωτασίαις δαιμόνων, καὶ γοντείαις
 αἰχραῖς ωθεόπεσε, φθόνω τὸ πουντεῖ δαίμονος, συγ-
 χώρησον, αὐτὸς τῆς σῆς ἀφότεν δυσωπόμυος ἀγαθό-
 πιος. Ναὶ Δέσποτε Κύρε οὐ Θεὸς, ἐπάνεγον ἐμοὶ
 τὸ ἀμαρτωλὸν καὶ αὐτοῖς δάλεσσα τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ
 λῦσον τὸν δεῖλον στάσις (τὸν δεῖνα) τῆς ἀφορούτε ταύτης
 ὁδούς, καὶ τῆς συμεχάσσης ἀντὸν πικρᾶς ἀδενείας.
 αὐτούσιον ἀντὸν, σφέται τῷ Δικτίων τὰ Πνεύματα,
 Οὐτὶ σὺ εἶ οὐδὲν αὐτούσιος τῷ Φυχλῷ, καὶ τῷ σωμάτῳ
 ήμῶν, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αὐτούσιον, τῷ Πατεῖ,
 καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ δεῖ,
 καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὐτοῦ.

ΕΤΧΗ ΕΤΕΡΑ

Εἰς Φυχλῷ Κενομόβιον.

Δ Ε' αυτούς Κύρε οὐ Θεὸς ήμῶν οὐ παντοκράτωρ, οὐ
 παύτας αὐθρώπας θέλων σωθῆναι, οὐ εἰς βα-
 γα-

γνωσιν αληθείας ἐλθεῖν, ὁ μὴ βελόμνος τὸν θαύματον τῷ ἀμαρτωλῷ, ὡς τὸ κῆποντεῖαι καὶ ζῆν ἀντὸν, δεόμεθα καὶ παρακαλεμένος, τίνῳ φυχῇ τῷ δέλεσσος (τῷ δε) παντὸς δεσμὸς λύσον, πάσις κατάρας ἐλθέρωσον· ὅτι σὺ εἰς ὁ λύων τὰς πεπεδυμένας, καὶ ἀνορθῶν τὰς καταρράγμενας, ἢ ἐλπίς τῷ ἀπηλπισμένων. Κέλδον ἐν λυθεῖαι Δέσποτε ἐν εἰρήνῃ τῷ φυχῇ τῷ δέλεσσος (τῷ δε), καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰώνιας σας σκληρὰς μὲν πάντων τὸν Αγίων σας, δέ τῷ μονογένεστον Τίτῳ, μετ' ἓνδελογητὸς εἶ, σωὺ τῷ Παταγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σας Πνόματι, νωΐ, καὶ μὲν, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ μὲν αἰώνων. Αὕτω.

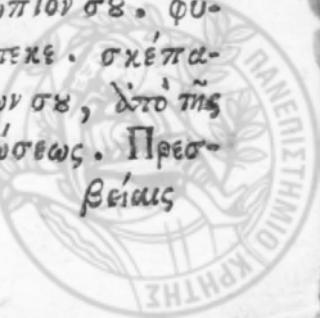
ΕΤΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ,

Τῇ ἀ. ἡμέρᾳ τῆς Γεννήσεως τῷ παιδίσ ἀντῆς.

Τῷ Κυρίᾳ διηθῶμεν.

ΔΕ' αποτε Κύριε παντεκράτορ, ὁ ἱώμνος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τῷ παρεσταντῷ σύμερον τέξαστα δέλιμος (τῷ δε) ἴασαι. καὶ αὔστησον αὐτῷ διπό τῆς κλίνης, ἵς βούλεται. ὅτι καὶ τὸν τῷ Προφήτῃ Δαβὶδ λόγον, ἐν αἵρεσις σωελήφθημι, καὶ δέ τῷ βύπτι πάντες ἐσμέντοντο σας. φύλαξον ταύτων, καὶ τὸ παρὸν γένητον, ὁ ἔτεκε. σκέπασσον αὐτῷ ψάστῳ τῷ σκέπτῳ τῷ περύγων σας, διπό τῆς σύμερον μέχρι τῆς ἐχάτης αὐτῆς τελειώσεως. Πρεσ-

βείας

Βείας τῆς παναχάντα Θεούκη, καὶ παύπων τῷ ἀγίῳ.
ὅτι δὲλογητὸς εἴ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώνων. Αὕμι.

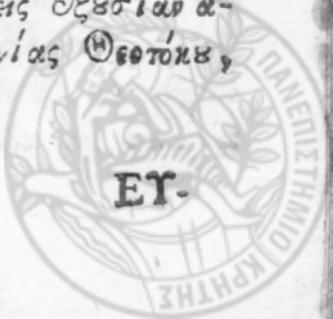
Τὰ Κυρία δεηθῶματα.

Δέσποτα Κύρε οὐ Θεὸς ἡμῶν, οὐ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχάντα Δεσποίνης ἡμῶν Θεούκης, καὶ Αἴτιος παρθένος Μαείας, καὶ ὡς νήπιος ἐν φάτνῃ αὐτοῦ θεῖος, καὶ ὡς βρέφος αὐτοῖς χαλεπότης, αὐτὸς καὶ τὸ παρεσταθέλινος, τὸν σύμερον τέξασαν τὸ παρὸν παιδίον, ἐλένσον, καὶ συγχώρισον τὰ ἐνίστια, καὶ τὰ ἀκόστια αὐτοῖς πταισματα· καὶ διφύλαξον αὐτὸν διπολάρης πάσιν τὴν φύσιν· καὶ διπολάρης πάσιν φαρμακείας, διπολάρης χαλεπότητος, διπολάρης ζάλης τὴν αὐτικειμένους, ἀπὸ πυθμάτων πονηρῶν, ἴμερων τε, καὶ νυκτερινῶν. παύτινον δὲ διπολάρησον τὸ τηλὸν κραταιό χειράσας, καὶ δός αὐτῇ ταχινῶν ἔξανάσασιν. καὶ τὸ ρύπων κάθαρον, καὶ τὰς πόνικας θεραπεύσον, καὶ ρῶσιν, καὶ δίρωσίαν τυχῆ τε καὶ σώματι δώρησαι. καὶ δι Αγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν παύτινα τεθίσαλφον, καὶ τεθρόφρυσον ἀπὸ πάσις ἐπελεῖσεως τῷδε ἀοράπων πυθμάτων. Ναὶ Κύρε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ δοφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλένσον αὐτιῶν, καὶ τὸ βρέφος, καὶ τὸ μέγαστα ἔλεος. καὶ καθάγισον αὐτιῶν ἀπὸ τῆς σωματικῆς ρύπων, καὶ τῷδε ποικίλων αὐτοῖς ἐπερχομένων απλαγχνικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτιῶν διπολάρης ταχινῆς ταχινῆς ἐλεημοσυνῆς, ἐν τῷ παπεινῷ αὐτοῖς σώματοι.

τι εἰς ἐπανόρθωσιν. καὶ τὸ ὅξ αὐτῆς κυνθεῖν πιον
ἀξιώσον προσκαλῆσαι τὸν ἔπιγειον Ναὸν, ὃν ἡτοί μα-
στας δοξολογεῖθαι τὸ ὄνομά σα τὸ ἄγιον. Οὕτι πρέ-
πεσσοι πᾶσαι δόξα, τιμὴ, καὶ προσκαλήσις, τῷ Πα-
τεῖ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αὐτίῳ Πνεύματι, ων, καὶ
ἄλλῃ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὐτῷ.

Τῷ Κυρίᾳ δεκαάμηνος.

KΥΡΕ οὐ Θεὸς ήμῶν, οὐ δόμοκήσας κατελθεῖν ἐκ
τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ φρουθιῶναι ἐκ τῆς Αγίας
Θεοτόκες καὶ Αειπαρθένος Μαρίας, διὰ τὴν σωτείαν
ἡμῶν τῷ ἀμαρτωλῶν, οὐ γινώσκων τὸ ἀθενέας τῆς αὐ-
θωπίνης φύσεως, συγχώρισον τῇ δέλησσῃ (τῇ δὲ) τὰ
πεντάση σήμερον, καὶ τὸ πλήθος τῷ οἰκτίρμῳ σα. Σὺ
δὲ εἶπας Κύρε· αὐξάνεσθε καὶ πληθυμέσθε, καὶ πλη-
ρώσατε τὴν γην, καὶ κατακυρεῖσθατε ἀυτῆς. διὰ τοῦ
καὶ ἡμεῖς οἱ δεῖλοι σα δεόμεθα, καὶ θαρρεῦντες διὰ τῆς
αἰξικάκου σφιλαυθρωπίας, φόβῳ βοῶμοι πρὸς τὸ τῆς
Βασιλείας στὸ ἄγιον ὄνομα. Επίβλεψον ὅξ θραύ, καὶ
ἰδε τὴν ἀθενέαν ἡμῶν τῷ καταδίκων, καὶ συγχώρι-
σον τῇ δέλησσῃ (τῇ δὲ) καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, φέρεθρυνό-
ν τὸ πατέριον, καὶ τοῖς ἀταμίκοις ἀυτῆς, καὶ τοῖς συ-
ντάδες δέεισκομένοις πᾶσιν, ως ἀγαθὸς καὶ φιλαυθρω-
πος Θεὸς συγχώρισον, ὅτι μόνος ἔχεις ὁ ξεστίαν ἀ-
φισίαις ἀμαρτίας, πρεσβείας τῆς Αγίας Θεοτόκες,
καὶ πάντων τῷ Αγίων σα.

ΕΤΧΗ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ,

Ο^{την} δόποβάλιται.

Ποιεῖ δὲ Ιερεὺς Εὐλογητόν. Τελούγιον. τὸ, Παναγία Τελάς. τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Οὕτι σὲ ὁσίῳ. Τὸ Α' πολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ Θεοτοκίον. Εἶτα, Τῇ Κυρίᾳ δεῦθωμέν.

Δ Ε' αποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς Αγίας Θεοτόκου καὶ Α' επαρθένης Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ανακλιθείς. αὐτὸς τών παρόντων δέλτιστα (τὴν δέ) τὸν σήμερον ἐν ἀμαρτίαις εἰς φόνον πελεσθείσαν ἐκεστίως, ἢ ἀκεστίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ συλληφθέν δόποβαλλομένω, ἐλέησον καὶ τὸ μέγα στέλεος, καὶ συγχάρησον αὐτῆς τὰ ἐκεστικά, καὶ τὰ ἀκεστια πταισματα, καὶ δεφύλαξον απὸ πάσις τῷ δέρβολῳ μικαντργίας, καὶ τὸν ρύπον καθάρον, τὰς πόνες θεράποδον, τὴν ρώσιν καὶ δέρωσίαν τῷ σώματι σιωτῷ φυχῇ αὐτῆς φιλανθρωπε δάρησαι, καὶ δι' Αγγέλου φωτεινὰ πάντα τὸν πελεσθεντόν δόπο πάσις ἐπελεῖσεως τῷ διοράτων δαιμόνων. Ναὶ Κύριε απὸ νόσου καὶ μαλακίας, καὶ καθάρισον αὐτῶν απὸ τὸ σωματικὸν ρύπον, καὶ τῷ ποικίλων αὐτῷ ἐπερχομένων ἀνοχλήσεων πολλαγχνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτὸν δέ της πολλῆς στέλειμοσάντος τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ αἰάσιον αὐτὸν απὸ τῆς κλίνης, τῆς πολλήκεται, οὗτοι ἐν ἀμαρτίαις

σκυν-

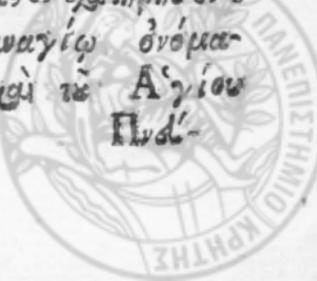
ἐκυνέθημι, καὶ ἐν αἵρεσις, καὶ δὲ ρύπω παντες ἐσμήν
ἐνώπιόν σα Κύρε, καὶ μῇ φόβῳ βοῶμη, καὶ λέγομη.
Ἐπίβλεψον δέ τοις ἀδείεσαι ἡμῶν
τῷ καταδίκων, καὶ συγχάρησον τῇ δύλῃσα (ταύτῃ)
τῇ δὲ ἀμαρτίας φόνῳ φεύγεσσῃ ἐκεσίως, οὐδὲ
σίως, καὶ τὸ δὲ ἀυτῇ συλληφθεὶ λποβαλλομήν, καὶ
παῖτας τὰς δίεργοντας, καὶ ἀτακίς ἀυτὸς καὶ τὸ
μέγαστον ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλανθρωπος Θεὸς
ἔλεισον, καὶ συγχάρησον. Οτι σὺ μόνος ἔχεις δέσ-
σιαν ἀφίσαι ἀμαρτίας, καὶ αἵρεσις. φορεσθείας τῆς
πανάγυνσας Μηδός, καὶ παύτω τῷ Αγίῳ. Οτε
φορέπεισοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ φρογκιώσις, τῷ
Παΐ, καὶ τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Προύματι, οἷς,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αμήν.

Καὶ γίνεται Απόλυσις.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ

Τῇ δύδεη ἡμέρᾳ.

Κτείνε ο Θεὸς ἡμῶν, ο τὰ ἐνιαυτά τον Στέφα-
νον δύλογίσας, καὶ τὰς παρόντας Στεφάνας
διπειρεύεισαι φεύδεταις, τοῖς νόμῳ γάμις σωαπτο-
μήσοις ἀλλήλους, καὶ μιθῷ ὥστερ δότονέμαντις τοῖς
τον τῆς σωφροσών, οτιάγνοις φορός τον υπὸ σὺνημοδε-
πιθαίται γάμον σωηῆφθησαν. Αυτὸς καὶ δὲ τῇ λύτετῇ
παρόντων Στεφάνων τὰς σωαφθεύτας ἀλλήλους δύλογη-
σαν, καὶ τῶν σωαφενταν αὐτῷ ἀδύστασος διατίρησον.
Iνα δύχαεισῶσι δέκπειτος τῷ Παναγίῳ δύόμα-
τι σου, τῷ Παΐ, καὶ τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Αγίῳ
Παΐ-

Πνεύματος, νυῦ, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ
αἰώνων. Αὐτόν.

Ο ΙΕΡΕΤΥΣ. Εἰρώνη πᾶσι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὅμων τῷ Κυ-
είῳ κλίγετε.

ΣΥμφωνα καπαντόσατες οἱ δῆλοί σα Κύρε, καὶ
τὴν ἀνολαζθίαν ἐκτελέσατες τὸ ἐν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας γάμον, καὶ συσέλλογτες τὰ κατ' αὐτὸν
σύμβολα, δόξαν σοι αὐτέμ πουμόν, τῷ Πατεῖ, καὶ
τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νυῦ, καὶ φέτι,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὐτόν.

Καὶ γίνεται Απόλυσις.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

Η^λ εἰς Αμπελῶνα, ἢ εἰς Κύπρον, εἰς συμβῇ βλά-
ππεδε ἀπὸ ἔρπετοῦ, ἢ ἄλλων εἰδῶν.

XΡὶ γίνεται Λειτκρυίαν, καὶ ἀπτεν Κανδήλαν
τῷ Αγίᾳ Τρύφωνος, ἢ τῷ Αγίᾳ Εὐσαθίᾳ,
τῷ Αγίᾳ Γελιωτῷ Λίβος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Καὶ μὲν τὴν Θείαν Λειτκρυίαν λαβὼν Ελαῖον ἐκ
τοῦ Κανδήλων, καὶ ὄδωρ, τῷ Αγίων Θεοφανείων,
Καὶ ἐπιρράινων ταυροειδῶς Ιερός τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ
Αμπέλιον, ἢ τὸν Κύπρον, λέγει τὰς δύχας ταύτας.

Τὰ Κυρία δεκτῶμεν.

KΤέλειος οὐ Θεὸς ἡμῶν, οὐ ἐν ἀρχῇ τῆς διμηρ-
γίασσα ποιήσας τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
καὶ τὸν μὲν Οὐρανὸν κατακομβίσας οὐδὲ τῷ μεγάλων

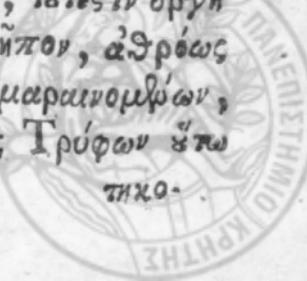
Φω-

Φωτήρων, ὡς εφαίνειν ἐπίτης γῆς, καὶ Θαυμάζεσσαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον διμιχρύδον καὶ Δεσπότιων τῆς Κτίσεως· τὸν δὲ γένος κατακοσμήσας χλόῃ, καὶ χόρτῳ, καὶ ποικιλίᾳ απερμάτων απογέμων καὶ γλύκος, καὶ πᾶσιν αἴθεστι μορφώσας εἰς δόσμιαν, καὶ δέλογήσας αὐτῶν. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, βούβλεψον δέξαγίνε κατοικητέον σὺ ἐπὶ τὸ κτῆμα τότε, καὶ δέλογησον αὐτό. φύλαξον αὐτὸν δέποτε πάσις φαρμακείας ἐπασιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, θελεργείας τε πονηρᾶς, καὶ πανεργίας αὐθράπων πονηρῶν, καὶ δύος αὐτῷ προσφέρειν καρπάς καὶ καιρὸν πεπληρωμάριας τῆς δέλογίας σου, καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἔρπετόν, καὶ πᾶσαν ὄργην καὶ νόσον ἐπερχομένων βλαβερῶς, διποδίωξον δέξαγίνε. Οὕτι οὐγίασαι, καὶ δεδόξασαι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱοῦ, καὶ τῷ Αγίᾳ Πνούματος, νῦν, καὶ φεί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας πῶν αἰώνων. Αὔμιλό.

ΕΤΧΗ

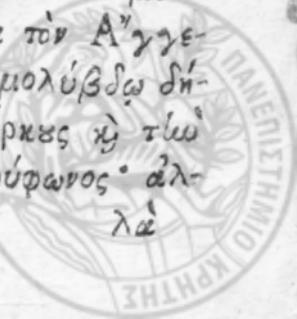
Τῷ Αγίῳ Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένῳ εἰς
Κίπρος, καὶ Αμπελῶνας, καὶ εἰς Χωράφια.

OΝτος μικρὸν Καμψάκη Κάμη, καὶ τὰς χλωας
βούβλεμάρια μικρὸν βόσκοντος, ὄργην κατηλάσσει
δέποτε Θεός παντοκράτορος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τόπον ἐκείνον μόνον,
ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλῳ θελεχώρας, τατέσειν ὄργην
πρὸς πᾶσαν ἀμπελοκ, χώραν τε, καὶ κῆπον, αὐθρέως
πῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βεβλωμάριαν, μαρανομάριαν,
καὶ αἴταικόμφων. Ορῶν ἐγώ δέλαχισος Τρύφων ἕπει

πηκομβίρες τὰς καρπάκες, καὶ δέ ταύτην τὴν αἰτίαν δια-
πανωμένες τὰς αὐθρώπιες, τῷ παντελεῖ ἀφαιρισμῷ τῷ
καρπῶν τῆς γῆς, τῷ τε χωραφίων, ἀμπέλων, κήπων,
καὶ λαχανῶν, καὶ παντοίων δεύτερων τῷ ποιετῷ οὐδέποτε πα-
ραδιδομένων, διαπονηθεῖς, ἐδεήθησαν τὸν Κύρειον καὶ
Θεόν μας, τὸ θμέθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηεῖα τὰ τῷρες
ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχουσαν τῷ τε κήπων, καὶ χωρα-
φίων, καὶ ἀμπέλων, καὶ παντοίων δεύτερων τῇ λαχά-
νων, καὶ μάλιστα τῷ τηλε Κάρπη εκείνην οἰκεῖτων τῆς
αὐθαγεμένης λίμνης, καὶ τῷρες υπόκλησιν, καὶ τῷρες κλη-
σίν μας αὐθαγεμένων. Καὶ δὴ εἰς τῷρες διχλεὶς κλίνα-
τες μας τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας τῷρες τὸν Θεόν εἰπετεί-
σαντος, Οἱ εἰσαπέων τῷρες εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός,
αὐτὸς εἰσαπόσειλον εἴτε ἔτοιμα κατοικητείσας Αὐγε-
λον, τῷ παταξει πᾶν φῦλον, καὶ πᾶν θύμος κακόργων
θηεῖαν, τῷρες ἀδικείντων τηλε ἄμπελον, τηλε χώραν τε, καὶ
τὸν κῆπον τῷ δέλτα τῷ Θεῷ (τὸ δεῖνος.) καὶ τῷ θη-
είων τάτων τὰ δύναματα σαφῶς ἀπισάμφιος, εὐθὺς ἐρώ.
Κάρπη, Σκώληξ, Σκωληκονάμπη, Σκινθάρος,
Βρύχος, Αὐγεὶς, Επίμαλος, Καλιγάεις, Μακρό-
πιες, Μύρμηξ, Φθεῖρα, Ρυγίτης, Ψυλίτης, Καυσο-
κόπος, Ερυσίβη, Κοχλοὶ, Ψαλίτης, καὶ εἴτε ἄλλο
τῷρες φυστὸν, καὶ μαραινον τὸν καρπὸν τῆς σαφυλῆς, καὶ τῷρες
λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχανῶν· ὡμηὶ δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ
ὅρκο ταῦτα ἐδέσμεν, τῷ μηκέτι τὰς πόπιες τῷρες ἐμὲ τῷρες
καλεμένων ἀπιβαίνειν τάτες καὶ διατείβειν, ἀλλὰ ἀπίλαβά-
των πόπιαν ἐπέταξα ἀπελθεῖν. ὁ δέ ὅρκος τοιετος ὁστίν.
Ορκίζω υμᾶς καὶ τῷρες ἀγίων πολυυομμάτων Χερεβίμ,

καὶ πᾶν ἔξαπτερύγων Σεραφίμ, πῶν ἵππαμδίων κύκλῳ
τὸ Θρόνος, καὶ κραζόντων τῷ, Αὐγιος, Αὐγιος, Αὐγιος,
Κύριος Σαβαὼν, εἰς δόξαν Θεῷ Πατέρος. Αὔμα. Ορκίζω ὑμᾶς καὶ τῶν Αὐγίων Αὐγγέλων, καὶ πάσης
Δωμάτεως, καὶ τῶν μυείων μυειάδων, καὶ χειρίων χει-
λιάδων, τῶν φόβω πολλῷ ἴσαμδίων κατενώπιον τῆς δό-
ξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χάρ-
ραν, μήτε τὸν κῆπον τῶν δεύδρων τε καὶ λαχανῶν τὸ δέ-
λλα τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνος,) ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἀγρια
ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἀεχαείσατο ὑμῖν ὁ
Θεὸς τὸν καθημερινὸν βοφών. Ορκίζω ὑμᾶς καὶ τὴ
τιμίας Σώματος, καὶ Αἵματος Χειρὶς τὸ ἀληθινὸν Θεόν,
καὶ Σωτῆρος ὑμῶν, δι' ἧς καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ὑμῖν, καὶ
διπλύζεταις, καὶ ὑπὲρ τὸ ὄνόματος αὐτῶν μέλλομεν ἀ-
ποθνήσκειν. μὴ ἀδικήσητε, μήτε τὸν χάρραν, μήτε τὸν
ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δεύδρον κάρπι-
μόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλον λαχανίων ἀδικήσητε, ἐκ τῆς
φύλασσος μηδὲ τόπον τὸ δέλλα τῷ Θεῷ (τῷ δεῖνος.) εἰ-
δὲ ωδῆσαι γίγνεται με, καὶ ωδῆσαι βῆτε τὸν ὄρκον, ὃν ὥρκισα
ὑμᾶς, όποιος ἔχετε πορὸς ἐμὲ τὸν πατενὸν καὶ ἐλάχισον
Τρύφωνα, ἀλλὰ πορὸς τὸν Θεὸν τὸ Αὐτραῖμ, καὶ Γαστὴρ,
καὶ Ιακώβ, τὸν ἕρχόμδιον κείναι ζῶντας καὶ νεκρούς. διὸ
καθὼς πορεῖτον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἀγρια ὄρη, εἰς
τὰ ἄκαρπα ξύλα. εἰδὲ μὴ ἀκέστητε με, ἵκετε δεῖν μέλ-
λω τὸν φιλανθρωπὸν Θεὸν, τὸ δοτοῦτον τὸν Αὐγγέ-
λον αὐτὸν τὸν δημιούρον, καὶ σιδήρων καὶ μολύβδων δῆ-
σει ὑμᾶς, καὶ διπλατεῖται, αὐτὸν τὸν ὄρκον καὶ τὴν
ποροσδύχιαν ἐμὲ τὸ πατενὸν ἀθετίσατε Τρύφωνος. ἀλ-

λαὶ καὶ οἱ τρεῖοι πεμπόμφοι δί' ἐμῆς προστάχης
καταφάγωσιν ὑμᾶς. Εἴτε ὄρκίζω ὑμᾶς καὶ τὸ με-
τάλλιον δύοματος, τὸ δὲ τῆς πέντες ἔπιχεαφεύτος, καὶ
μὴ βασαγάσης, ἀλλὰ διαρράγεστος ὡσεὶ κυρὸς α-
πὸ προσωπικοῦ πυρός. ἐξέλθετε οὖθις καθ' ὑμᾶς εἰς
ἄντοις προειπον ὑμῖν τόπους ἀβάτες, καὶ αὐδήρες, καὶ α-
κάρπτες. ἐξέλθετε δέποτε τὸ τόπον, καὶ περιορισμὸν τῶν
δέλων τὴν Θεῖαν, πῶν καμέτε προσκαλευμάτων εἰς βούτην
ἀντῶν, καὶ αὐτίλιψιν, καὶ σωτηρίαν. ἵνα καὶ ἐν ταύτοις
δοξαθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ Αγίᾳ Πνεύματος, καὶ αἱ προσκύναι, καὶ αἱ αἰτίσεις
τῆς παπεινῆς Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν. ὅτι τῷ Θεῷ
πρέπει δόξα, καὶ κράτος, εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων
Αὐτοῦ.

Ο Ιεράτης. Εἰρώνη πᾶσι.

Ο ΔΙΛΚΟΝΟΣ.

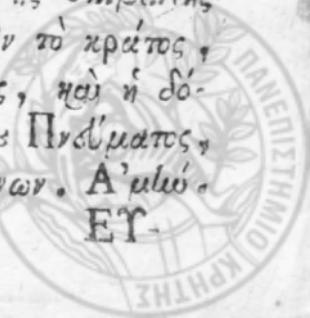
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ πλένετε.

Δ Εἶποτα Κύρειος Θεὸς ὑμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκω-
σει οἰκονομίᾳ δύλογός σας τὸν Βιθλεὲμ, καὶ τὸν
Γεθσιμαῖον, καὶ πρώτην τὸν οἶκον Γαλαβή, ὃς καὶ δύλο-
γητείς Γραπτὸν μετανομάσθη, ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ
δύλογός σας· ἀντὸς δύλογονον καὶ τὸ Κτῆμα τότο, καὶ
ποίησον αὐτὸν ἐπ' δύλογίαις παρποφορεῖν. πρεσβείαις
τῆς Παναγίας Δεσποίνης ὑμῶν Θεοτόκε, καὶ Αἰτιαρ-
χεύρα Μαρίας, διαδίκεται τὰ τιμία τῷ Χριστῷ Σταυρῷ,

τὸς τιμίας ἐνδόξου Προφήτη Προσδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Γωνίας, τῆς Αγίων, ἐνδόξων, καὶ πανθράμαν Αποστόλων, τῆς Αγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῆς Αγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσαΐου, καὶ Γελιανοῦ, ταῦτα Αγία (ταῦτα,) καὶ παίτων της τῆς Αγίων. Οὕτι σὺ εἶ δὲ λογών, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτέμπομβος, σωμὸν τῷ αὐτάρχωσιν Πατέρι, καὶ τῷ ζωοποιῷ συν Πνεύματι, νωῶ, καὶ φέν, καὶ εἰς τὰς αἰώνας της αἰώνων. Αὔμα.

ΕΤΧΗ ἐπὶ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ο Θεῖος δὲ Παντοκράτωρ, δὲ ποιήσας τὸν Οὐρανὸν ἐν σωμέσει, καὶ θεμελιώσας τὸν γηνὸν ἐπὶ τὸν ἀσφάλειαν αὐτῆς· δὲ κτίσις, καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπαντών, ἐπιδειπλὸν τὸν δελόν συν (τὸν δέ) τὸν ἐλόμβουν ἐν τῷ κράτει τῆς ἰχνός σας ἐγείραι οἵκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι ἀντὸν αἰγεῖραι. Ἐδρυσον ἀντὸν ἐπὶ τῷ σερεάν πέραν, καὶ θεμελιώσιν καὶ τὸν σὸν θείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνὴν, οὐδὲν αὐτομοσ, οὐδὲ θεωρ, οὐδὲ ἔπερόν τι καταβλάψαι ἰχνεῖς. Μέδόκησον ἀντὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ μέθοντας κατοικεῖν ἐκ πάσης ὄπιζηλης τῷ αὐτικειμένῳ ἐλθεῖτερωσσον. Οὕτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σας ἐστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ μάραμις, καὶ ἡ δόξα, ταῦτα Πατέρος, καὶ ταῦτα Τις, καὶ ταῦτα Αγία Πνεύματος, νωῶ, καὶ φέν, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὔμα.

ΕΤΧΗ

Οταν μέλη τις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέαν.

Τῇ Κυρίᾳ δειπνῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας δόπον τῷ σκληρῷ τῷ Ζακχαίῳ εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ πάντὶ τῷ οἴκῳ ἀντὶ θύμομέντος· αὐτὸς καὶ νῦν τὰς ἐνταῦθα οἰκεῖν βελτιζόντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν αἰαξίων τὰς δειπνεῖσσοι καὶ ἴνεσίας προσάγοντας, δόπον πάσιν βλάψις τήρησον ἀβέβατος, δὲ λογῶν ἀντῶν καὶ τῶν ἐνταῦθα πατοικίων, καὶ αὐτεπιβελύστον ἀντῶν τὸν ζωτὸν δέφυλάττων. Οὕτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσις σαὶ τῷ αὐτάρχῳ σὺ Πατέρι, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σὺ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἅδει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τὸν αἰώνων. Αὕτων

ΕΤΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Τῇ Κυρίᾳ δειπνῶμεν.

Κ γένεται οὐρανοὶ οὐρανοὶ, ἐν τοῖς ἀγαύταις καὶ πανταλόγοις παλάρινσσα τὸν παροκεντικύν παρὸ δόφεταλμῶνσα τῶν περιμάτων παροχήν ἐκομισάμεντα Δέσμοτα, καὶ παύτηνσοι περικαταπέθεμε δέσμεντα. Ἀ τὸν οὐρανούσαν τοῖς ἀγάθοις τῆς γῆς πόλιοις ἐγκατέστησαν

εἴρηται

Σείρξαι ταῦτα, εἰμὶ ἀφορῶμός εἰς τὸ πρόσαγμα τῆς στῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαν ἐκτεκτένη βλασπόσια τὴν γῆν, καὶ δύναι απέρμα τῷ απέροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν· καὶ νυῦ διόμεθά σας ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκνησον ἡμῶν δεομένων σας, καὶ αὐτοῖς οντινοῖς τὸν θησαυρόν σας τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθὸν, καὶ ὑρανίον· καὶ ἔκχεον τὴν δὲ λογίαν σας, ἔως τὰ ἴκανα θῶσαι καὶ τὰς ἀπόδεις σας ἐπαγγελίας· καὶ θέσειλον ἐφ' ἡμῶν ἀπαντα τὰ βεβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πᾶσαν παδείαν δικαιίας ἐπαγγελίαν ἡμῖν δέ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὰς πολλάς σας οἰκτιρμάς πατέπεμψον δὲ πάντα τὸν Λαόν σας. Χάρητι, καὶ φιλανθρωπίᾳ τῷ μνοδηράσσον Τίς, μεθ' εἰς δὲ λογητὸς εἶ, σωὰ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σας Πνόματι, νυῦ, καὶ δεῖ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Α' μέν.

Ε Τ Χ Η

Ἐις Φύτομα Α' μπελῶνος.

Τὰ Κυρία δευτέρωμά.

KΤείε Ιησὺς Χεισέ, αἷς ή Α' μπελος ὑπάρχων
ή ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ γεωργός· σὺ καὶ τὰς
Α' ποσόλας σας ἐνάλεσας Κλήματα· σὺ καὶ δέ τὸν Ισ-
ραὴλ σύζεβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευας αὐτόν· ύπω
καὶ νυῦ Δέσποτα, δημοφοίτσον δὲ τὸν Α' μπελον ταύ-
την, καὶ ἐμφύτευσον. Βάθισαν τὸ ἔλεός σας ἐπ' αὐτήν,

δὸς αὐτῷ φύλακα τὸν σὲν βοήθειαν, προχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἔξοδους αὐτῆς τῇ ποροιᾳσσῃ, λύβωσαι αὐτὴν ηγὲ πᾶσαν προκοχὴν αὐτῆς δὸν πάσης χαλάζης, δπὸ χιόνος, ηγὲ πρυτάλλα φερομένης βιαίως, δπὸ φεικτῶν πρυμῶν, ηγὲ πιθμάτων παύσεως, δπὸ παταγίδος ηγὲ διμόνων, δπὸ πάσης ἀπαξιπλῶς εἰπεῖν ἐφόδια δραπῶν τε ηγὲ ἀράπων ἐχθρῶν· ἐπιδὲ ηγὲ δηπόσκεψαι τὸν Αὔμπελον ταύτην, ἵνα ἐφύτευσαι ηγὲ δεξιά σα. Ἰνα αποδῷ οὐ καιρῷ τῆς καρπάς αὐτῆς εἰς ὥραν, ηγὲ παταξιωθῶμόν τοιούτην, ηγὲ προσκομίσαισοι ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ μεταποιηθῶντα εἰς Αἶμα τὴν Χειτῶσα. Σοὶ δὲ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, ηγὲ προσκιώσις, σὺν τῷ αὐτάρχωσα Πατέρι, ηγὲ τῷ Παναγίᾳ, ηγὲ ἀγαθῷ, ηγὲ ζωοποιῷ σα Πνεύματι, νῦν, ηγὲ δεῖ, ηγὲ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὐτῷ.

Ε Τ Χ Η

Εἰς Μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ 5'. τὴν Αὐγούστου.

Τὴν Κυρίαν δειπνῶμόν.

ΕΤΛΟΥΓΗΣΟΝ Κύριε τὸν καρπὸν τύπον τῆς αὐτέλε τὸν νέον, ὃν δέ τῆς τὴν αἵρεσος δύκρασίας, ηγὲ τῶν σαγόνων τῆς βροχῆς, ηγὲ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὸν ὀχρωτάτην σάσιν ἐλθεῖν δύδοκησας. Ἰνα ηγὲ οὐ ήμιν, τοῖς δέ αὐτῇ τὴν θρυμμάτος τῆς αὐτέλε μεταλαμβάνεσσιν, εἰς δύφρεσιν, ηγὲ τοῖς προσκυνέγκασι.

κασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμὸν ἀμαρτιῶν, δὰ τε ἴερῆ,
καὶ ἀγία Αἵματος τε Χεισῆσα. μεθ' εἰ λόγητος εἴ, συν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσα Πνεύματι, νῦν, καὶ φεί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Αὕτω.

ΕΤΧΗ Καὶ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Τε Κυρία δεκάμηνος.

Ο Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ δύσκολας ἀμπελον πληθύνει τὸν μοιοθύσα Τίον, τὸν Κύρεον ἡμῶν Γινεῖν Χεισὸν, καὶ τὸν καρπὸν ἀυτὸς ἀθυασίας περόξενον αὐαδείξας, δὰ τῆς τε Πνεύματος τοῦ χάρετος ἀυτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, καὶ τῆς τοῦ Αὔπελας τὸν καρπὸν δέλογυσον, καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνεσιν εὖ ἀυτὲς τὸν ἀγιασμὸν, καὶ τὸν τῆς Φυχῆς περοκοπών. τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς τοῦ Αὔπελας μέτοχον ποίησον δημιουρούς, καὶ αὐεπιρέασον τὸν ζωὴν ἀυτὲς διαφύλαξον, ταῖς αἰωνίοις σα, καὶ αὐαφαιρέτοις δωρεαῖς καταπογμῶν. Χάρετι καὶ φιλανθρωπίᾳ τῆς μοιοθύσας τε Τίς, μεθ' εἰ λόγητος εἴ, συν τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσα Πνεύματι, νῦν, καὶ φεί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὕτω.

Ε Τ Χ Η

ΕΠΙ ΕΤΛΟΓΗΣΙΝ ΟΙΝΟΥ.

Τὰ Κυρία δενθάμβη.

ΚΤειε ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐγαθὲ καὶ φιλαύθρωπε, ἐπιδέ βπὶ τὸν Οἶνον τότον, καὶ βπὶ τὰς μεταλαμβάνοντας εἰς ἀυτῷ καὶ διλόγησον ἀυτὸν, ὡς ἡλόγησας τὸ φρέαρ τῷ Γακώῳ, καὶ τὴν πολυμβήθρων τῷ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτέρον τὸν Αγίων σὺν Αποσόλων. Οὐαδαχθόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ διλογήσας τὰς εἱς ὑδάτας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὸ δόξαν σὺν φωερώσας τοῖς Αγίοις σὺν Μαδιταῖς, καὶ Αποσόλοις. Αὐτὸς καὶ νῦν εἰς απόστελον Κύρε τὸ Αγίον σὺν Πνεῦμα βπὶ τὸν Οἶνον τότον, καὶ διλόγησον ἀυτὸν βπὶ τῷ ἀνόματί σὺν τῷ Αγίῳ. Οὐτε σὺ εἶ διλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χειρὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αναπέμποντο, τῷ Πατερὶ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄει, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αύτῳ.

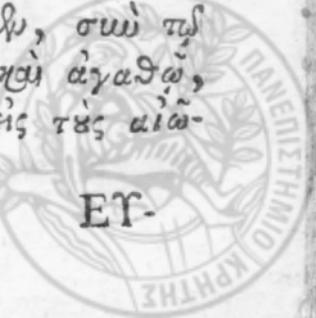

ΕΤ-

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Τὰ Κυείς δενθῶμοι.

Οπάντα τελεσφορίσας τῷ λόγῳ σας Κύρε, καὶ πελέσσας τῇ γῇ παντοδαπάς ἐκφύειν παρπάς, εἰς διπόλαυσιν καὶ τροφίῳ ἡμετέραν· ὁ τοῖς αὐτέρμασι τὰς τρεῖς Παῖδας, καὶ Δανιὴλ πῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαιτῶν λαμπροτέρας αὐτοῖς εἶναι. αὐτὸς πανάγαδε Βασιλεῦ, καὶ τὰ αὐτέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις παρποῖς δύλογησον, καὶ τὰς ἔξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον. ὅτι εἰς δόξαν σιών, Κύρε, καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς Αἴγιας (τὰ δέ) ταῦτα προετέθησαν οὐδὲ πῶν σῶν δέλων, καὶ εἰς μυημόσιουν πῶν ἐν εὔσεβει τῇ πίστει τελεωθεῖτων. οὐδέποτε δὲ ἀγαθὲ τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελεῖσι, παίτα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ πῶν αἰωνίων σας ἀγαθῶν τὴν διπόλαυσιν. πρεσβείας τῆς Παναγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης καὶ Αἰεταρθρίας Μαρίας, τῆς Αἴγιας (τὰ δέ,) εἰς τὴν μνήμην ἐπιτελεῖμόν, καὶ παύτων σας πῶν Αἴγιαν. Οὕτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χειρὶς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτοπέμπομόν, σὺν τῷ αὐτέρχωσα Πατεὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σας Πνεύματι, καὶ φειδί, καὶ εἰς τὰς αἰώνας πῶν αἰώνας πῶν αἰώνας. Αύμαν.

ΕΤΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Τὰ Κυρία δειπνάμιν.

Kύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ πηγὴν τῷ ἀγαθῷ, ὁ
κελεύσας τῇ γῇ ἔξενεγκεῖν καρπὸν ἢ τὸ
σινὸν δισταγχίαν καὶ ἀγαθότητα, δύλογοντον καὶ
πλήθυμον καὶ τὸν Αἴλωνα πάντια, καὶ τὸν καρποφο-
έιαν τῶν δέλων σα. ἐμπλησον τὰ πανεῖα ἀντῶν παν-
τὸς ἀγαθὲς καρπὸν, σίτα, οἶνος, καὶ ἐλαῖος. καὶ φύ-
λαξον ἀντὸς δόπον παντὸς πειρασμός, μῆτραν πάντων τῶν
περισσόντων ἀντοῖς. καὶ φώτισον ἀντὸς ἐν τῇ βαθύτε-
σεισκό. ἵνα δέσμεοί σοι ψυχόμυδοι, καταξιωθῶσι
τῶν αἰωνίων σας ἀγαθῶν. Οὕτι οὐλόγυηται σα τὸ ὄνο-
μα, τὰ Παΐδες, καὶ τὰ Τίχες, καὶ τὰ Αγία Πνεύ-
ματος, υἱοῦ, καὶ φειδοῦ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμπιο.

ΕΤΧΗ εἰς τὸ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΠΟΙΜΝΗΝ.

Τὰ Κυρία δειπνάμιν.

Δέσποτε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔξεσίαν ἔχως
πάσις Κτίσεως, σὺ δεόμεθα, καὶ σὲ παρα-
καλεῖμεν, ως οὐλόγυοςας καὶ ἐπλήθωμας τὰ ποίμνια τὰ
Παΐσαρχα Γακὼβ, δύλογοντον καὶ τὸν ποίμνιον τῶν κτη-
νῶν τέτων τὰ δέλας σα (τὰ δέ,) καὶ πλήθωμον, καὶ ἐνδυ-
νάμωσον ἀντίν, καὶ ποίησον ἀντίν εἰς χιλιάδας, καὶ
βῆ-

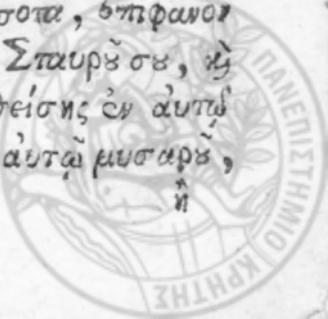
ρύσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδικασείας τὸ δέβόλυ, καὶ τὴν ἄλοφύλων, καὶ πάσις ὅπιβλης ἐχθρῶν, καὶ ἀυρας Θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Πειρφρέρισσον ἀυτὴν δὶ Αγίων Αγγέλων σε. πᾶσαν ἀδείαν, πάντα φθένον, καὶ πειρασμὸν φαρμακείας καὶ γοντείας, ἃξ ὀνεργείας ἐπερχομένης τὸ δέβόλυ, δοσιώκων ἃξ ἀυτῆς. Οὐτὶ σὺ δέιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἦτε, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τὴν αἰώνων. Αμήν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ, ΕΙ ΣΥΜΒΗΤΙ

Μιαρὸν οἶον δύποτε ἐμπεσεῖν εἰς Φρέαρ Τίματος.
XΡὴν πορώτον Ξενιτλῆσσαι ἐκ τῆς φρέστος πάδες μί. καὶ ἀντὶς ἐκχέειν ἔξω. εἴτε ἄψας ὁ Ιερὸς ἔβεις πηρὲς, καὶ λαβὼν Θυμιατὸν, Θυμιᾶ πύκλῳ τῷ Φρέστος. εἴτε βάλλει Τίμαρ τὴν ἀγίων Θεοφανείων, σαυροειδῶς, ἐκ γ'. Καὶ ὅπω σαθεῖς καὶ αὐτολάς, ἐπεύχεται λέγων.

Τὰ Κυρία δεκτῶμεν.

KΤεις ὁ Θεὸς τῷ Διωμέων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας· ὁ καθαείζων ἐν ὀνόματί σα πάντα μολυσμὸν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μεπασκεύασας ἀγιάζων τὰ πάντα· ἀντὸς καὶ νῦν Δέσμωτα, ὅπις τῆς παράστις ὥρας, δέ τη τύπη τῷ Σταυρῷ σε, καὶ καθάεισον τὸ Φρέαρ τόπο ἐκ τῆς δέρεθείσης ἐν ἀντῷ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐκ τῆς ἐμπεπτωκέτος ἐν αὐτῷ μυσταρά,

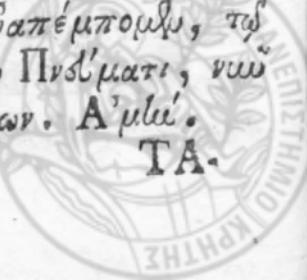

ἡ κυωδάλε, συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς θαροίας ἡμῶν, καὶ τῷ ἀθετείᾳ τῷ λογισμῷ, καὶ μὴ κατακείνης ἡμᾶς τὰ παλὰ λίαν μὴ χωρῆντας, ἀλλὰ παθάεταις ἡμᾶς δόπον παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὑδωρ τῷ τῷ Πνεύματι συτῷ Αγίῳ. Οὕτι σὺ εἶ ὁ ἀγίασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτούς μοι, τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματος, νῦν, καὶ ἄτι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὐτοί.

Τὰ Κυρία δεινῶμεν.

Οὐ Θεὸς ὁ μέγας καὶ Θαυματὸς, ὁ αἰνεῖται γέντε
ἀγαθωσινή, καὶ πλευτίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὸν
αὐθεράπων ζωτικόν· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν διαρισάμε-
νος ἀγαθάς σε· ὁ τὸ πικρὸν ὑδωρ δὲπὶ Μαϊσέας τῷ
Λαῷ εἰς γλυκύπιττα μετεποιήσας, καὶ τὰ βλαβερά ὑ-
δατα δὲπὶ Ελιαζαίν ἀλατι θεραπεύσας· ὁ τῷ Αἴπο-
σόλῳ σε Πέτρῳ δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μιδοὶ ἡ-
γεῖδαι κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον· αὐτὸς Δέσμοται φιλαέ-
θρωπε παθάρισον τὸ ὑδωρ τῷ τῷ, δέπτη τῆς σημειώσεως
τῆς τύπας τῆς Σπουργῆς, δόπον παντὸς μολυσμοῦ, καὶ
ἀγίασον αὐτὸν τῷ Πνεύματι συτῷ Αγίῳ, εἰς τὸ γε-
νέδαι αὐτὸν τοῖς ἔξι ὑπότε μεταλαμβάνεσσιν ἀρρύπωτον·
Οὕτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δέλογῶν, καὶ ἀγιάζων
τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αὐτούς μοι, τῷ
Πατεὶ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἄτι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὐτοί.

ΤΑ.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ, ΕΙ ΣΥΜΒΗΤΙ

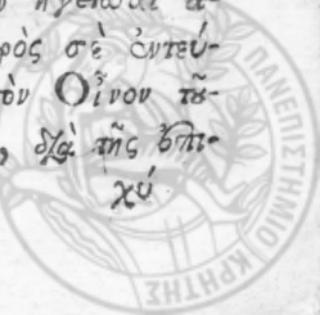
Μιαρὸν, ἡ ἀκάθαρτον περσφάτως ἐμπεστῖν εἰς
Αγγεῖον Οἴνη, ἡ Μέλιτη, ἡ ἄλλα τινός.

XΡὶ τὸ ἐμπεστὸν ἀκάθαρτον αὐλαχῆμα αἴρεται,
καὶ ρίπτεται ἔξω. Καὶ εἰς ἑτερον ἀγγεῖον
βαλεῖν τὸν Οἶνον, ἡ τὸ Ελαιον. Τὸ δὲ κενωθεῖ
ἀγγεῖον πλωτεῖται ἔσωθεν, καὶ ἔξωθεν, καὶ τὸν Ιε-
ρέα λαβόντα Θυμιατὸν, Θυμιάσαι τὸ πλυνθεῖν αγ-
γεῖον ἔσωθεν· καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ Τόδωρ δύποτε τὸν
ἄγιον Θεοφαγείων, ποιῶντα Σπαυρὸν τύπου, τεί-
τον· εἰτα βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἡ τὸ Ελαιον,
καὶ Θυμιάσιατα ἐπόλυχεται γάπιας.

Τὰ Κυρία σημεῖα.

AΓιε Κύρε ο Θεός ήμῶν, ο τῇ σῇ δ' αστλάγχη
βπιδημία πᾶσαι ακαθαρσίαι τῇ ἔχετρε καταρ-
γίσας· ο δασειλάμψης μὴ τὰ εἰσπορούμενα κοινεῖν
τὸν αὐθερώπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς κα-
θαροῖς· ο δάσα τῆς Σκύθεως τῆς Εὐλογῆς τῇ σῇ Α'-
ποσόλῃ, σιδάζεις ήμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σῇ κτι-
θεύτα καλὰ εἶναι πιστότεν, καὶ μηδεὶς ήγειθαι α-
πόβλητον, δάσα θεία λόγια, η τῆς περὸς σὲ ὄντεύ-
χεως ἀγιαζόμενα. ἀντὸς δύλογησον τὸν Οἶνον τῆ-
τον, (ἡ τὸ Ελαιον,) τῇ σῇ χάρετι, δάσα τῆς βρι-

χύ-

χύσεως τῷ Λγίᾳ Γ' δατος, καὶ πάντα μολυσμόν, ἡ
δισαγμὸν, ἐκ τῷ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἔρπετος καὶ
μεθοδέαν τῷ πονηρῷ, ἀπέλασον ἐκ τῆς ἔχονοις
τῷδε δόλων σα, τις τὸν φρέδαι πᾶσι τοῖς χριστινοῖς
ἀντὸν εἰς διφροσυνήν, διδός πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν
μεταλαμβάνεσιν, ἐν ἀγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συ-
νεδίσει προσιέιται τοῖς ἀγαθοῖς σα Μυσηίοις. Οὐτι
σὺ εἶ ὁ δόλογὸν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σεὶ^ς
τινὸς δόξαν αὐτούς μοι, συντῷ αὐτῷ συνέβησε Πατέρι.
καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σα Πνόματι,
τοῦ, καὶ φει, καὶ εἰς τὸν αἰώνας τῷδε αἰώνων. Αὔμιν-

ΕΙΓ' τα δύο γένεται πρῶτον ὁ Γεροῦς ἐξ αὐτοῦ, καὶ
διποδίδωσι καὶ τοῖς τῷ οἴκῳ Κυελοῖς, Εἰ δέ
γε συμβῇ τὸ ἐμπεσόν ἀκάθαρτον, χρονίσαι ἐν τῷ
Αγγείῳ τῷ Οἴκῳ, ἢ τῷ Ελαίᾳ, καὶ σαπιῶσαι, καὶ
ἐκχέειται ταῦτα, τὸν Οίνον, ἢ τὸ Ελαιόν, καὶ μη-
δενία τέτονται ἀπτεδαι.

Ε Τ Χ Η.

ΕΠΙ ΣΚΕΥΟΥΣ ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ,

XΡὴ ἀντὸν πλανέειται, καὶ βαλλομένα Αγιάσματος
σαυροειδῶς, λέγειν καὶ τινὸς Εὐχέων ταύτην.

Τὰ Κυρία σειράμην.

KΤέλειος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Αὐγής, ἀγίασσον τὸ Σκεῦος τόπο τῇ ἀγίασικῇ σα θηροτόπει, καὶ καθάσισον ἀντὸν, τὸ εἶναι εἰς ὑπιρεσίαν τῷ δέλων σα ἀμίαντον· καὶ δός ἡμῖν πάντοτε ἐν ἀγίωσινη φροσεύχεσαι ἐν ταῖς ἀγίαις σα Εὐκλησίας· ὅπως τῶδε σα πάντες φυλαττόμενοι, δόξαν καὶ φροσηώνοσίν σοι αναπέμπομεν, τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Αὐγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ δέ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώνων. Αὕτη.

Ε Τ Χ Η

Ἐπὶ Σίτη μιανθεότος, οὐδὲύρα,
οὐδὲδεις τινός.

Τὰ Κυρία σειράμην.

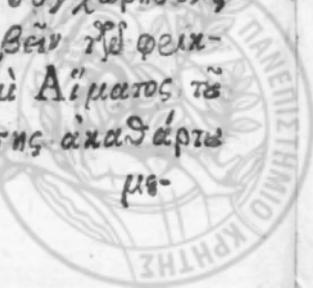
KΤέλειος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ καταρκαστικο-
νομίᾳ αἰχαντόλαμψος, μὴ τὰ εἰστορεύομένα ποι-
εῦν τὸν αὐθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς κα-
θαροῖς· ὁ δέ τὰ Σκεύες τῆς Εὐκλογῆς Παύλος τὸ σῶ.
Αποσόλειας δεδέξας ἡμᾶς, παντακὲ τῶδε σαπτιθεότε
καλλὰ εἶναι πιστεύειν, δέ τοι λέγει, καὶ τῆς φρόδος σε
ἐντεύξεας ἀγιαζόμενον· ἀντὸς καὶ νῦν Δέσμοται συμπα-
θῶν ταῖς ἀδενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὰ Σῖτα τῶν
τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, διὰ τῆς τῷ Θεῷ τοι
τῇ απὸ τῷ σῷ ὀρόματι ἀγιασθεότος εὐλογίας καὶ δημό-

ράντίσεως· καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ διεγυμὸν, ἐν τῷ
ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτῳ οὐδὲ μεθοδεῖαν τὸ θρέβό-
λον, ἀπέλασεν εἰς τὴς φύσεις τῇδε δέλων σας, καὶ δέος αὐ-
τοῖς, τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορείᾳ τῇδε σῶν οἰκ-
τηριών, τῆς τάχα μεταχεῖν μεταλλήσεως, ἐν εὐχαριστίᾳ
τὰ ἄγιά σα διόρματος, καὶ ἀκαπνείτας φανταχθῆναι.
Οὐτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγαγάγων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ
τὴν δόξαν αὐτοπέμπομν, σὺν τῷ αὐτέρχῳ σε Πατερί, καὶ
τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι,
καὶ, καὶ ἀλλα, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῇδε αἰώνων. Α' μήν.

ΕΤΧΗ ἐπὶ τῷ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Τὰ Κυρία δεκατάρι.

ΔΈποστα Κύριε ἐ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς
καπιτῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ὁ ἐν Α-
γίοις αὐτοπανόμορφος, ὁ ἐπανεκός τῷ Γραὶλ, κλῖνον τὸ
ἄσσα, καὶ ἐπάνεπον ἡμῶν δεομένων σας, καὶ τοῦτο
συγγνώμην τῷ σῶοικέτῃ (τῷ δέ) μιαροφαγήσατε,
καὶ γέσαμόν ἡμεῖς, ἢ τοιαν δὴ βρωμάτων μὴ κα-
θαρῶν, ὃν τὴν βράσιν ἀπηγόρευσας ἐν Νόμῳ Α-
γίωσας. τίτων δὲ ἀβελήτως μεταχόντι συγχώρισον,
καὶ καπαξίωσον αὐτὸν ἀκαπνείτως μεταλαβεῖν τῇδε φελ-
τῇδε Μυσηγίων τὰ τιμία Σώματός τε, καὶ Αἵματος τὰ
Χειρεῖσα. ὅπως ρύθείν τὰ λοιπά πάσις ἀκαθάρτα

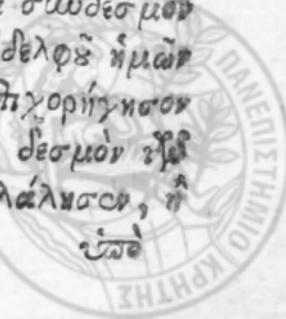

μεταλλήσεως καὶ πράξεως, ὡς ἀνέυφῶν τοῖς Θείοις σὺν
Μυσηρίους, καὶ δοτολαύων τῆς ἀγίας σὺν μυσικῆς
Τραπέζης, καὶ τῇ ἀθανάτων Μυσηρίων, καὶ θεοφυ-
λατόμυρος συν ἡμῖν ἐν τῇ Αγίᾳ σὺν Εὐκλησίᾳ, αἴ-
τῳ, καὶ δοξάζων τὸ ὄνομά σα τὸ ὑψίστον πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῷ. Οὕτι σὺ δέσιν ἡ Βασιλεία,
καὶ ἡ μάνατος, καὶ ἡ δόξα, τῷ Πατέρᾳ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματος, τῷ, καὶ φεί, καὶ εἰς τὰς
αιώνας τῇ αἰώνων. Αὐτῷ.

Ε Τ Χ Η

Επὶ τῷ ἐν Επιτιμίοις ὅντων, καὶ
ἐαυτὸς ὅρκω δεσμύντων.

ΔΕ' αποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογένης Υἱός
καὶ Λόγος τῷ Πατέρᾳ· σὺ παύτοις δεσμὸι ἀμαρ-
τίας ἡμῶν τῷ σῷ πάθει θαρρίζας, καὶ ἐμφυσισας εἰς
τὴν πρόσωπα τῷ σῶν Αποσόλων, καὶ εἰπών. Λάβετε
Πνόμα Αγίον· αὕτην αὐτῷ ταὶς ἀμαρτίας, αφίσ-
ται αὐτοῖς. αὕτην πραττε, κεκράτηται. σὺ Δέσμοτος
διὰ τῷ Αγίων Αποσόλων σὺν χαείσω τοῖς καὶ καιρὸν
ιεραργυράσιν ἐν τῇ Αγίᾳ σὺν Εὐκλησίᾳ δῆληγης αφισύσ-
ταις ἀμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σώματα μερῶν
ἀδικίας. Δεόμεθα ἐν καὶ τῷ ὑπὲρ τῷ ἀσέλφῳ ἡμῶν
(τῷ δεῖνος) τῷ παρεστικότος ἐνώπιόν σα, δηπιχορίγυνσον
αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, θαρρίσαν αὐτῷ τὸν δεσμὸν τῇ
ἀμαρτιᾷ, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησα,

ὑπὸ μικροτυχίας ἔσπειρεν, εἰδὼς τὴν αὐθρωπίην
ἀδεῖσιαν, καὶ ὡς φιλαὐθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης,
πάντα τὰ ἐκάστα, καὶ τὰ ἀπόστα ἀμαρτύματα συγχά-
ρησον αὐτῷ. Οὕτι σὺ εἶ ὁ λύων τῆς πεπεδημήσεως, ὁ
αὐτοφθῶν τῆς κατερράγημένης, οὐ ἐλπίς τοῦ ἀπιλπισ-
μένων, οὐ αὐτάσσοις τῷ πεπτωκότων, καὶ τὸν δεῖλόν σα
τῆπεν ἐλεύθερωσον ἀπὸ τῆς δεσμῆς τῷ ἀμαρτυράτων.
Οὕτι σεδόξασαι σα τὸ Πανάγιον Οὐρανο. τῷ Πατέρος
ζῇ τὰ Τιὰ, καὶ τὸ Αγία Πρᾶματος, νῦν, καὶ φέτι,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὔμαν.

Ε Τ Χ Η

Ἐπὶ τῷ οὖτε Επιτιμίων λυομένων.

ΕΤΑΧΥΑΓΧΙΕ Κύρε, ἀγαθὲ καὶ φιλαὐθρωπε, ὁ
διὰ τῆς σὰς οἰκτιρμὰς ἔξαποσείλας τὸν μονογε-
νῆσα Τίὸν εἰς τὸν Κόσμον, ἵνα διαρρίξῃ τὸ καθ' οὐ-
μὰς χειρόγεαφον τῷ πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὸ
δεσμὰ τῷ ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύ-
ξῃ αὐχμαλώτοις ἄφεσιν. Σὺ Δέσποτε καὶ τὸν δεῖλόν
σα (τὸν δεῖνα) τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐλεύθερωσον τὰ
δηπειμένα αὐτῷ δεσμά, καὶ δώρησαι αὐτῷ αὐταμαρ-
τίτως ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ τόπῳ περσιστέει τῇ σῇ
μεγαλειότητι, μηδὲ παρρησίας καὶ καθαρὰ συνειδό-
τος αὐτεῖν τὸ παρὰ σὰ πλάσιον ἔλεος, Οὕτι ἐλεύ-
θημων καὶ φιλαὐθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν αὐταπίμπομβη, τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Τίῷ, καὶ

τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἄστι,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αμήν.

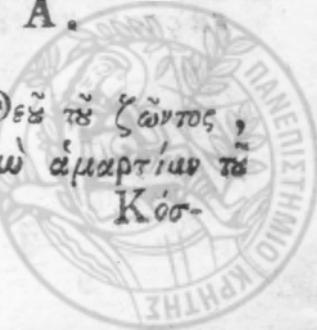
Ε Τ Χ Η

ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

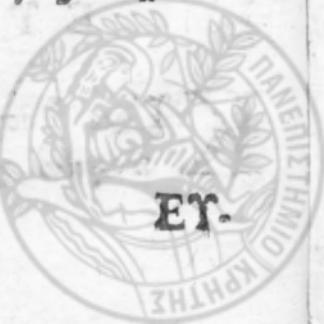
Ο Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ Προφῆτα σου
Νάθαν μετανοίσαντι τῷ Δαβὶδ ἐπὶ τοῖς ἴδιοις
πλημμελήμασιν ἀφεσιν δωρησάμυνος, καὶ τὸ Μακαρῆ
τὸν ἐπὶ μετανοίαν περοσθήχων δέξαμυνος· ἀντὸς καὶ τὸ
δὔλον σα (τὸν δεῖνα) μετανοεῖται, εἴφ' οἵς ἐφορέει πλημ-
μελήματι, περόσθεξαι τῇ σωμάτει σα φιλανθρωπία,
παρορῶν πάντα τὰ ἀντὶ πεπραγμένα, ὁ ἀφιεὶς ἀδί-
κίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀδομίας, σὺ δὲ ἐπίκας Κύριε·
θελίσει θέλω τὸν θάνατον τὸ ἀμαρτωλόν, ὡς τὸ ἐπι-
σρέψαι καὶ ζῆν ἀντόν. καὶ ὡς ἐθδομηκοντάπις; ἐπὶ τὰ ἀφιέ-
ναι τὰ ἀμαρτήματα. Εἶπεὶ ὡς ἡ μεγαλωσιών σα αὐτό-
κασος, καὶ τὸ ἔλεός σα ἀμεβόντον. εἰ δὲ ἀδομίας παθε-
τηρίσῃς, τίς ψωσίσεται; Οὕτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῷ με-
τανοεῖτων, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αναπέιπομν, τῷ Πά-
ΐ, καὶ τῷ Τιῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἄστι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας πάντας αἰώνων. Αμήν.

Ε Τ Χ Η Ε Τ Ε Ρ Α.

Κτεῖτο Γοτθή Χεισέ, Τιὲ τῷ Θεῷ τῷ ζῶντος,
ποιημὰ καὶ ἀμνέ· ὁ αὖταν τὸν ἀμαρτίαν τῷ
Η 3 Κοσ-

Κόσμος. ὁ τὸ δάνειον χαρισάμνως τοῖς δυσὶ χρέωφες λέταις, καὶ τῇ ἀμαρτιώλᾳ δύς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς. **Αὐτὸς Δέσποτα,** αἷες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς αὐτομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκάστα, καὶ τὰ ἀκάστα, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει. Καὶ εἴτις ὡς αὐθερώποις σάρκα φορεύτες, καὶ τὸν **Κόσμον** οἰκεύντες, ἐκ τῆς θερόλικης ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγου Γερέως πατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Γερέως ἐγέμοντο, εἴτε τῷ ἴδιῳ αὐαθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν. αὐτὸς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμυνσίκανος Δεσπότης, τέτας τὰς δύλας σὺ λόγῳ λυθῆναι δέδοκιστον. συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον αὐάθεμα, καὶ τὸν ὄρκον, καὶ τὸ μέγα σὺ ἔλεος. Ναὶ Δέσποτα φιλαυθρωπε **Κύριε**, ἐπάκιστον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δύλων σὺ τέτων, καὶ πάειδε ὡς πολυελθος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἀπαντα ἀπάλλαξον αὐτὲς τῆς αἰωνίας κολέσεως. σὺ γάρ εἶπας Δέσποτε. **Οὐσασ** δίσπιτε δῆπε τῆς γῆς, ἐσαι δεδεμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ὅσα αὖ λύσπιτε δῆπε τῆς γῆς, ἐσαι λελυμένα ἐν τῷ Οὐρανῷ. **Οὐτι** σὺ εἶ μόνος αὐαμάρτητος, καὶ σει τὴν δόξαν αὐαπέμπομέν, τῷ Πατεὶ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, τῷ, καὶ δέ, καὶ εἰς τὰς αἰωνας τῶν αἰώνων. **Αμήν.**

Ε Τ Χ Η

Ταῦτα Αγίοις Πατέρος ἡμῶν Γαλάνη τῆς Χρυσοβόύρας
συγχωρητικὴ ὅπερ Εξομολογημένων.

Ταῦτα Κυρίᾳ μητέρᾳ.

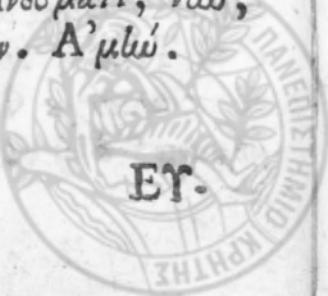
ΔΕῖποντα Κύριε Γινομένῳ Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ συγχωρήσας διὰ Νάθαν τὰ Προφήτα τῷ Θεοπάτορι Δαβὶδ τὰ πλημμελήματα αὐτῶν, ἀτιναίεργάσατο, καὶ εἰπὼν αὐτῷ· καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο τὸ ἀμάρτημά σε, διὰ τὸ εἰπεῖν, ἡμέρην τῷ Κυρίῳ· ὁ τῷ Πίστῳ τῷδε ἄρνησιν κλαύσαντι πικρῶς, καὶ ἔξομολογημένων συμπαθήσας, καὶ προσδεξάμενος τὸν αὐτὸν δάκρυα. ὁ καὶ τὸν Πόρνην δακρύσασαν Θερμῶς, καὶ καταβρέξασαν τὸν ἀχαΐτης συπόδας, καὶ ταῖς θριξὶν αὐτῆς ἐκμένασαν προσδεξάμενος, καὶ εἰπὼν αὐτῇ· γυναι ἀφέωνταί σοι αἱ ἀμαρτίαι σου. ὃς τὸν Μανασθῆ μετανοήσατε ἐν Βαθυλῶνι, καὶ ἐν χαλκῷ Ζωδίῳ ἔξομολογημένοντοι, ἐν τῇ Σιών πάλιν βασιλέα κατέστησας ὃς τὸν Αἴσωτον καταδεπανήσαντα πᾶσαν αὐτῷ τὸν θόριον μὲν πόρνων, καὶ ἔσφιλον δέκανον χοίρων διαιτώμενον, πάσορεφοντα καλῶς ὑπεδέξα, θύσας τὸν μόχον τὸν σιτόβούν, καὶ καταφιλήσας αὖτὸν, δακτυλίδιον τῇ χειρὶ ἐπεβάλλε. ὁ τὸ Τελώνιον τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν ταπείνωσιν, ὑπὲρ τὴν μεγαλαύχη Φαειστίνην αὐδεξάμενος, καὶ δικαιώσας ῥήματα· ὁ καὶ τὴν τὴν Δημόνη μετάνοιαν ὅπερ τὴν Σπαρτι

δεξάμφρος· ὁ εἰπών· οὕτοιοιούσιοις τὰ παραπόματα ὑμῶν ἀμφοτέρων· καθὼς ἐκάλεσας, πιστὸς ὑπάρχεις καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφίσῃς ἡμῖν πάντα, καὶ παθαίσῃς ἡμᾶς Ἀπὸ παντὸς μολυσμῆς σαρκὸς καὶ πνεύματος· σὺ Κύρε πανάγαθε καὶ πολυέλεε, συγχώρισον πάντα ὅσα ἐνώπιον σὺ τῇ ἐμῇ ἐλαχιστηις οὕτωιον πνεύματικόν με τέλεον (δεῖνα,) καὶ ἐν τῷ νῦν αἰώνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἀκατάκειτον ἀυτὸν ἐμφορεῖσθαι σὺ φρασαδῆνας καταξίωτον· ὁ ὥν δύλογοντος εἰς τὰς αἰώνας. Α' μὲν.

ΕΤΧΗ ΕΤΕΡΑ.

ΕΠΙ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

KΤείε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ, καὶ τῇ Πόρνῃ ἢ φαντασίᾳ δικρύων. ἀφεστινάμαρτιῶν διωρισάμενος, καὶ τὸν Τελώνιον τὰ ἴδια βπιγνόντα πταισμάτα δικαιώσας, πρόσδεξαι τὸν οὗτοιούσιν τῷ δέλτῳ σὺ (τῷ δεῖνος,) καὶ εἴτε ἐπλιμμέλισθαι ἐκάστοιν, η ἀκάστοιν ἀμάρτημα, ἐν λόγῳ η καὶ δάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλανθρωπος Θεὸς συγχώρισον. σὺ δὲ εἶ ὁ μόνος οὔτεσίαν ἔχων ἀφίσαις ἀμαρτίας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτοπέμπομν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σὺ Πατεὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σὺ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώνων. Α' μὲν.

ΕΤΧΗ Μετὰ Θανάτου Συγχωρητική.

Ο' Κύριος Γενεσίς Χεισὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς
θείας ἀντολὰς τοῖς ἀγίοις ἀντὶ Μαδηταῖς καὶ
Αποβόλοις δὲ, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πε-
πτωκόσι τὰ ἀμαρτίματα, καὶ σέκειναν ἀνθιστήμεις
λαβόντες τὰς ἀφορμὰς πὲ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσα-
σοι τέκνον πιθματικὸν εἴτε ἢν ἔωραξας ἐν τῷ νῦν
αιῶνι ἐκάστον, ἢν ἀκάστον, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς
αιῶνας τῆς αἰώνων. Α' μέλι.

ΕΤΧΗ Εἰς τὸ κατασκεύασμα Πλοῖου.

Κτύειε ὁ Θεὸς τῷ Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἀντειλάμε-
νος Νῷε τῷ σῷ θεράποιτι τὴν κατασκεύασμα
Κιβωτὸν ψερὸς σωτηρίαν τὸ Κόσμον. ὁ ἐκ πολλῶν ξύ-
λων δέδοκίσας αὐτῷ σὺν ξύλον φέρεται καὶ σωμαρ-
μοδηναι· αὐτὸς Δέσποτα τῷ ἀπαύτων, ὁ δέδοκίσας
εἰς τῷ ἀψίχων ξύλων κυβερνᾷσαι, καὶ τῇ κραταιῇ σε-
κειεὶ τὸ γείος τῷ αὐθεράπων φέρσωζων. αὐτὸς καὶ νῦν
Δέσποτα καὶ τὸ Πλοῖον τότε φετίρησον. δὲς αὐτῷ
Αἴγγελον ἀγαθὸν, εἱρκωπόν. τὰς μέλλοντας πλέειν
ἐν αὐτῷ φερύλαξον. δὲς αὐτὸς εἰς τὰ ἴδια ἀπέρχε-
θαι ὑγιαίνοντας. ψρεσβείας τῆς Παναγχάντα Δεσποί-
νις ἡμῶν Θεοπίκη, καὶ Α' εἰπαρθείς Μαείας, μια-
μει τῷ τιμίᾳ καὶ ζωοποιὸς Σταυρῷ, τῷ τιμίων ἐπιρρε-
νίων νοερῶν Διανάμεων ἀσωμάτων, τῷ Α' γίᾳ ὅρδοξῃ

Πρ-

Προφήτας Προέρομε καὶ Βαπτιστὴ Γαλάνης, τῷ Αὐγίῳ
ἐνδόξων καὶ πανεύφημων Α'ποστόλων, τῷ Αὐγίᾳ (τῷ
δε,) καὶ παντῶν συντῷ Αὐγίων. Οὕτι σὺ εἶ δικυβερ-
νῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα Χειρὶ θεοῦ ήμῶν,
καὶ σοὶ τὸν δόξαν καὶ δόχαρισταν καὶ φροσκιώνοσιν αὐτο-
πέμπομέν, σωὶς τῷ αὐτάρχῳ συν Πατεῖ, καὶ τῷ Πανα-
γίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ συν Πνεύματι, νωῒ, καὶ
αἵτινι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώναν. Αὐτοί.

Ε Τ Χ Η

Εἰς τὸ δελογοῦσαι Δίκτυα.

ΚΤε εἰ διόθεος ήμῶν, διὸ ἐκ παύτε ἄρτων, καὶ
δύνα ἰχθύων, πεντακιχιλίας κορέσας, καὶ ἐκ
τῷ περισσομάτων πλῆθες σιναχθεῖαι αὐτοσκούά-
σας· ἀντὸς Δέσποτα παντοδιάμαρτι, καὶ τὰ φροκείμνα
Δίκτυα διλόγησον, διὰ φρεσβειῶν τῆς ὑπερβολογη-
μένης, ἐνδόξης, Δεσποίνης ήμῶν Θεοτόκου, καὶ Α'ει-
παρθεόντος Μαρίας, τῷ Αὐγίᾳ ἐνδόξῃ καὶ Πανεύφημος Α'πο-
στόλος, καὶ φρωτοκορυφαῖς τῷ Α'ποστόλων Πέτρος, καὶ
τὰς οὖτε ἀντίθετα μεταλαμβανόντας ἰχθύων, εἰς εἱρώπη
καὶ ὑγείᾳ φυχῆς καὶ σάματος φαρύλαξον. Οὕτι σὺ
εἶ διὸ παντῶν τῷδε ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὰς δόξαν
αὐταπέμπομέν, τῷ Πατεῖ, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ Αὐγίῳ
Πνεύματι, νωῒ, καὶ αἵτινι, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷδε αἰώ-
νων. Αὐτοί.

ΕΤΧΗ Επὶ δρῦς Φρέατος.

Kτείε ο Θεός ἡμῶν, ο Παντοκράτωρ καὶ πάντων δύναμος, ο ποιῶν, πάντας, καὶ μεταστιβάζων μέρη τῷ βόλειαι. ο ἐν δυόροις πόρον δίεισκων αρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ. ο ἐξ αὐτίκις πέπεις ὑδάτων θεραπεύων ρύνων χειμάρρων, καὶ διτῶντας τὸ σὸν ἐμπλήσας Λαόν. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτε τῆς ἀπομάνων, ἐπάκρισθεν ἡμῶν τῆς δεήσεως τῷ αὐτέντῳ δέλαυνσε, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὑδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷ δεδιειδέστε καὶ πότιμον. ἀφθονον μὲν εἰς χείσι, αὐτοβαθές δὲ πορὸς δύστλαυσιν, ὡς αὖτις ἐν τατῷ δοξάζωμέν τὸ πανάγιον διομάσι, τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Τίχῳ, καὶ τῷ Αγίᾳ Πνεύματος, νῦν, καὶ δεῖ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αὕτις.

ΑΚΟΛΟΤΟΙΑ

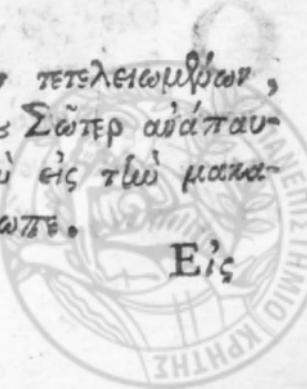
ΤΟΤ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ.

Ποιεῖ ο Ιερός θελογυπόν. καὶ δέθυς τὸ, Αγιος ο Θεός. Παναγία Τελάς. Πάτερ ἡμῶν. Οτισθεῖται. Καὶ τὰ Τροπάεια ταῦτα, ἥχος, δ'.

Mετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν φυχὴν τὴν δέλαυνσε Σωτέρ αὐτάπαυσον, φυλάττων ἀντὶ τοῦ εἰς τῶν μακάριαν ζωὴν, τὴν θεραπεύσει φιλανθρωπε.

Εἰς

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σε Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἄγιοι σε αὐταῖσται, αὐταῖστον Κύριον καὶ τὴν
ψυχὴν τὴν δέλεσσα, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθανάτος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ καταβὰς εἰς Αἰδηνήν, καὶ
τὰς ὄδημάς λύσας τῇ πεπεδημέρᾳ, ἀυτὸς γὰρ τὴν
ψυχὴν τὴν δέλεσσαν Σωτερά αὐταῖστον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Αγνή καὶ Αγαντος Παρθενός, η Θεὸν
ἀπόρως κυνῆσασα, πρέσβεις τῆς σωθεῖαι τὴν ψυ-
χὴν τὴν δέλεσσα.

Ο Διάκονος, η ὁ Γεράσις.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὸ μέγα ἔλεος σας,
δεόμεθά σας ἐπάκυσσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αὐταύσεως τῆς ψυχῆς τὴν κε-
κοιμημέραν δέλεσσαν Θεόν (τὸ δέ), καὶ ὑπὲρ τῆς συγχώρη-
θεῖαι ἀντῷ παν πλημμέλημα ἐκάστιον τε καὶ ἀκάστιον.

Οπως Κύριος ὁ Θεὸς πάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῖς θα-
οῖ δίκαιοι αὐταύσονται. Τὰ ἐλέη τῷ Θεῷ, τὴν Βα-
σιλείαν τῇ Οὐρανῷ, καὶ ἀφεσιν τῇ αὐτῷ ἀμαρτιῶν
αὖτε Χειρῷ τῷ αθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
μίτισσῷ μεθα.

Τὴν Κυρίαν δεηθῶμεν. Ο Γεράσις.

Ο Θεὸς τῇ πνευματικῇ πάσις σαρκός, ὁ τὸν
ζανάτον καταπατήσας, τὸν δὲ δέσμοβολον καταρ-
γίσας, καὶ ζωὴν τῷ Κόσμῳ σε μαρτυράμενος, αὐτὸς
Κύριος αὐταῖστον καὶ τὴν ψυχὴν τῆς κεκοιμημέρας δέλε-
σσα (τὸ δέ), καὶ πάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἵσ-

τόπῳ χλοερῷ, ἐν πίπῳ αὐαῖζεως, εἴθα ἀπέδριε
ὁδιών, λύπη ηγὸν σκαυγμός. παῖς ἀμάρτυρα τὸ παῖδες
αὐτὸς πραχθὲν ἐν λόγῳ, οὐ ἔργῳ, οὐ δέσμῳ, ὡς εἰς
γαθὸς καὶ φιλανθρωπὸς Θεὸς συγχώρησον. ὅτι ἐκεῖνος
ἀνθρωπὸς, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ἀμαρτίσει. σὺ δὲ μόνος
Κύριε ἐκπός ἀμαρτίας ὑπάρχεις. οὐδὲ μόνος
σα δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ διλόγος σα ἀλήθεια.

Τῷ Κυρίᾳ δεκτῶμέν.

OΤι σὺ εἶ οὐδὲ οὐδέστασις, οὐ ζωὴ, οὐδὲ οὐδέποτε
τὰ κεκοιμημένα δέλεσσα (ταῦτα) Χριστὲ οὐ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὸν δόξαντα πρέμπομέν, σωτῆρα αὐτῶν σα
Πατεῖ, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, ηγὸν ζωοποιῶ
σα Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας πάντα^ν
αἰώνων. Αὕτη.

ΕΤΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

OΘεὸς οὐ Σωτὴρ ἡμῶν, οὐ ταῦτα γνώμημος ἐν Γε-
ριχῷ ἐπὶ Ελισσαί ταῦτα Προφήτα, οὐ τὰ βλα-
βερὰ ὑδατεὶ ἀλατι θεραπεύσας, αὐτὸς δὲ λόγος σου τὸ
Ἀλατι τότο, καὶ μετάβαλε αὐτὸν εἰς θυσίαν ἀγαθού-
σεως. Σὺ γάρ εἶ οὐ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὸν δόξαν-
τα πρέμπομέν, τῷ Πατεῖ, καὶ τῷ Τίῳ, καὶ τῷ Α-
γίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ φέτι, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας πάντα^ν
αἰώνων. Αὕτη.

ΕΤΧΗ

Ε'πὶ τῶν προσφερόντων Α'παρχὰς Ο'πώρας.

ΔΕ'ποτε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πᾶ σὰ εἰκ τῷ σῶν προσφέρειν σοι καὶ τὴν πρόθεσιν ἐκάστη πελδίσας, καὶ τῷ αἰώνιῳ σας ἀγαθῶν τάτοις αὐτάμενῷν χαριζόμενος· ὁ τῆς χήρας τὴν καὶ δύναμιν προσφορὰν δέαρετως δεξαύγενος, πρόσδεξαι καὶ πάντη προσκομιδεῖται οὐδὲ τῇ δέλεσσῃ (τὸ δεῖνος,) καὶ τοῖς αἰώνιοις σας θυσαυροῖς ἐναποθέματα πάντα κατέξισον, διαρέμενος αὐτῷ καὶ τῷ ἐγκοσμίῳ σας ἀγαθῶν ἀφθονοῦν τὴν διπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς φυσφέρεγσιν αὐτῷ. Οὕτι ἡὐλόγηται σας πόνομα, καὶ δεδόξασαι σας Βασιλεία, τῷ Πατέρᾳ, καὶ τῷ Τίχῳ, καὶ τῷ Αγίᾳ Πνεύματος, νῦν, καὶ δέ, καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῷ αἰώνων. Αὐτῷ.

ΕΤΧΗ Ε'πὶ τῆς Μεταξίης, ἔτε σηκυῆς πλοκῆς.

ΚΤείε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῷ Χερβίμ, καὶ ὑμνέμενος ωδὴ πᾶν Σεραφίμ, καὶ ωδὴν αεριθμήτων Αγγέλων δοξαζόμενος, ὁ ποιῶν μεγάλα, καὶ θαυματά, καὶ ἔξαιστα ἔργα, ἀλλεὶ σύνοιτε καταλαβέδαι διώταται, ὅτε λόγος ἐρμηνεῦσαι ἐχύεται. Αὐτὸς ἐν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Θεράποντά σας Αβραὰμ πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, δοτοκαλέσας, καὶ δές αὐτῷ μηδὲ γῆρας γὸν τὸν Ισαὰκ, καὶ εἰπὼν αὐτῷ δι-

λογίσας, πλινθώμων πλινθωιῶ τὰ στέρματα ὡς τὰ
ἄσρα τὰ ἔραντα. καὶ ὡς τὸν ἄμμον τὸν παρὰ τὸ χεῖ-
λος τῆς Θαλάσσης. δύνασιν, καὶ συνέσιν, καὶ σοφίαν,
καὶ πλεύτον Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντι τῷ αὐτῷ ὑπὲρ χαρι-
σάμφιος, καὶ δύλογίσας αὐτές. αὐτὸς δὲ λόγισον, καὶ τὸν
σκάλικα τῶν τῆς μετάξις πόρον εἰπεῖντα, οὐ τὰ
σὺν ἀπειρον ἀγαθότα, ἐκ τῆς ὁσφύος καὶ τὴν ποδὸς
τὴν σὲ θεράποντος Συμεὼν, καὶ πλινθῶμον αὐτὸν ἐν τῷ
παρότι οὕτω, καὶ καρποφόρον ποίησον καὶ δύκρατον,
καὶ ἀβλαβον αὐδεῖξον ἐκ παντὸς ρίζας, καὶ φθορο-
ποιεῖ πάθες. Ναὶ Κύριε οὐ Θεὸς ἡμῶν. δεόμεθά σα,
ἴνα δηπειλέψης δηπά τὸν σκάλικα τῶν τῆς μετάξις τὸν
ποιεῖντα τοιαύτην θαυματικὴν εἰρήτετον ἐργασίαν. καὶ
δύλογισον αὐτὸν, καὶ δέσφυλαξον αὐτὸν δόπον πάσης
φαρμακείας καὶ ἐπασιδίας, καὶ παντὸς βασιάνης, δόπον
βλέμματος, καὶ ὄρασεως βλαπτικῆς. δόπον τῆς ἐργα-
ζομόροις αὐτὸν, ίνα μὴ μάτῃ κοπιάσιν, ἀλλὰ πλε-
σίως τῆς δύλογίας σὺν παύτης καὶ δωρεᾶς ἐμπλιθεῖαι
ἀξίασον. εἰς σὲ πᾶσιν τὸν ἐλπίδα ἡμῶν ἐθέμεδε,
πᾶσαι ὄργησι καὶ γέοσιν ἐπερχομένηις βλαβερῶς δοτοδίω-
ξον, καὶ δέσκεδασον ἀπ' αὐτῷ. περεσβείας τῆς πανα-
χάντα σα Μητρὸς, καὶ τὴν σὲ θεράποντος Συμεὼν. ὅτι
σὺ εἶδος δύλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ πάντα Χριστὸν Θεός
ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐτοπέμπομέν, τῷ Πατερὶ,
καὶ τῷ Τίχῳ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τὰς αἰώνας τῶν αἰώνων. Αμήν.)

ΕΤΧΗ Ε'πι παν είδος Αρρώστιας.

KΤετε ο Θεός ήμων, ο πάχοντα, η μεντα πά-
θη λόγω μόνω Θεραπόνσας, ο τὴν πανθεραν,
Πέμπτη πυρετῶσαν ἵαστιμνος, αὐτὸς καὶ νυῖ, Δέσποτη
ἵασαι τὸν δέλοντος (δεῖνα) διπλῆς σωμεχάστης αὐ-
τὸν μάσιγος. ο παιδέων συμπαθῶς, η ἵωμνος ἀ-
γαθῶς, ο πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν ἀφαιρεῖθεν μη-
νάμνος, καὶ αὐτένσον αὐτὸν διπλῆς κλίνης οδμωματος,
καὶ διπλῆς ερωμηῆς πακώσεως, δηπθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὸ
φάρμακον τὸ ἐλέγεσσον. παράχθε αὐτῷ τελείαν ἱασιν,
καὶ ὑγείαν. Οὕτι σὺ εἰ οἱαέδος τῷ σωμάτων, καὶ τῷ
ψυχῶν ήμων, καὶ σοὶ τὸν δόξαν αὐτέμπομβο σω-
τῷ Πατέρι, καὶ τῷ Υἱῷ, τῷ Αγίῳ Πνύματι, νυῖ,
καὶ ἀεὶ, εἰς τὰς αὐτὰς τῷ αἰώνων. Αμήν.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ

Κατὰ τὰξιν εἰς τὰς Δεσποτικὰς, καὶ Θεομητοειδεῖς
Ε'ορτὰς, εἰς τὴν Εὐνάτην Ωδῶν.

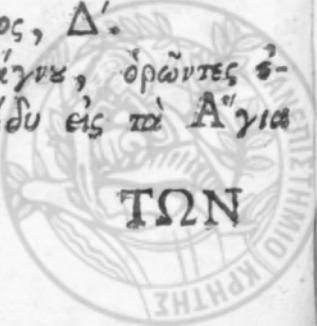
ΜΗΝΙ ΜΟΕΜΒΡΙΩ ΚΑ'.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ΗΧΟΣ, Α'.

MΕγάλιμον ψυχή μα, τὴν φροσεινέθεισαν
ἐν τῷ Ναῷ Κυείς, καὶ δέλογηθεῖσα χερσὶ^{τῷ}
Γέρεων. **H**χος, Δ'.

Αγγελος τὴν εἴσοδον τῆς Πανάγυν, ὄρῶντες
Ξεπλήντοντο, πῶς θεραπόδεξας εἰσέμεν εἰς τὰ Αγία
τῷ Αγίων.

ΤΩΝ

ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΩΝ.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν τιμιωτέραν, καὶ ἐποδόξοτέραν τῇδε μᾶλιστα σρατόματων.

Μεγάλων ψυχήμου, τὸν ἐκ τῆς Παρθείου Θεὸν σαρκὶ τεχθείτα.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν ἐν τῷ απηλαίῳ, τεχθείτα Βασιλέα.

Μεγάλων ψυχήμου, τὸν κατὰ τὴν Μάγων, Θεὸν αφοσκώνθείτα.

Μεγάλων ψυχήμου, τὸν ἐπὸν Αἵρεσ, τοῖς Μάγοις μιμύθείτα.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν ἀγνόην Παρθείου, καὶ μότιν Θεοτόκου τὸν θρυνισαμένην Χεισὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι, καὶ Ποιμένες, ἡλθον αφοσκώνται, Χεισὸν τὸν θρυνθείτα, ἐν Βιθλεὲμ τῇ πόλει.

Σήμερον ὁ Παρθέος, τίκτει τὸν Δεαπότην, αἴδον ἐν τῷ απηλαίῳ.

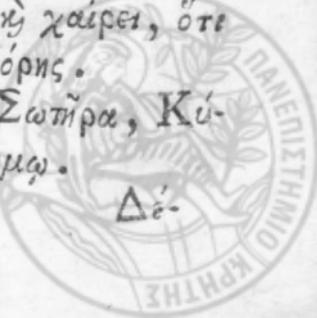
Σήμερον ὁ Δεαπότης, τίκτεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μηδός Παρθείας.

Σήμερον οἱ Ποιμένες, βλέποσι τὸν Σωτῆρα, ἀσαργάντος εἰλημμένου, καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεαπότης, ράκει ασαργανθται, ὁ αἴδης ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα ιπίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτε Χεισὸς ἐτέχθη, ἐν τῆς Παρθείας Κόρης.

Οὐρανίαι Διωάμεις, τεχθείτα τὸν Σωτῆρα, Κύεον καὶ Δεαπότην, μιμύσοι τῷ Κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλων θυχήμα, τῆς τελούποσάς, καὶ ἀδιαιρέτας, Θεόπιτος τὸ κεράτος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν λυθασαμόν, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΤΟΜΗΝ.

ΜΕγάλων θυχήμα, τὸν κατὰ τὸν νόμον, σαρκὶ αθλητικότα.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν ἐν τῇ οὐρών, Πεστομάχῳ λαβόντα.

Σήμερον δὲ Δεωσόπις, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς Βρέφος, πληρῶν τὸν νόμον.

Σήμερον δὲ Δεωσόπις, σαρκὶ αθλητική, καὶ Γηστὸς ἐκλήθη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ.

ΜΕγάλων θυχήμα, τὸν ἐν Ιεράρχαις, Βασιλείον τὸν μέγαν.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν τῆς Οἰκουμένης, ὑπέρλαμψον Φωσῆρα.

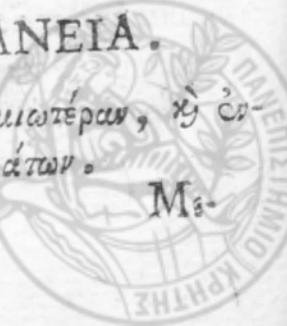
Μεγάλων θυχήμα, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βασιλείον τὸν μέγαν.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν κεκοσμηκότα, Χειστὴν Εὐπλοσίαν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ.

ΜΕγάλων θυχήμα, τὸν τιμωτέραν, καὶ τὸν δοξοτέραν τῇδε αὖτοι στρατιώταν.

M.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν καὶ Προδρόμι, τὸ
Βάπτισμα αἴτεντα.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν ἐν Γορδανῇ, ἐλθόντα
Βαπτισθέντα.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν ἐν τῆς Παξώας, φω-
νῆς μαρτυριθέντα.

Μεγάλων θυχήμα, τὸν σὺν τῆς Τεράδος, κλί-
ναντα τὸν αὐχενά, καὶ Βάπτισμα λαβόντα.

Προφῆτα δεῦρο φρόσμε, ἔκτεινον τὴν χεῖρα, τῷ
βάπτισόν με πίχος.

Προφῆτα ἄφες ἄρτι, καὶ βάπτισόν με Θέλων,
πληρώσαι καὶ δοῦ λίθον, πᾶσαν δικαιοσύνην.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τὸν αὐχενά, ὑπὸ^{τού}
χειρὶ Προδρόμι.

Σήμερον Γαννίτης, βαπτίζει τὸν Δεσπότην, ἐν
ρέθροις Γορδανάς.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, νάμασιν ἀνθάπτει, βροτὸς
τὴν ἀμαρτίαν.

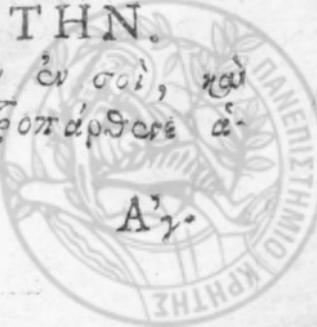
Σήμερον ὁ Δεσπότης, αὐθαδον μαρτυρεῖται, Υἱὸς
ηγαπημένος.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, ἕλθει ἀγιάσαι, τὸν φύσιν
τῷ υδάτων.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τὸ Βάπτισμα λαμβάνει,
χειρὶ τῇ τῷ Προδρόμῳ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΑΠΑΝΤΗΝ.

ΑΚαπάληπτόν εστι, τὸ πελουμένον ἐν σοὶ, καὶ
Ἄγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μιῆοις ἀρθροῖς α-
γανή.

Αγκαλίζεται χερσὶ, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, τὸν
τὸν νόμον ποιητῶν, καὶ Δεσπότην τὸν πατός.

Βαλιθὲς ὁ Πλαστουργὸς, ἵνα σώσῃ τὸν Αὐτὸν,
δὲ μὲν Μῆβαν φύκισε τὸν σῶν, τῆς Παρθενίας καὶ
Αγνῆς.

Γέρος ἄπαν τῶν βροτῶν, μηκεῖζεσσε Αγνὴ, καὶ
δοξάζεισε πιστῶς, ὡς Μητέρα τὴν Θεᾶ.

Δεῦτε ἴδετε Χεισὸν, τὸν Δεσπότην τὸν πατός,
ὅν βασάζει Συμεὼν, σύμερον ἐν τῷ Ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς θέμεια
ἀυτὴν, καὶ πῶς γέρων κεκρικὼς, σὲ πατέχετε εὖ
χερσὶ;

Ζήσας ἔτι Συμεὼν, ἕως ἐιδε τὸν Χεισὸν, καὶ
ἐβόα πρὸς αὐτὸν· νῦν διπόλυσιν ζητῶ.

Η λαβῖς ἡ μυσικὴ, ἡ τὸν αἴθρανα Χεισὸν,
συλλαβθεῖσα ἐν γαστὶ, σὺ υπάρχεις Μαελάμ.

Θέλων ἐνεθρώπισεν, ὁ προσάρχος Θεός, καὶ
Ναῷ προσφέρεται, τεαγαρακονθύμερος.

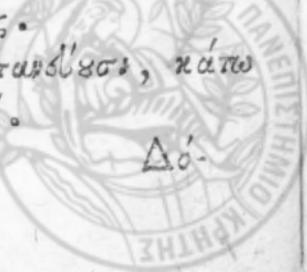
Κατελθὼν ἔξεραντ, ὁ Δεσπότης τοῦ πατός,
ὑπεδέξατο αὐτὸν, Συμεὼν ὁ Γερός.

Δάιμονισόν με τὸν Λυχνί, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰδη-
τὸν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μιβοπάρθενε Αγνὴ, τί προσφέρεις τῷ Ναῷ,
νέον Βρέφος δότοδες, ἐν ἀγνάλαις Συμεὼν;

Νῦν διπόλυσιν ζητῶ, ὑπὸ σὲ τὸ Πλαστρύ, δέ
εἶδόν σε Χεισὲ, τὸ σωτίερον με φῶς.

Οὐ οἱ αὖτε Λειτεργοὶ, θόμῳ λιτανεύσας, κάπω
νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλίζεται χερσὶ.

Δόξα.

Η τῇ φύσει μὴ Μονάς, τοῖς φροσώποις δὲ Τελάς,
φύλαττε τὰς δύλες σα, τὰς πιθύντας εἰς σέ.

Καὶ νῦ. Θεοποίου.

Θεοπόκε ή ἐλπίς, πάντων τῷ Χεισικῶν, σκέπε
φρέρει φύλαττε, τὰς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν σέξανασάντα, θιμέ-
ρον ἐκ τάφου, Χεισὸν τὸν ζωοδότην.

Μεγάλων ψυχήμα, τὸν ἐθελεσίας, παθόντος
καὶ προύπτε, καὶ σέξανασάντα θιμέρον ἐκ τάφου.

Χεισὸς τὸ πανὸν Πάχα, τὸ ζωόθυτον Θύμα,
ἀμνὸς Θεῶς δὲ αἴρων, τὸν ἀμαρτίαν Κόσμον.

Ο Αγγελος ἐβόα τῇ Κεχαειπαμένῃ· ἀγνὺν Παρ-
θέσει χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε· δὲ σὸς Υἱὸς ανέ-
στη, θιμέρος ἐκ τάφου.

Μαγδαληνὴ Μαρία, φροσέδραμε τῷ πάφῳ, καὶ
τὸν Χεισὸν ἴδεσα, ὡς κηπυρὸν ἥρατα.

Αγγελος σέξαστράπτω, ταῖς γυμαιξὶν ἐβόα· παύ-
σαδε τῷ δακρίων, ὅτι Χεισὸς ανέσι.

Ἐξύπνησας ὑπνώσας, νεκρὺς τὰς ἀπ' αἰῶνος,
Βασιλικῶς βρυχήσας, ὡς σὲ Γέδα λέων.

Ο Χεισὸς ανέσι, τὸν θανάτον πατόσας, καὶ τὰς
νεκρὰς ἐγείρας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαῖρε, ὅτι
Χεισὸς ανέσι, καὶ ἄδης ἐσκυλδεῖση.

Σίμερον ὁ Δεσπότης, ἐσκύλεσε τὸν ἄδειαν, ἐ-
γέρας τὰς δεσμίγες, ὃς ἀπ' αἰώνος ἦχε, δεινῶς
κεκρατημένες.

Δόξα.

Μεγάλων φυχήμε, τῆς Τεισυποσάτης, καὶ ἀ-
διαιρέτης Θεόπιτος τὸν οὐρανόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χαῖρε Παρθένε χαῖρε, Χαῖρε ὀλογνυμένη, Χαῖ-
ρε δεδοξασμένη σὸς τῷ Τίος αὐτένη, βιβίμερος ἐκ
τάφου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Η^τχος, δ'.

Αγνελοι τὸν αἴσαδον τὴν Δεσπότην, ὀρῶντες ὅξε-
πλήττοντο, πῶς μὲν δόξης ἐπήρθη, δότε
τῆς γῆς εἰς τὰ μέσα.

Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκης.

Η^τχος, δ'.

Αἱ γῆραι πᾶσαι, μακαρίζομέν σε, τὴν μόνιμην
Θεοτόκον.

Η^τχος, δ'.

Αγγελοι τὴν Κοίμησιν τῆς Πανάγης, ὀρῶντες
ὅξεπλήττοντο, πῶς ἀδυσόξως ἀπάρει, δότε τῆς
γῆς εἰς τὰ μέσα.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

Ἐν Οὐρανῷ Χρόνῳ.

Μηνὶ Νοεμβρίῳ, καὶ τὸ, Χεισὸς γῆραις ταῖς
κατάλλεται ἡώς τῆς αρώτης τὴς Γαννασείας
Μηνός.

Μηνὶ Γαννασείᾳ, δ'. Βαθὺς αἰεκάλυψε πυθμένα.

162

χρὶ τάλλεται ἔως τῆς, εἰδ'. αὐτὸς τὸ Μήνος, ἀπ' αὐτῆς δὲ, Χέρσον ἀβυσσοτόνον. Εἰ δὲ τούτη ἡ μέση ἡ Κυριακὴ τῆς Α' ποκρέω, λέγομεν. Βοηθὸς ἡ σκητασίς. Τὰς δ' ἄλλας Κυριακὰς τῆς ἀγίας Τεσαρακοστῆς. Αὐτοίξω τὸ σόμα με.

Κυριακὴ έίτη τῷ Νησειῶν. Οὐ θεόπατος προετύπωσε.

Τῇ Κυριακῇ τῷ Βαΐων. Ωὐ φεντικαὶ πηγαί.

Τῇ Αγίᾳ, ὡς Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάχα. Αὐτασάσεως ἥμέρα. ὡς καθεξῆς ἔως τῆς Κυριακῆς τὸ Τυφλό. ἐν αὐτῇ δὲ ηγή ἔως τῆς Αὐαλήφεως λέγομεν. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Ἐν τῇ Αὐαλήφει δὲ, ὡς ἔως τῆς Πεντηκοστῆς λέγομεν πό, Θείῳ καλυφθείσ ὁ βραδύγλωσσος.

Μετὰ δὲ τῶν Πεντηκοστῶν πό, Αὐτοίξω τὸ σόμα με.

Τῇ, ἀ. τῷ Αὐγάστῳ λέγομεν. Σπαυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Τῇ, σ'. τῷ αὐτῷ Μήνος. Χοροὶ Γ' σραίλ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μεταμορφώσεως, Αὐτοίξω τὸ σόμα με.

Τῇ, εἴ. τῷ αὐτῷ Μήνος, ὦτοι τῆς Κοιμήσεως τῆς Τ' περαγίας Θεοτόκου. Πεποικιλμένη τῇ Θείᾳ δόξῃ. Απ' αὐτῆς δὲ, Αὐτοίξω τὸ σόμα με.

Τῇ, ἀ. τῷ Σεπτεμβείᾳ Μήνος, Σπαυρὸν χαράξας Μωσῆς. ὡς καθεξῆς ἔως τῆς διποδόσεως τῆς τιμίας Σπαυρᾶ. Νετὰ δὲ τὴν αὐτὴν διποδόσιν, Αὐτοίξω τὸ σόμα με.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΕΡΕΩΣ
ΤΟΥ ΜΑΛΛΕΟΥ,
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ ΝΑΥΠΛΟΙΟΥ,

Περὶ τῆς σημασίας τῶν εἰρημάτων δάκτυλων τῆς
χειρὸς τῆς Γέρεως, ἐν τῷ δὲ λόγῳ αὐτοῦ
Χειρώνυμον Λαόν.

Tοῦ μὲν ὄρθιον τῇ λιχανῇ δάκτυλος, καὶ
τὸ βπικαμπὲς τῷ μέσῳ, τῷ καὶ σφακέλῃ
λεγομένῳ, τὸ Γιούς ὄνομα προδί-
λως χαρακτεῖται. τῇ ὄρθιᾳ τὸ Ι, παριστῶντος, τῇ
ἔξι παριπόλῃ τὸ Σ. ὅπερι καὶ ἔγγισα ἀλλήλων οἱ
δύο ἔτοι δάκτυλοι ἐπωσίπως θεσκοπέμψιοι, ἀε-
δίλως τότε ἐμφαίνεσθαι. Ήδὲ τῇ αὐτίχειρος, καὶ τῇ
αθλαμέσῃ τῇ κατβάτῃ παλλακή, πρὸς αλλήλας
πλαγία σύωσις, καὶ αὐτίς τὸ ἔγγισα πούτων καμ-
πύλον τῷ μύωπος, τὸ Χειρὸς ὄνομα σημαίνεσθαι
ἀμφότερα. Ήδὲ πλαγιότης τῇ αὐτίχειρος, καὶ τῇ
ἐπιβάτῃ, τὸ Χ, σοιχεῖον ἐνδέκνυται. Οὐδὲ κυρ-
τόχυμος μύωψ, τὸ μῆτρα τῷ Σ, διὰ ὃν τὸ Χειρὸς
ὄνομα ὡς ἐρυται δέκνυται. Ι' να δὲ σαφέσερον τό-
το πρὸς θάγηνασιν ἔχῃ ὁ βελόμυρος, θεδρασάτω
τὴν χεῖρα δέλογεσσαν, καὶ ἀειδίλως τὸ λεγόμψιον,

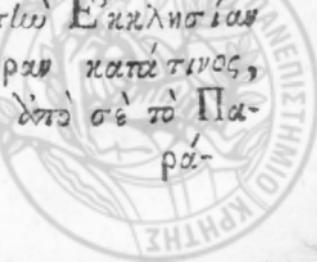
εῖδοι ἄλλο ὠδηφόρηται δέρνεται, ἢ τὸ τῆς δὲ λογομήνας
Γινοῦ Χειστὸν ὄνομα, ἐνῷ δὲ λογογίται πάντα τὰ
ἔθνη, ὡς ἡ ψῆφος τὸν μακάρειον Πατέραρχην Αὐτού-
ραπέμπει επαγγελία γίγονται. Εὐθλογηθήσονται,
γάρ φησιν, ἐν τῷ ασέρματισ τὰ σταύρωα αἱ φυλαὶ τῆς
γῆς. οὐκ εἶπε δέ φησιν ὁ Θεῖος Αὐτόσολος, ἐν τοῖς
ασέρμασιν, ἀλλ' ἐν τῷ ασέρματι, οἵ θεοί τοι οἱ Χεισόδει.
Ἐγένετο τοι γαρ τὸν κατατισμὸν τῆς δὲ λογογένης
χειρὸς τῆς ἐν Χεισῷ Γινοῦ δὲ λογομήνας, ἀδεῖον ἄλ-
λο συμαίνειν ἢ αὐτὸν τὸ ὄνομα, ἐνῷ δὲ δὲ λογογένης,
Διὰ τέτο δὲ οἴμαι καὶ θεοτέρᾳ φερονοίᾳ, οὕτως ἀρ-
χῆθεν ὑπάντει τῇ τῇ δὲ λαοῖ Διμιεργοῖς οἱ δάκτυ-
λοι τῆς αὐθρωπίνης παλάμης ἐξήργανται, καὶ τοῖς
πλείσι, ἀδὲ ἐλάττονες, ἀλλ' ὅσοις αὐτὸι μὴ φεύγονται,
μηδὲ ἐλειπόνται, αὐτὸι αρκάντως πρὸς τὴν τοιαύτην
συμασίων ἔχοντες.

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Παράγγελμα πρὸς τὸ Γερέα, Μεταφρασθὲν εἰς
ἀπλῆν φράσιν.

Σπάδασον, ὁ Γερεῦ, νὰ ὠδηφορήσῃς τὸν
ἴαυτόν στα ἐργάτων ἀκαταίχιστον, ὁ-
πὼ νὰ ὄρθοτομῆς τὸν λόγον τῆς ἀλι-
θείας. μηδὲ ἥθελες ὠδηφορᾶθῆνεις την Εὐκλησίαν
ἐν καιρῷ προσδεχῆς ἔχωντας ἔχθραν κατέτινος,
μηδὲ νὰ μηδὲ ἥθελες ἐξοείσῃ μακρὰ διάστημα τὸ Πα-
ρά-

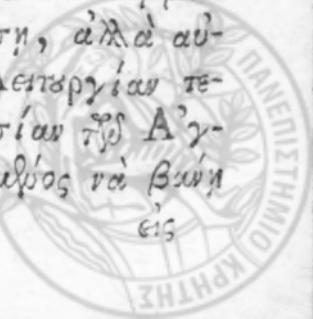
ράπλιτον Πνεῦμα. Εἰς τὸν ἡμέραν, ὅπῃ εἶναι ἡ σωματίς δῆλον τὸν προσδίχιον, μηδὲ ἥθελες καὶ κοίτης, ψῆτε νὰ φιλονεικᾶς, ἀμὴ μέλαντας καὶ προσκαρτερῶντας εἰς τὸν Εὐκλησίαν, προσδίχη, οὐ αὐτοῖς ινωσκε ἔως νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα, εἰς τὸν ὅποιαν μέλλει νὰ ἔπιπλεστην τὸν θείαν μυσαγωγίαν. Καὶ ἔτι οὐδεσίον μὲ καπάνυξιν, καὶ καθαρὰν καρδίαν εἰς τὸ ἄγιον Θυσιασίερον, μὴ κοιτάζωντας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀμὴ μὲ φόβον καὶ ἔρμον παεισάμφιος τῷ ἐπερρανίῳ Βασιλεῖ, μὴ δῆλον αὐθρώπινον δελεῖαν, οὐ δῆλον χάριν τινῶν βαθύμων, οὐ δῆλον προσωπολιτίαν ἥθελες ἀφαιρέσσις, οὐ σωτέρην τὰς δύχας. ἀμὴ κοίταζε πρὸς μόνον τὸν Βασιλέα, ὅπῃ εἶναι ἐμπροδέσισ, καὶ εἰς τὰς Αγγελικὰς Διωμέις, ὅπῃ τὸν θελετεγνυεῖσον. καίμε τὸν ἐαυτόν σὺ ἀξεῖον τῷ ίερῷ Κανόνων, καὶ μὴ συλλεκτηργῆς μὲ ἐκείνας, ὅπῃ οἱ αὐτοὶ Κανόνες σὲ ἐμποδίζεν. Βλέπε εἰς ποιὸν οὐδεσίει, πῶς ἱερεργεῖς, καὶ εἰς ποίας μεταδίδεις. μηδὲ ἥθελες ἀλησμονήσῃ τὸν Δεσποτικὸν ἀντολικὸν, καὶ ἐκείνου τῷ Αγίῳ Αποστόλῳ· δέχεται λέγει· μὴ δέτε τὰ ἄγια τοῖς κυστὶ, καὶ τὰς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἐμπροδέσι τῷ χοίρῳ· κοίταζαι μηδὲ ἥθελες οὐδαδόσσις τὸν Τίὸν τὴν Θεόν εἰς χεῖρας αὐτοῖς· μηδὲ ἥθελες ἀνέβατη τὰς ἐνδόξας τῆς γῆς εἰς ἐκείνου τὸν ὥραν, ψῆτε καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον Βασιλέα, ὅπῃ φέρει εἰς τὸν κεφαλικὸν τὸ διάδημα, ἀμὴ εἰς τὰς ἀξίας μεταδίδε τὸν μετάλιττον δωρεάν, καθὼς καὶ σὺ τὸν ἔλασθες, καὶ εἰς ἐκείνας ὅπῃ οἱ θεῖοι Κανόνες ἐμποδίζεις, μηδὲ ἥθελες τὸν μεταδίδῃ. κοί-

ναζίμι, μὴ δέ αὐτέλεια ποντίκι, ἢ ἄλλοι ζῶοι
πρότελοι εὔγιση τὰ θεῖα μυσήσια, μηδὲ νὰ νοτί-
θεῖ, ἢ καπνιθέν, ἢ νὰ μεταδοθύν οὐτό αὐτέρες
καὶ αὐτέλεις. Ταῦτα καὶ τὰ ποιαῦται φυλάττωνται,
θέλεις σώσει τὸν ἑαυτόν σου, καὶ τὰς αἰγάντας σου.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ,

Περὶ τῆς πᾶς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἰερός.

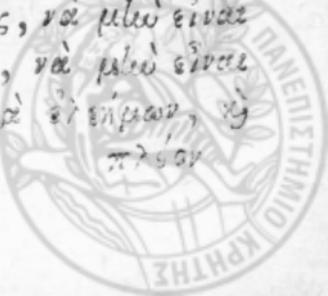
Πρέπει τὸν Ἰερέα νὰ εἶναι ἅγιος καὶ φυ-
χῇ καὶ σώματι. νὰ εἶναι σύλος πυρὸς,
νὰ φωτίζῃ τὸν Εκκλησίαν, ἵγεν τὸν
λαὸν τὸ Θεόν, καὶ νὰ εἶναι καθαρώτερος δόκιμος τὰς
ἀκτῖνας τὸ Ηλίον, δέ τοῦ μὴ τὸν ἀφίσῃ ἔρημος
τὸ Πνεῦμα τὸ Αγίον. Ή Ιερωσύνη γίνεται εἰς
τὴν Γῆν, καὶ τάξιν ἔχει ἐπιτραπέντων Ταγμάτων. διότι,
οὐχὶ αὐθρωπός, εἰδὲ Αγγελος, εἰδὲ ἄλλη καμμία
διάβασις πτισὴν διάβασαι νὰ τὴν ἀνεργίσῃ, ἀλλὰ αὐ-
τὸ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα αὐτὸν τὸν Λειτουργίαν τε-
λειοῖ, καὶ ὁ Ἰερός κάμνει τὸν ὑπηρεσίαν τῷ Αγ-
γέλων. Διὰ τοῦ πρέπει καὶ ὁ Ἰερωμένος νὰ βάλῃ

εἰς τὸν νῦν τόν, ὅταν λειτουργῇ, πῶς εἴκεται μὲν τὰς
 Αὐγέλας εἰς τὸν Οὐρανὸν, ἐμφροδεῖ τὸ Θεῖ, καὶ
 πορέπει νὰ εἶναι καθαρὸς ὡσανὴ τὰς Αὐγέλας.
 Ή δὲν ἴξεύρετε, πῶς δὲν ἥθελε μακάρη ποτὲ αὐ-
 θρωπίνη ψυχὴ νὰ βασάξῃ ἐκεῖνο τὸ Πῦρ τῆς Θυ-
 σίας, εἰπὲ δὲν ἡτον πολλὴ τῆς χάρετος τῷ Θεῖ ἡ βοή-
 θεία; διότι, εἰπὲ γνωστὴ τινὰς τὸν αὐθρωπον, δπὲ
 εἶναι ἀκόμη σαρκὶ καὶ αἵματι συμπεπλεγμένος, πῶς
 μακάραι νὰ συμμάνῃ τῆς μακαρίας φύσεως καὶ ἀκυρά-
 τη; τότε θέλει ἵδεῖ καλὰ, πόσις τιμῆς ἥξιστε τὰς
 Γέρεις καὶ χάρεις τῷ Παναγίᾳ Πνεύματος. Τώλι Γέρω-
 συίδην λοιπὸν καὶ ἀυτοὶ οἱ Αὐγιοι καὶ Θεοφόροι Πατέ-
 ρες πολλὰ τώλι δλαβίθησαν, ὡς ὑψηλῶν, ἄραντα,
 καὶ σύνθετον, καὶ μηδὲ βίας πορέπει καὶ ἀρμόζει μόνον τοῦ
 Αὐγίων νὰ τὸν ἔχειν· καὶ διὰ τότο δόποιος Γέρεις δὲν
 εἶναι Αὐγιος, ἀς φεύγη μακρὰν δόπο τὸν Λειτουργίαν,
 νὰ μὴ καῆ καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικά. Τόσον εἶναι ὑ-
 φιλοτέρα ή Γέρωσιν δόπο τώλι Βασιλείαν, δόσον εἶναι
 εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς καὶ τὴν σώματος ή διαφορά.
 Εἰκεῖνοι οἱ Γέρεις, δπὲ ὑπάγεν νὰ λειτουργήσουν τὴν
 φρεικτὴν Γέρεργίαν, πορέπει νὰ καθαρίζειν καὶ τὰς μι-
 κρὰς φωνητισίας τῆς ψυχῆς, καὶ καὶ τὸ μακαρίν εἰσισιάει
 καὶ μίμησιν τοῦ Σεραφίμ καὶ τοῦ Χερυβίμ. Διέτι εἶναι
 τινὲς τοῦ Γέρεων, δπὲ γέτε ποράξει, γέτε λόγω, γέτε
 γνώσει πολιτεύονται, καὶ τὰς θείες Κανόνας, αἷλα
 ποροφάσει φιλοδοξίας καὶ φιλοτιμίας· ἥγειν διὰ νὰ τὰς τι-
 μᾶν, καὶ νὰ ἔχειν δόφικια οἱ Γέρεις· καὶ διὰ τότο μήτε τὰ
 λόγια τας, μήτε ἄλλας ἐδμανίθησαν νὰ σώσουν. Αὐλοι

δέ πάλιν, οὐτε νὰ είναι ἀμελεῖς καὶ ἀδέλιδες, καὶ δοῦ
διώνυται νὰ κυβερνήσου τὴν ζωὴν της, ἐγκαὶ Γερεῖς.
Είναι δὲ καὶ ἄλλοι, ὅπερ δὲ τὸ ἔξεύρεν τὸ κεῖμα τῆς ὑ-
πηρεσίας ταύτης Εὐκλησίας, μηδὲ εἰς νῦν βαρόν-
τες τῆς ἀξίας τὸ μέγεθος, ἐσέβικαν εἰς τὸ Θυσιαστή-
ειον, καθὼς ἔτυχεν, ἀγαρματοι καὶ ἀπαίδειοι καὶ
μὴ γνωρίσαντες τὸ τοιότον φοβερὸν Μυσήεον, δύο-
κοτίαν λέγοσιν εἶναι τὴν Γερωσιάνην. Αὖτοι δὲ
πάλιν ἥσαν ἀνάρτοι καὶ ἐγκρατεῖς, καὶ αἰέβικαν εἰς
Αγιασμάτων, καὶ τὸ βαθὺ τῆς Γερωσιάς ἀλλοιω-
θεῖτες, ἐθάρρισαν πολλὰ εἰς ἀυτὸν τὸ ἀξίωμα,
ὅπερ τὰς ἐδόθη, καὶ ἔτοι πλαπάτες καὶ γελασίες,
ἀμέλισσαι τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, καὶ ἐπεσαν εἰς πάθη καὶ
πταίσματα, καὶ ἐκολάθισαν. Εἴπεροι δὲ οὐτέ ταπε-
ριστες καὶ καθαρᾶς σωματιδύσεως λειτεργούσι τὸ Θυ-
σιαστεῖον, καὶ παντούχαίνεν τὴν αὐταπόδοσιν ~~αὐτοῦ~~ τῆς
Κυείας. Εἰκένος δὲ, ὅπερ εἶναι αὐτάξιας, καὶ λειτερ-
γεῖ, δεύτερος Γέδας εἶναι, καὶ προδότης. Μίστη τὸν
Δασάνην ή Αβειρῶν ἐχίδην ή γῆ καὶ τὰς ἐκατέπιες
ζῶντας, μόνον διητὶ διποκόποσαι νὰ θυμιάσου εἰς
τὸ Ναὸν τῆς Κυείας αὐτάξιας. πόσον σὰς φάγεται
ἐνοχάτερος ἐκεῖτος; ὅπερ καταπατεῖ τὸ Σῶμα καὶ
Αἷμα τῆς Σωτῆρος Χειρεῖ; ἐκεῖνος βέβαια μὲν χε-
ρότερην τιμωρεῖαν καὶ κόλασιν θέλει παρδεῖν;

Οὐ καλὸς καὶ ἀληθινὸς Γερός περίπειται νὰ είναι εὐ-
σεβής, σώφρων, διδακτικός, ταπεινός, νὰ μην είναι
μεθυσής, νὰ κρατῇ τὴν γλώσσαν της, νὰ μην είναι
μυνιστικός, μήτε φιλάργυρος, εἰλικρινός, καὶ

πλέον δύπο ὅλαι φιλόξενος. Μὲ ὅλας μηράς καὶ μεγάλας ἡγαπημένος, καὶ εἰρηνικός· νὰ μὴ πέρυη κέρδος δοτὸ ἐκέντει, διπὲ δανείζει· νὰ μὴ βλασφημᾶ, καὶ νὰ αφοεῖζῃ τινὰ, μιδὲ παραγματόπτης να γεινή, δῆλο νὰ μὴ λέγῃ τὸ ματαίο· κατάπειστον νὰ μὴ δέχεται· νὰ μὴ μετωείζεται, καὶ νὰ κάμη τὰς ἄλλας νὰ δελέψῃ. Νὰ μην ἀργολογῇ, ἀλλὰ νὰ σωτυχαίνῃ εἰς ἀφέλειαν τῆς ἀκνόντων, καὶ αὐτὰ εἴναι δοτὸ τὸν Θείαν Γραφήν. Νὰ μην εἴναι γαστείμαργος καὶ φιλόδονος, δῆλο νὰ μὴ λυπήται τὸ Πνοῦμα τὸ Αὔγιον· νὰ μην διποκένεται μὲτρονύμῳ ὁργῆς, ἀλλὰ παπεινὰ εἰς ὅλας· νὰ μὴ καθαπίζεται, μιδὲ νὰ φθονᾷ τὴν παρόκοπην τῷ ἀλλᾳ. Τὸν ὑβείσαντα αὐτὸν νὰ συγχωρῇ ὡς ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἔμφροδην πάντων, περὶν νὰ βεσιλέσῃ ὁ Ήλιος· νὰ δέξεται μὲτροπότιος τῆς ἀμαρτανότητος, καὶ μὲ φόβον Θεῶν νὰ τὰς ἐλέγχῃ· γεδέ περέπει νὰ σκαδαλίσῃ τινὰ, οὐ πλάστον, οὐ πιωχέν· Αὐτὰ ὅλα, διπὲ εἴπαμψ, χρεωσεῖ ὁ Γέρσες, νὰ φυλάττῃ μὲτρο πολλῆς ἀκειβείας καὶ παροστοχῆς, γενε μὲτρο παρρησίας, καὶ μὲτρο παθαρᾶς καρδίας καὶ ἄλλας διδάσκη. Ε'αὐ δέ πάλιν ἀμελῆ τὰ λεγόματα, καὶ δεῖ τὰ φυλάττῃ καλῶς πρός ἀφέλειαν τῆς διδασκομέρου ὑπ' αὐτῶν, συμφέρει αὐτῷ μυλόλιθον νὰ πρεμάσῃ εἰς τὸν λαιμόν του, νὰ τὸν βίστην εἰς τὴν θάλασσαν, διότι ἐπαρέβη, καὶ ἥμέλησε τοιαύτης Διδασκαλίας.

ΑΚΟΛΟΤΟΙΑ ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Οὐ Καποκῶν βοηθείᾳ.
Ἄλλητια, γέροντες οἱ ἀμαρμοί. Οὐ Βάθει
σοφίας. Δόξα, καὶ υἱοῦ. Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμέν
ια. Καὶ εὐθύς.

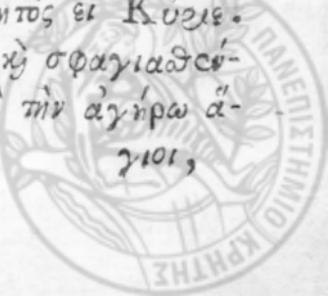
Εὐλογητὸς εἰς Κύρε.

 ΤΩΝ Αγίων ὁ χορὸς, εῦρε πηγὴν τῆς
ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου, εῦρω καὶ
γὰρ, τινὶ ὄδον δέ τῆς μετανοίας. τὸ
ἀπολωλὸς φρόβατον ἐγώειμι, αὐτακάλεσαι με Σω-
τὴρ, καὶ σωσόν με. Εὐλογητὸς εἰς Κύρε.

Οὐ Παλάμη ἐκ μηδὲντων πλάσας με, καὶ εἰκό-
νη σὺ θέλα τιμήσεις, φέρεται οὐτολῆς δέ
πάλιν με, έπιστρέψας εἰς γῆν τοῦ οὐρανοῦ, εἰς
τὸ καθ' ὅμοιότερον ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος
αὐτομόρφωσαθαι. Εὐλογητὸς εἰς Κύρε.

ΕΓκαὶ εἰμὶ τῆς ἀρρήτης δόξης σου, εἰ καὶ σίγ-
ματα φέρω πταισμάτων. οἰκτείρησον τὸ σὸν
πλάσμα Δέσποτε, καὶ παθάεισον σὺ οὐ ευπλαγχνία,
καὶ τὸ ποθεινὲν παῖδα παράγχεις, Παραδείσου
πλήσιον ποιῶν πολίτων με. Εὐλογητὸς εἰς Κύρε.

ΟΙ τὸν ἀμνὸν τῷ Θεῷ οἰρύζαντες, καὶ σφαγιασά-
τες ἀστερὸν ἀριες, καὶ πρὸς ζωὴν τὸν ἀγήρων ἄ-

γιοι, καὶ δίδιστροι μεταπεθόντες· τότου ἐκτενᾶς Μάρτυρες αἰτίσαδε, ὁ φλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρίσαδε.
Εὐλογητὸς εἰς Κύριε.

A'Νάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δεῖλόν σα, καὶ κατάπαξον
αὐτὸν ἐν Παραδεῖσῳ, ὅπερ χοροὶ τῷ Αὐγίῳ
Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐνλάμψασιν ὡς φωτῆρες, τὸν
κεκοιμημένον δεῖλόν σα ἀἀπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἐγκλήματα. Δόξα.

TO' ἔιλαμπες τῆς μιᾶς Θεότητος, δέσεβῶς ὑ-
μνήσωμεν βοῶντες· ἄγιος εἰς ὁ Πατήρ ὁ αὐτο-
χος, ὁ συναέρχος Τίος, καὶ θεῖον Πνεῦμα, φω-
τισον ἡμᾶς πίσεισος λαβέδοντας, καὶ τὰ αἰωνία
πυρὸς σέξαρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

XΑῖρε σέμιν, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκχσα εἰς παῖ-
των σωτηρίαν· τὸ γὰρ θύμος τῷ αὐθρώπων
δῆρατο τὴν σωτηρίαν· οὐα σα δέρομεν Παράδεισον,
Θεοτόκε Αὐγῇ δέλογημένη.

Α'λιλαγία, γ'. Δόξασοι ὁ Θεὸς, ἐκ τεύτω.

Εἶπε ὁ Διάκονος.

Εἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρώῃ τῷ Κυρίᾳ δενδῦμεν.

Εἴτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀἀπαύσεως. Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ μὲν τὴν Εὐφάνησιν. Τροπάειον, ἥχος, πλ. α.

A'Νάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν μὲν Δικαίων τὸν δε-
λόν σα, καὶ τότον κατασκήνωσον, ἐν ταῖς αὐ-
λαῖς σα καθάς γέραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ
πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκάστα καὶ τὰ ἀκόσια, τὰ
πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, φιλαὐθρωπε.

Δό-

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ο' Ε'π Παρθένος αὐτείλας τῷ Κόσμῳ Χειρὶ^α
δὲ Θεὸς, Τίς φωτὸς δὶ αὐτῆς αὐαδεῖξας,
ελένσον ἡμᾶς.

Εἶπε τὸν Ν'. Καὶ δ' οὗτος ὁ Κανάν.

Ω', δὴ, α. ἥχος, πλ. δ'. Τιγραὶ μιοδόσας.

Κύρει αὐάπαυσον τὸ Νήπιον.

Ο' Σαρκὶ πτωχεύσας Λόγος Θεῖς, καὶ βρέφος γε-
νέδαι, δύδοκήσας δίχα ξοπῖς, Α' βραστὸν ἐν
κόλποις δυσωπώμενος, ὁ φροσελάβεις κατέταξεν Νήπιον.

Π Αἰδίον ὠράθης ὁ φερόπαντος, αἰῶνος ὑπάρχων,
καὶ παιδίοις ὡς ἀγαθὸς, τὴν σὺν ἐπηγγέλῳ
Βασιλείων, οἷς τὸ παρὸν ἐνείθησον Νήπιον.

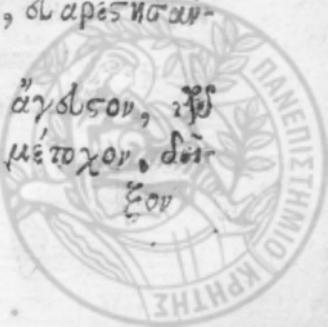
Π Ρὸ τὸ ἦρ ἱδέων ἦρ ὅπλη γῆς, ἐν πείρᾳ γένε-
θαι, φροσελάβεις Χειρὶ Σωτῆρ, τὸ ἄμεμπ-
τον βρέφος αἰωνίων, κατεξιῶνἀγαθῶν ὡς φιλαν-
θρωπος. Θεοτοκίου.

Σ Οφίαν καὶ Λόγον τὸν τὰ Πατέρος, ἀφράσως τε-
κνοῖςα, τῆς φυχῆς με τὸ χαλεπὸν, θεράπευ-
σον ξαῦμα καὶ παρδίας, τὸν ἀλγηδόνα καταφράγηνον.

Ω', δὴ, γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ο' Προτέλειος Λόγος, βρέφος ὄφθεῖς τέλειον,
βρέφος ἀτελὲς ἡλικίᾳ πρὸς σὲ μετένισας, ὅ-
περ αὐάπαυσον, μηδὲ Δινάιων ἀπαύπων, δὲ αρετησά-
των σοι μόνε φιλανθρωπε.

Τ Ων τὸ Κόσμον ἱδέων, αὐτηπαθεῖ ἀγνόσον, οἵ
ὑπερκοσμίων οἰκτίρμων ἀγαθῶν μέτροχον. δεῖται

ξοὶ δεόμενα, τὸ ἀδέσφορον βρέφος, ὅπερ μετατέθεικας θείᾳ προσάξεισθαι.

ΟΥρανίων Θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λίγεως, καὶ
ἱερωτάτης χορείας Αἴγιων Κύρε, μέτοχον ποιησον,
τὸ καθαρώτατον βρέφος, ὅπερ ὡς ιύδοκησας
Σωτέρ μετέσιστας. Θεοτοκίου.

ΑΠορίσας ἐκ παύτων, ἐπὶ τῷ σῶι ἄχαντε,
Δέσποινα καὶ μόνιμη προσφύγω σκέπτην, βοήθειμοι.
πολὺν σωτῆτα δὲ, τῆς ἀμαρτίας τὸν πλεύτον,
ἀρειψύν πικέεια δὲ δόλος πεπλήρωμαι.

Τροπάρειον, ἕχος, πλ. β'.

Α' Λιθῶς ματαόπης τὰ σύμπαντα, δέ δὲ βίος
σκιὰ καὶ ἐνύπνιον. καὶ δὲ μάτην παράτιτην
πᾶς γυνήνις, ὡς εἶπεν ἡ γεαφή. ὅτε τὸν Κέσμον
κερδίσωμεν, τότε τῷ πάφῳ οἰκήσωμεν, δέποτε Βα-
σιλεῖς καὶ πιποχοί. διὸ Χειρέ οὐ Θεός, τὸν μετασάντα
δελόνισθαι αἰάπαυσον, ὡς φιλανθρωπος.

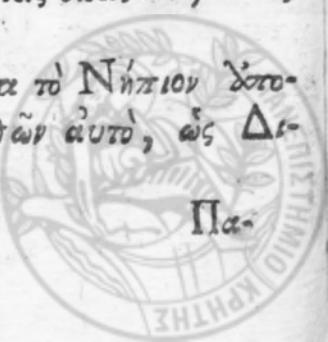
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

ΠΑναγία, Θεοτόκε, τὸν χρέον τῆς ζωῆς με, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, αὐθρωπίνη προσαστία, μὴ
καταπισθῇσης με. ἀλλ' ἀυτὴν αὐτιλαβεῖ, καὶ ἐλέησόν με.
Σ2, δὴ, δ'. Εἰσαγόνα Κύρε.

ΜΗ τὰ Νήπια ηλαίωμα, ἔαυτας δέ μᾶλλον
δυοδυρώμενα, ἀμαρτάνοντας ἐκάστοτε, ὅπως
τῆς γενένις λυθεῖσιν με.

ΕΠιγείων ἐσέριστας, Δέσποινα τὸ Νήπιον χοτο-
λαύσεων, Ούρανίων ἀγαθῶν αὐτὸν, ὡς Δέ-
καιοκείτης καταξίωσον.

Πα-

Παραδείσις πολύτιμη σε, δέκνυσι μακάρειον ὅν-
τως Νήπιον, ὃ ἐκ γῆς τε φροσλαβόμενος,
χοῦ χοροῖς Αγίων καπιτάττεται. Θεοτοκίου.

Θεοτόκον σε παναγιε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γι-
νώσκομέν τὸν δῆλον ἐκύνησας, τῆς δι-
παισσώντις Αἰτιάρθρου.

Ω, δὴ, εἰ. Ι' να τίμε απώσω.

Τῇ διαίσις κείσει, πρὸ τὰ ἐκβλασποντε-
λεῖας ἐθέέσις, ἀπαλλὰ ὡς χλόων, ὃ με-
τέσισας Κύριε Νήπιον. ἀλλὰ τότο Λόγε, εἰσα-
γαγὼν εἰς θεῖον ὄρος, ἀγαθῶν μανίων ἐμφύτευσον.

Απαλὸν ὥστερ ηλάδον, ξίφος ἐπελθὸν τὰ θα-
νάτια σε ἔτεμε, μὴ λαζόντα πεῖραν, κοσμημῶν
ἡδονῶν ὡς μακάρεον. ἀλλ' ίδε Χεισός σοι, τῷδε Οὐ-
ρανῶν πύλας μοίγει, ἐκλεκτοῖς ἀερίθμονσε ὡς
εὔσπλαγχνος.

Επ ἐμὲ μὴ θρύλειτε. Θρύλος δῆλον ἐπεπί-
δεσσα ἄξιον. ἔαυτας δὲ μᾶλλον, ἀμαρταίνον-
τας πενθίσατε πάντοτε, συγχυνεῖς καὶ φίλοι, τὸ τε-
θυντὸς κραυγάζει βρέφος. ὅπως πεῖραν μὴ ζῆτε
κολάσεως. Θεοτοκίου.

ΕΜαυτὸν ἀπελπίζω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀ-
πίδαι τῇδε ἔργων μή. ὅταν δὲ εἰς νύνσε, δι-
πέρ νῦν την τεκνσα τὸν Κύρεον, Θεομήπορ λά-
βω, ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι προσαστίαν δῆλον
κέκτημενα. Ω, δὴ, σ'. Τὴν δέσπιν ἐγκεῖ.

Ω' ΣΝ ιον δηπά φάτνης ἐτέθης, μὴ ἀγκάλαις
ἐπειδόθης προσβύτης, ὃ βρεφαργῶν, ὃ κοιλία-

τὸ βρέφη, ὡς τὸν φθάσαι τελείαν εἰς ἀνέγονιν,
μετάγεις τόπον τῷ τὸν φθάσαι τοῖς ζωῶν.

EΒόας τοῖς Αἴποσόλοις ἄφετε, τὰ παιδία τῷ τῷ
με ἔρχεσθαι Δόγε· οὐ δῆ ἐμὴ, Βασιλείᾳ τοῖς
ἔποι, γενέρην μήδοις ὑπάρχει τὸ φρόνιμα· τὸ Νῦπερον
οὐδὲ τὸ τῷ τῷ σὲ, μεταποὺ πῦ φωτός σὺν ἀξίωσον.

EΣτέριστας ἀγαθῶν ἔπιγείαν, τὸ σὸν βρέφος
ἴνα δῆ Οὐρανίων, σὺν ἀγαθῶν, τῷ μό-
τοχῳ δεῖξης, μὴ τῷ θεοβαύπτως τὸ θεῖόν σὺν τῷ τῷ
γυμνα. δοξάζομέν σὺν ἀγαθέ, τῇ πειμάτων τὸ βά-
θος τὸ ἄπειρον.

ΩΣ τεχος καπαφυγῆς πεντήμεθα, οὐ τυχῶν σε
παντελῆ σωτηρίαν, οὐ πλατυσμὸν, ἐν ταῖς Θλί-
ψεσι Κόρη, οὐ τῷ φωτὶ σὺν φεύγει αὐταλόμεθα. ὁ Δέσπο-
τα οὐ νινᾶ ἥμας, ἐκ πατῶν οὐ πινδύνων σχέσωσον.
Κοντάνιου. Μετὰ τῷ Αἴγιων αὐταπαυσον.

Ο^ς Οἶκος, Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Εἶπε οὐ τὸς παρόυτους Οἴκους.

OΤὸν δέ δῆ μητέρος συμπαθέτερον, δέδοι δῆ πα-
τέρος αὐτούτερον. τὰ δῆ αὐτάγχα αὐτῷ σω-
τηράτονται, ὅταν νύπτια σύνθει τῷ τῷ σωτηρίᾳ. μέγα
τὸ κοίτεον, ὅπερ ἔχεσθαι αἱ καρδίαι αὐτῷ δῆ τῷ
παιδίᾳ, μάλιστα εὖτε ἀστιν εὐλαλα, ἐνδυμάθμοι λό-
γος αὐτῷ μετ' ὠδίας. Αἴθιλάϊα.

PΟλάκις δῆ τὰ μηνύματας ἔμφρεσι, τὰς μα-
θήσες συγκροτῶν οὐ λέγοσιν. ὁ Τιέμις, οὐ
τένιον γλυκύπατερ, εὖτε αὐτέστις μητέρος σὺν τῷ φθέγ-
γεται; ιδίᾳ οὐ οὐ γαστὴρ οὐ βασάσασά τε. οὐ τοις

λαλεῖς, ὡς ἐλάλεις ἕμιν; ἀλλ' εἴπω σιγᾶς τὸ λα-
λεῖν μεστόν μάρ; Αἰλιλεία.

O' Θεὸς ὁ θεός ὁ παλέσσαμε, αἰδημανθία γε
τὸν νυῦ τῷ οἴκῳ μή. πούσος δὲ μέγα συ-
νίβη ἀντοῖς. εἰς ἐμὲ γάρ οὐτένιζον ἄπαντες, με-
τοχῆμε δέ τοι ἔχοντες. ἀλλ' αὐτὸς ὁ πεχθεὶς ἐπ
Μιῆας Παρθείου, τῆς μητρός μου τὰ οὐλάγχια
αἴάλυξεν, χρέοσισον καρδίαν παῖδες, δίδε, Αἰλιλεία.

Ω, δή, ζ'. Παιδες Εἰβραίων.

Pράτου ἐν βίβλῳ σωζομένων, ὡς φιλούθρωπος,
Οἰκτίρμων τὸ σὸν βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾶ,
τῇ κράτει τῆς σῆς δόξης. Θλογυπός εἰ Κύρε. ὁ
Θεός εἰς τὰς αἰῶνας.

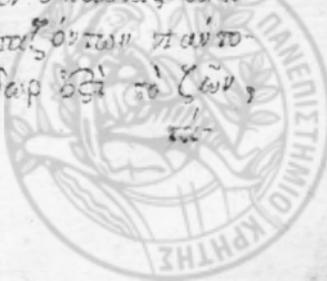
Aγ' γλὺς σὺ Λόγε τὸ προσώπον, παταλίμαρο-
νον τὸ βρέφος τὸ σὸν πίσει, μεταποὺς ωῶ
φορὸς σὲ, ἀώρῳ ἥλικᾳ, καὶ μελῳδεῖσος Κύρε. ὁ
Θεός θλογυπός εἰ.

Hλίψεως αἵτιος; εἰδείχθη, τοῖς ποθεστὶ σὲ νυῦ
ὁ χωευσμός σα· ἀλλὰ σὺ ἀληθῶς, χαρᾶς καὶ
εὔφροσιντος. κληρονόμεις δὲ Νίπιον, τὴν ζωὴν εἰς
τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

IΔε τὸν θείαν Παρθεί, ὃν ἐπήγαγε τὸ
πλῆθος τῆς κακῶν μα· καὶ πρὸ τῆς ἀπελθεῖν,
αἰάλυξίν τοι δίδε, ταῖς Μιτεγκαῖς δείσεσιν, ἴ-
λεεθαί μοι τὸ Θεῖον. Ω, δή, η. Επιπλασίας.

Tοῦ Αἰβραὰμ ἐν κόλποις σε, ἐν σκληραῖς αὐτο-
παισσεις, σέθα ἡ χαρὰ ἔορταζόν των παῖ-
τε, ἐν τόπαις αἰέσσεις, σέθα τὸ ὕδαρ δέ τὸ ζῷον,

τάξαι σε Χειρέ, ὁ δὲ ἡμᾶς υπιάσας, βοῶν ἀντις ἀπαύσως· Γέρεις αὐμνεῖτε, λαὸς ὑπεριψήτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΛΤὶς ἡμῖν πανάγιος, καὶ δικρύων αἰέμνιος,
σὺ δὲ χωρισμὸς ὡς ἀλιθῶς γεγόνυται. περὶ
τῆς γάρ σε γούσαθαι, τῷ δὲ τῷ βίῳ τέττῳ περπνῶν,
ἔλιπες τὸν γάλον, καὶ θρυητόρων τὰς κόλπους. ἀλλ' εἴ
τὸς Αὐτοῦ με σύνεξετο κόλπος, ὡς Νήπιον καὶ
πάσιν ἀμέθεκτον κιλίδος.

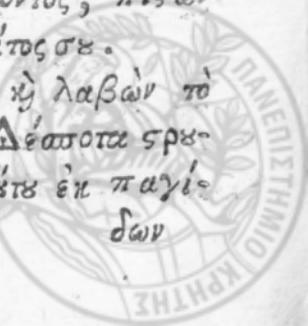
Tί με ποιεῖτε νήπιον, μετασάντας ὁ πείμαρος,
κράζει αὔρατος; καὶ γάρ πέλω κλαύσιμον·
Νηπίοις δὲ ὕεισαι, οὐδὲ Δικαίων πάντων χαρὰ,
ἀξιαδικρύων μὴ ποιήσαντα ἔργα. Χειρῶνδημελῷδεστι.
Γέρεις αὐμνεῖτε, λαὸς ὑπεριψήτε. Θεοτοκίον.

EΓέτην ἐμὲν βούθειαν, Θεοτόκε αὐάσινε, περό-
χες τῇ δείσει, τῇ ἐμῇ καὶ βῦσαι με, δεινῆς
κατακείσεως, καὶ χαλεπῆς ἐπάσεως, σκότες καὶ πυ-
ρὸς, καὶ τὸ βρυγμὸν δὲ ὀδόντων, δαιμόνων ἐπη-
ρέπεις, δοῦλος πάσιν αὐάγκης, ἐλπῖς ἀπιλπισμόνων
ζωὴν ἀπεγνωσμένων.

Ωδὴ, Φ'. Εὔξεσίν ἔπει τόπῳ.

XΡίστος ὁ υπιάσας δίχαξοπης, καὶ Σταυρῷ ὄμ-
λησας θελήματι, καὶ μιτεικῶν, πόνων τῆς
τεκνός σε κατιδῶν, τὸν ἀθυρίαν καφίσον, καὶ τὸν
αὐχθιδόνα τὸν χαλεπῶν, υπίκει τὸ θανόντος, πιεῖσ-
τος θρυητόρων· ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σα.

AΠέγειλας δέ ύψες Ποντιβασιλεῦ, καὶ λαβὼν τὸ
μακάριον Νήπιον, ὡς παταρὸν, Δέσποτα σρα-
ζίον πορές καλιάς, ἐπιφρανίας ἐσωσας, τέττα ἐκ παγί-

δων πολυειδῶν, τὸ πνεῦμα καὶ Δικαιίων, τοῖς πνεύμασι σι συνάθας, καταβένοντας τῆς Βασιλείας σα.

MΗδον πεποιηκόσι Λόγε Θεῦ, τοῖς Νηπίοις παρέχες τὴν οἰκουσιν, τῷν Οὐρανῶν· ἐπειδὴ δὲ δύσκοισας ἀγαθὲ, οἵσι αειθμεῖς τὸ πλάσμασας, Νηπίον φοιτῶν τὰ νιν̄ ψεύδος σὲ, τὸ ἄλγος τῆς γονίων, αὐτὸς ἔπικυρίζων, ὡς πανοικτίρμων καὶ φτλαί Θρωπος.

Θεοτοκίον.

TΟῦρμα τῆς καρδίας θεραπεύτος, ἀτενίζω ψεύδος σὲ τὴν Πανάμωμον, τὴν μητρὶν, ἔχοσαν φρεσβείαν ψεύδος τὸν ἐκ σα. σὲ γὰρ ὑμινῶσε Πάνταχνε, κοίμισον τὰ πάθη με τῆς φυχῆς. ψεύδος ὄρθρον μετανοίας, ἔξεγειρόν με Κόρη, καὶ τῷ φωτὶ σα καταλάμψωμον.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σα, μηδέποτε ἡμῶν Κύρε.

Μακάροι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάροι οἱ πτευθόντες.

Μακάροι οἱ παραεῖς.

Μακάροι οἱ πεινώντες.

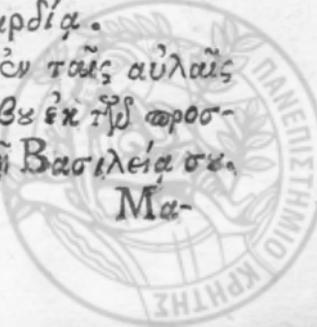
Μακάροι οἱ ἐλεήμονες, ὅτε αὐτοὶ ἐλευθερίσονται.

Ηχος, πλ. β'. Οἱ ὄσιοι σα Παιδεῖς.

LΗσιὼ τῷ Παραδείσῳ Χειρὶ πολίτην, δητὶ Σταυροῦ σοὶ βούσαντο, τὸ μηδέποτε με προσπειρύσσω. ἀντὶ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον κάμε τὸν αὐτόν.

Μακάροι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

O' Ζωῆς χυερίδων καὶ τᾶς θαίατης, ἐν τοῖς αὐλαῖς Αγίων αἴταυσον, δημοσελάβετε τῷ φροντιστέρων, καὶ μηδέποτε με, ὅταν ἐλέθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σα.

Μακάρειοι οι εἰρημοποιοί.

O' Τῶν φυχῶν δεσπόζων καὶ τῆς σωμάτων, ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῇδε θλιβουμένων αθανατία, αὐτάπαυσον ἐν χώρᾳ δικαιῶν, ἐν με-
νέσιος δελόνσε. **Μακάρειοι οἱ δεδιωγμένοι.**

XΡισόςσε αὐταύσοι ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύ-
λας Παραδείσου αὐτοῖςσοι, καὶ Βασιλείας
δεῖξοι πολίτων, καὶ ἀφεσίνσοι δών, ὃν ἡμαρτεῖς
βίῳ φιλόχρισε. **Μακάρειοι εἰσέ.**

EΞέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυ-
μνὰ ὄσέα ὁ αὐτρωπος, σκωλήκων βρῶμα τῇ
μυσαδίᾳ, καὶ γυναικὸν τίς ὁ πλεύτος, τὸ κάλλος, ἥ
ἰχūς, καὶ ἡ διαπρέπεια. **Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιαῖτε.**

A' Κέσαριν τί κράζει ὁ παντοκράτωρ· γὰρ οἱ
ἰκόνιτες Θεάσαδαι, τῷν φοβερῷ ἡμέραι
Κυείσ. ἂντι γάρ δέι τοιότος· πυεὶ δὲ δοκιμάσει
τὰ σύνπαντα. **Δόξα.**

AΝάρχω καὶ θμηνίσει τε καὶ πορόδω, Πατέρες
πορσικιῶ τὸν θμηνίσαντα, Τιὸν δοξάζω τὸν
εγκυνθεῖτα, ὅμιλο τὸ σωμενλάμπον, Πατέρει τε καὶ
Τιὼ Πρεῦμα Αὐγίου. **Καὶ νῦν. Θεοποιόν.**

PΩΣ ἐκ μαζῶν σὺ γάλα βρύεις, Παρθένε;
πῶς βέφεις πνεύμονά της Κτίσεως; ὡς οἴ-
δεις ὁ πηγάδας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῇδε
ὑδάτων διψάντι πή Λαφ, καθὼς γέρεαπται.
Ο' Απόστολος. Καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Κοινωνίατας.

Εἶπα, ἡ Εὔχη ἄυτη.

O' Φυλάκων τὰ Νήπια Κύρε ἐν τῷ παρόντι
βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι δέ τὸ τῆς γυναικός
ἀπ-

ἀπλεῦν, καὶ αὐτὸν τὰς Α' βραμιάνς κόλπας δύο πληρῶν, καὶ φωτοειδέστι τόποις κατασκήνων, ἐν οἷς αὐλίζεται τῷ Δικαίῳ τὰ πνεύματα· φρόσεξεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ δεκάστῃ (τῇ δεῖνος) την̄ τυχήν. ἀπὸς δὲ εἶπας, τῷ τοιάτων εἶναι την̄ Βασιλείαν τῷ Οὐρανῷ.

Εὐφάντας.

Οὐτι σὺ μόνος οὔτε οὐδὲν ἡ Βασιλεία τῷ Οὐρανῷ.

Καὶ τὸ Εὐαποσειλάχειον.

NΥΝ αἴσπαυτάρμιν, καὶ εὗρον αὔστιν πολλὰν, ὅτι μετέστη ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθησεν φρὸς ζωὴν, Κύριε δόξασοι.

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ ἀυτό.

Στίχ. Αὐτῷ ωσεὶ χόρτος αἱ ἥμέραι ἀντεῖ.

Στίχ. Οὐτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Καὶ οὐδὲν τὸ Κυρίου μήνει.

Καὶ καθ' ἔκαστον σίχον λέγει τὸ Εὐαποσειλάχειον.

Εἶπε τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

NΥΝ οὐδελεξάρμιν, τὸν Θεομήπορα Κόρλιν, ὅτε ἐτέχθη οὐδὲν, Χεισός ὁ πώτων λυγῶν. Κύριε δόξασοι.

Εἰς τὰς Αἰγας, σιχυρὰ, ἥχος, πλ. δ'

Ω τῷ αὐτοδόξῳ θαύματος.

ΩΤίς μὴ Θρησύσει Τέκνου μα, την̄ ἐκ τῆς βίσης τάτε, πενθηράν σου μετάστασιν; ὅτι Βρέφος ἄωρον, ἐκ μητρῶν ἀγκαλῶν νῦν, ἀσπερ σραβίστηκεν ἐπέταστας, καὶ μετά τὸν Κτίσμα πώτων κατέρυγγες. ὡς Τέκνου τίς ποτε, μὴ Θρησύσει βλέπων

σε τὸ ἐμφανὲς, φρόσωπον δύμάριτον, τὸ περὶ ὡς
ρόδον τερπνόν;

Ω Τίς μὴ συνάξει Τέκνου με, καὶ ἐν κλαυθμῷ
Βούσει, τὸν πολλών σε ἀφέπειαν, καὶ τὴν
ἀραιότητα, τῆς ἀγνῆς πολιτείας σε; ὥσπερ δῆ ναῦς,
χ' οὗ ἔχεστα, ποὺς ὑπέμνις σὲ δόθαλμῶν ταχύ·
δεῦτε οἱ φίλοι με, συγχθεῖσι καὶ γείτονες, ἄμα ἐμοὶ,
τότε αὐτασθάμεθα, τάφῳ ἐκπέμποντες.

Η Αὐτος Νηπίοις ἀνεστι, τῇδε δῆ τῇ βίᾳ πακῶν,
ἀνεπίδεκτα ὀφεισιν, καὶ περὸς λῆξιν ἔφεσαν,
καὶ χαρὰν ἐπιχρύσιον. τῇ Αἰβραὶ μὲν τοῖς κολποῖς ἀγάλ-
λογται, καὶ τῇδε Νηπίων Αγίων Θείοις χοροῖς, νιᾶ
σιωδεφραίνονται, καὶ πιστᾶς χορεύσονται, ὅτι φεοράς,
τῆς φιλαμαρτήμορος, καθαροὶ ἀπεδίμησαν.

Δόξα, ἱχος, πλ. β'.

Α "Ἄγος τῷ Αἰδαὶ μὲν ἐχρημάτισιν, οὐ τῇξύλῳ δότο-
γεισις πάλαι ἐν Εἰδὲμ, ὅτε ὄφις Ἰὸν σέξηρεύ-
ζατο. δι' αὐτῷ δῆ εἰσῆλθεν ὁ Θάνατος, παγκύη κα-
τεδίων τὸν αἴθρωπον. αἷλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, κα-
θεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ αὐτάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρίσατο.
περὸς αὐτὸν ἐν βούσωμῳ φεῖσατ Σωτήρ, καὶ γάρ πε-
σελάβει μὲν τῇδε Αγίων αὐτάπαυσον.

Καὶ νιᾶ. Θεοποιόν.

Μ Επαβελὴ τῶν Θλιβουμέων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀδε-
νάρων, ὑπάρχεστα Θεοτόκε Παρθένε, σω-
ζε πόλιν καὶ λαὸν, τῇδε πολεμυμέων οὐ εἰρίειν, τῇδε
χειμαζουμέων οὐ γελεῖν, οὐ μόνη περοσασθα τῶν
πατέρων.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Δεσποτικῶν Εὐρώπης, λεγόμεναι εἰς τὸν
Εἰσερχόντα, εἰς τὸν Ορθρον, καὶ εἰς
τὴν Λειτουργίαν, καὶ Τάξιν.

Εἰς τὴν Χειρὸν Γεύνησιν.

O Εὐ Σπυλαίω θυντεῖς, καὶ ἐν φάτρῳ
ἀκαλιθεῖς, δέ την ἡμῶν σωτηρίαν.
Χειρὸς ὁ Αλιθευός.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Οὐ τῇδε δέρα οὐδέρα σαρκὶ φεύγοντες ματείαν
κατέξαμψος, δέ την ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Αγία Θεοφανείαν.

Οὐ οὐ Γορδανή ψάσθι Γωαΐνα βαπτισθῆναι κατεξάμψος, δέ την ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ταπανιτήν.

Οὐ οὐ αγκάλαις τὰ δικιάς Συμεὼν βασαχθεῖναι
καταδεξάμψος, δέ την ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Μεταμόρφωσιν.

Οὐ οὐ τῷ Ορει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεῖς ἐν
δόξῃ, ἐνώπιον τῷ Αγίων αὐτῷ Μαδητῷ καὶ Αποστόλων.

Tη

Τῇ Κυριακῇ τῇ Βαΐων.

Ος ἐπί πάλε οὐκ παθεῖναι παταδέξαμόν τοι
ἡγετὸν τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῇ Βαΐων Εὐστέρας.

Ερχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκκόσιον Πάθος,
ἡγετὸν τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Αγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ος δι' ὑπερβάθυσαι ἀγαθόπτα ὁδὸν αἴσιων
τηὸν παπένωσιν χαροῦχας, ἐν τῷ νίκαι τὰς πό-
δας τῇ Μαθητῇ, καὶ μέχρι Σπαυρᾶ καὶ ταφῆς συγ-
καταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὸν Απόλυτον τῇ Αγίᾳ Παθῶν.

Ος εμπτυσμάτες, καὶ μάσιγας, καὶ πολαρισμάτες, καὶ
Σπαυρὸν, καὶ Θαύτου χαρομένας. Ηγέτη τὸ Κόσ-
μος Σωτηρίαν.

Τῇ Αγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ος δι' ἡμᾶς τὰς αἰθρώπας, καὶ ηγέτη τὴν ἡμετέρῳ
σωτηρίᾳ, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σπαυ-
ρὸν, καὶ τὴν ἐκκόσιον ταφῶν σαρκὶ παταδέξαμόν τοι.

Τῇ Αγίᾳ ἡ Μεγάλῃ Κυριακῇ τὸ Πάχα, καὶ
πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τὸ Χρόνον.

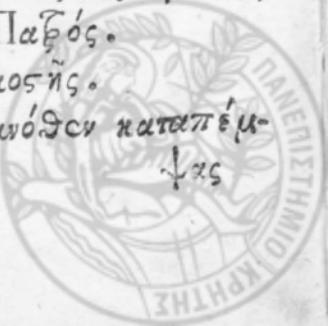
Ος Αναστάς ἐκ νεκρῶν, Χειρός ὁ ἀληθινὸς
ἡμῶν.

Τῇ έ. τῆς Αναλήψεως.

Ος ἐν δόξῃ αὐτοτελεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὰς ἔραντας,
καὶ ἐν δόξῃ καθίσας τῷ Θεῷ καὶ Πατέρι.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ποντικοπῆς.

Ος ἐν εἶδε πυρίνων γλωσσῶν ἔρανόθεν παταπέμ-

ἥς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα ὅπι τὰς Αγίας αὐτοῦ
Μαθητὰς καὶ Αποσόλυτος.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Παντηνοσῆς Επιστέρας.

Οὐ εἰ πῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων ιερώ-
σας ἔαυτὸν, καὶ ἐξ Οὐρανοῦ ὅπι τῆς γῆς κατελθὼν,
καὶ τὸν ἡμετέρων ὄλβιον αὐτοῦ αβύσμονος φύσιν, καὶ θεώ-
σας ἀυτὸν. μετὰ δὲ ταῦτα εἰς ἡραντὸς αὐθίς αὐτοῦ
θῶν, καὶ ἐν δεξιᾳ καθίσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὸς, τῷ
τε Θείον, καὶ Αγίον, καὶ ὁμοόσιον, καὶ ὁμοδιάμονον,
καὶ ὁμόδοξον, καὶ σωμαῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ὅ-
πι τὰς Αγίας ἀντεῖς Μαθητὰς καὶ Αποσόλυτος, καὶ
ἔχα τότε φωτίσας μὴ ἀντές, δι' ἀντῶν δὲ πᾶσαι
τὴν Οἰκουμένην· Χριστὸς ὁ Αλιθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πορεοβείαις τῆς παναχαίτης, καὶ παναράμου
Αγίας ἀντεῖς Μητρὸς, τῶν ἀγίων, ἀνδόξων, πανδύ-
φίμων, Θεοκυρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Αποσό-
λων, καὶ παύτων τῶν Αγίων, ἐλεήσαι, καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς Αγαθὸς καὶ φιλανθρωπος, καὶ ἐλεήμων
Θεός. Αμήν.

ΤΕΛΟΣ.

Π Ι Ν Α Σ.

ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

- Α** Κολυθία τῆς Μικρῆς Αγιασμοῦ. 3
Α Α' κολυθία τῆς Κοινῆς Παρακλήσεως τῆς
 Θεοτόκου. 17
Α' κολυθία, εἶταν Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν
 Τ' πέραγίαν Θεοτόκου. 30
Εύχαι, ὡτοι Εξορκισμοὶ τῆς μεγάλης Βασιλείας,
 ἀφοροῦσι τὰς πάχοντας υἱὸν Δαιμόνων; οὐδὲ τῷρες
 ἐκάστην ἀδεσύειαν. 39
Α' κολυθία εἰς Παράκλησιν ἀδεσύων, χειραζούμενων
 ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οὐ ἐπιρεαζόντων. 53
Εύχη εἰς Αδεσύειτα. 65
Εύχη εἰς Βασκανίαν. 65
Εύχη ἐπὶ πᾶσαν Αρρώσιαν. 67
Εύχη τῷρες ἀγίων ἐπὶ τὰ Παιδῶν εἰς ἀδεσύη, οὐδὲ
 μὴ ὑπνώντα. 67
Εύαγγέλιον καὶ Μάρκον. 70
Εύαγγέλια Εὐαγγία Αναστάσιμα τὰ ΙΑ'. αναγι-
 νωσκούμενα οὐ εἰς πᾶσαν Αρρώσιαν. 71
Α' κολυθία εἰς Ψυχορράγειτα. 84
Εύχη εἰς Ψυχορράγειτα. 89
Εύχη ἐτέρα εἰς Φυχλὸν Κενομόδιων. 90
Εύχαι εἰς Γωνικὰ Λεχά, τῇ τῷρες ἡμέρᾳ τῆς
 Γεννήσεως τὰ παιδία ἀυτῆς. 91
Εύχη εἰς Γωνικὰ, ὅπαν διοβάλιται. 95
Εύχη ἐπὶ λύσιν Σπεφάνων τῇ ὁγδόῃ ἡμέρᾳ. 95

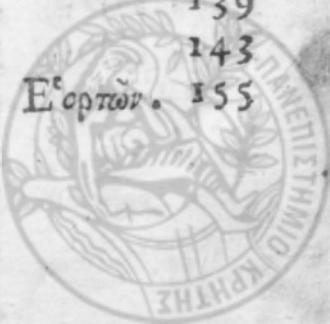
Τά-

Τάξις γινομένη εἰς Χωράφιον, ἢ εἰς Α' μπελῶνα, ἢ εἰς Κῆπον, εἰ συμβῇ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἕρπετῶν, ἢ ἀλλων εἰδῶν.	96
Εὐχὴ τε Αγίας Μάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, καὶ Α' μπελῶνας, καὶ εἰς Χωράφια.	97
Εὐχὴ δὲ Θεμελίων οἴνων.	101
Εὐχὴ, ὅταν μέλιτις εἰσελθεῖν εἰς Οἶκον Νέου.	102
Εὐχὴ δὲ Σπόρων.	103
Εὐχὴ εἰς Φύτεμα Α' μπελῶνος.	104
Εὐχὴ εἰς Μετάλιττην Σταφυλῆς τῇ σ'. τε Αὐγούστου.	105
Εὐχὴ δὲ ξυγῆς Α' μπέλων.	105
Εὐχὴ δὲ δλόγησιν οἴνων.	106
Εὐχὴ τῇ Κολύβων.	107
Εὐχὴ δὲ Α' λωνος.	108
Εὐχὴ εἰς τὸ δλογῆσαι Ποίμνιων.	108
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇτε μιαρὸν, οἶον δήποτε, ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος.	109
Τάξις γινομένη, εἰ συμβῇτε μιαρὸν, ἢ ἀνάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνων, ἢ μελιτος, ἢ ἀλλα τινός.	111
Εὐχὴ δὲ σκέψεων μιανθεύτως.	112
Εὐχὴ δὲ σίτων μιανθεύτως, ἢ αλσέρων, ἢ ἀλλα είδων τινός.	113
Εὐχὴ δὲ τῇ μιαροφαγησάντων.	114
Εὐχὴ δὲ τῇ Επιτιμίοις ὄντων, καὶ ἐαυτὰς ὥρκω μεσμάντων.	115
Εὐχὴ δὲ τῇ οὖτε δέξια διπτυχίων λυομένων.	116

- Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοεῖτων. 117
- Εὐχὴ τῇ Ἀγίοις Πατρὸς ὑμῶν Γάωντις τῇ
Χριστοβόμβου χωριτικῇ ἐπὶ Εξομολογημένων. 119
- Εὐχὴ ἐπέρα ἐπὶ Εξομολογημένων. 120
- Εὐχὴ μῷ Θαύματον Συγχωριτική. 121
- Εὐχὴ εἰς τὸ κατασκεύασαι Πλοῖον. 121
- Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι Δίκτυα. 122
- Εὐχὴ ἐπὶ ὄρυξει φρέατος. 123
- Α' πολεοθία τῇ Τερσαγίᾳ. 123
- Εὐχὴ ἐπὶ ἀλατος. 125
- Εὐχὴ ἐπὶ ἡρῷ φροσφερόντων ἀπαρχὰς Οπάρας. 126
- Εὐχὴ ἐπὶ τῆς Μετάξης, εἴτε σπειρῆς πλοκῆς. 126
- Εὐχὴ ἐπὶ πᾶν εἶδος Αρρώσιας. 128
- Μεγαλιώδεια Ταλλόμην καὶ πάξιν εἰς τὰς Δε-
σποτικὰς καὶ Θεομητοεικὰς ἔορτας, εἰς τὴν Συνά-
την φύδια. 128
- Καταβασίαι Ταλλόμην ὅλῳ τῷ Ειπαυτῷ. 134
- Νικολάιος Γέρεως τῷ Μαλαζῷ Πρωτοπαπᾶ Ναυ-
πλίων, θεῖ τῆς συμασίας πῶν εὐεμένων δακτύλων
τῆς χειρὸς τῷ Γέρεως, ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν
Χρυσώνυμον Λαζόν. 136
- Τῷ Μεγάλῳ Βασιλείᾳ Παράγγελμα ψηφὸς τὸν
Γέρα, μεταφραστὸν εἰς ἀπλινὸν φράσιν. 137
- Λόγος τῷ Αγίᾳ Μαξίμῳ τῷ σοφῷ, θεῖ τῷ πῶς
φρέπει νὰ εἶναι ὁ Γέρευς. 139
- Α' πολεοθία εἰς Νίπια. 143
- Αἱ Απολύσεις τῆς Δεσποτικῶν Εορτῶν. 155

Δεκτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς οἰκιστὰς.

Δέκατη νέαρις, συντάξιος αὐτοῦ
πολύτοις τοῖς αἰτίοις γενετικοῖς;
αὐτοῦ σχολῆς, τῇ εὐτελείᾳ τοῦ καθο-
ρισμοῦ τῶν ἀνθρώπων τοῦτον επειδόμενον:
οὐς ταρπηταῖς τὰ μεταλλεύματα:
οας, συγκρητικούς τοὺς εὐθύ-
νατοὺς εἰς τὴν πολιτικήν τούτην πάντα
τραβίαν ἀραιον καταπέμψανταν
διέγεον διεπιπλάγος ανέρες,
πατερινῆς αὐτοῖς πανταχός τοι-
μενος, πάνταν προετοίνειν τοῦτον αὐ-
τῶν αποφέρειν τοῦτον δογματικόν.
εονταχαρεστον διετί τοι λανθα-
ζομενοφέρειν πεδόνιστον αἰσιόν,
κατεὶ προσδέστον πράετοντας τα-
ζητιπλανούμενα πατέ αὐτῶν, τοι-
ριαντα τοὺς διαρρέεινας εἰς πάντα
τοῖς τρόποῖς αὐτῶν, συντέρειν τοῦτον:
ας τούτου τοῖς πατέσσι, τοῦτον το-
ιού τοιούτους. οὐτι προπτεῖ
πάντας μόνα, ταῦτα τοῦ προσωνυμί-
τον τοῦ πατέος, τοῦτα τοῦ πατέος, τοῦ
πατέος, τοῦτα τοῦ πατέος, τοῦτα τοῦ πατέος:
τοῦτα τοῦ πατέος, τοῦτα τοῦ πατέος, τοῦτα τοῦ πατέος.

